

רשומות

ספר החוקים

עמוד

חוק לשינוי סדרי עדיפויות לאומיים (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנים 2013 ו־2014), התשע"ג–2013 116

תיקונים עקיפים:

חוק חינוך ממלכתי, התשי"ג–1953 – מס' 15

חוק לימוד חובה, התש"ט–1949 – מס' 33

חוק הספריות הציבוריות (תיקון מס' 3), התשס"ז–2007

חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג–1992 – מס' 12

חוק האפוטרופוס הכללי, התשל"ח–1978 – מס' 5

חוק התקשורת (המשך שידורי חדשות מקומיות בטלוויזיה) (תיקוני חקיקה) (הוראות שעה), התשס"ח–2007 – מס' 6

חוק התקשורת (המשך שידורי חדשות מקומיות בטלוויזיה) (תיקוני חקיקה) (הוראות שעה) (תיקון מס' 5), התשע"ג–2012

חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות, התשע"ב–2012

חוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב–1982 – מס' 57

פקודת מס הכנסה – מס' 197

חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג–1963 – מס' 76

חוק מס ערך מוסף, התשל"ו–1975 – מס' 43

חוק הבלו על דלק, התשי"ח–1958 – מס' 8

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 186), התשע"ב–2011

חוק המדיניות הכלכלית לשנים 2011 ו־2012 (תיקוני חקיקה), התשע"א–2011 – מס' 4

חוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט–1959 – מס' 71

חוק עידוד התעשייה (מסים), התשכ"ט–1969 – מס' 13

חוק אזור סחר חופשי באילת (פטורים והנחות ממסים), התשמ"ה–1985 – מס' 7

חוק קיזוז מסים, התש"ם–1980

חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה–1995 – מס' 146

חוק תאגידי מים וביוב, התשס"א–2001 – מס' 6

חוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס–2000 – מס' 80

חוק חובת המכרזים, התשנ"ב–1992 – מס' 23

חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו־2010), התשס"ט–2009 – מס' 13

תיקון טעות בחוק הספורט (תיקון מס' 6), התשע"א–2011 196

חוק לשינוי סדרי עדיפויות לאומיים (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנים 2013 ו־2014), התשע"ג–2013*

פרק א': מטרת החוק

מטרה

1. חוק זה בא לתקן חוקים שונים ולקבוע הוראות נוספות במטרה להביא להסדרת המצב הפיסקלי במשק הישראלי ולחיזוק הצמיחה הכלכלית, תוך שינוי סדרי העדיפויות הלאומיים, צמצום פערים, הגדלת רמת התעסוקה ורמת הפריון במשק, הגברת התחרות והפחתת יוקר המחיה, ייעול המגזר הציבורי והעמקת גביית המסים, ובמטרה לעמוד בתקרת הגירעון ובמגבלת ההוצאה הממשלתית בכל אחת מהשנים 2013 ו־2014, והכול בהתאם ליעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות התקציב האמורות.

פרק ב': חינוך ותרבות

תיקון חוק חינוך ממלכתי – מס' 15

2. בחוק חינוך ממלכתי, התשי"ג–1953[1] (בפרק זה – חוק חינוך ממלכתי), במקום סעיף 11א יבוא:

"השתתפות רשות מקומית בתקציבי מוסדות חינוך מוכרים לא רשמיים

"11א. רשות חינוך מקומית רשאית, אם תחליט ובמידה שתחליט, לקבוע שיעור השתתפות בתקציביהם של מוסדות חינוך מוכרים לא רשמיים הפועלים בתחומה; השתתפות רשות חינוך מקומית בתקציביהם של מוסדות חינוך מוכרים לא רשמיים כאמור, כולה או חלקה, יכול שתהיה גם בכסף או בשווה כסף, כגון באמצעות העסקת עובדים."

חוק חינוך ממלכתי – הוראת שעה

3. על אף האמור בסעיף 11א לחוק חינוך ממלכתי, כנוסחו בסעיף 2 לחוק זה, בשנת הלימודים התשע"ד, תשתתף רשות חינוך מקומית בתקציבי מוסדות חינוך מוכרים לא רשמיים שפעלו בתחומה בשנת הלימודים התשע"ג והרשות כאמור השתתפה בתקציבם לפי סעיף 11א כנוסחו ערב יום התחילה; השתתפות הרשות תהיה בהתאם לעמידתם של מוסדות החינוך כאמור בתנאים לתקצובם כפי שיחולו בשנת הלימודים התשע"ד ובשיעור שלא יפחת מ־70% מסכום השתתפותה בתקציבם בשנת הלימודים התשע"ג.

תיקון חוק לימוד חובה – מס' 33, תחילה ותחולה

4. (א) בחוק לימוד חובה, התש"ט–1949[2] (בפרק זה – חוק לימוד חובה) –

(1) בסעיף 5(א), בסופו יבוא "ורשאי השר לקבוע הוראות ותנאים שיחולו על מוסד החינוך כאמור.";

(2) לפני סעיף 11, תחת כותרת פרק חמישי יבוא:

"תקצוב מוסדות פטורים

"10א. (א) השר רשאי לקבוע הוראות ותנאים לעניין תקצוב מוסדות חינוך שניתנה לגביהם הוראת פטור לפי סעיף 5(א) (בסעיף זה – מוסד פטור), אם החליט כי יש לתקצב מוסדות כאמור ובלבד שיקבע, בין השאר, תנאים אלה:

(1) היקף תכנית הבסיס ותכנית היסוד שנלמד בו הוא כמפורט בפסקאות משנה (א) או (ב):

(א) תכנית הבסיס נלמדת בו באותו היקף של שעות לימוד שהיא נלמדת במוסד חינוך רשמי ותכנית

---

* התקבל בכנסת ביום כ"ב באב התשע"ג (29 ביולי 2013); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 768, ג' בתמוז התשע"ג (11 ביוני 2013), עמ' 586.

[1] ס"ח התשי"ג, עמ' 137; התשע"ב, עמ' 85.

[2] ס"ח התש"ט, עמ' 287; התשע"ג, עמ' 104.

היסוד נלמדת בו בהיקף של 55% לפחות משעות הלימוד של תכנית היסוד הנלמדות במוסד חינוך רשמי;

(ב) תכנית הבסיס נלמדת בו בהיקף של 55% לפחות משעות הלימוד בתכנית הבסיס הנלמדות במוסד חינוך רשמי, ותכנית היסוד נלמדת בו בהיקף של 55% לפחות משעות הלימוד בתכנית היסוד הנלמדות במוסד חינוך רשמי;

(2) הוא משתתף במבחנים ובמחקרים באותה מתכונת שחלה על מוסד חינוך רשמי;

(3) הוא מדווח למשרד החינוך על מצבת המורים המלמדים בו, כפי שיקבע השר;

(4) לא קיימת בו הפליית תלמידים, לרבות בהליך קבלתם.

(ב) החליט השר לתקצב מוסד פטור כאמור בסעיף קטן (א), שיעור התקצוב של מוסד פטור כאמור בסעיף קטן (א)(1)(א) לא יעלה על 55% מתקן הבסיס של שעות הלימוד במוסד חינוך רשמי, ושיעור התקצוב של מוסד פטור כאמור בסעיף קטן (א)(1)(ב) לא יעלה על 30% מתקן הבסיס של שעות הלימוד במוסד חינוך רשמי; השר, בהסכמת שר האוצר, יקבע את תקן הבסיס.

(ג) השר יקבע שההיקף הנדרש לעניין לימודי תכנית הבסיס יעלה בהדרגה בכל שנת לימודים בהתאם לשיעורים שיקבע, עד הגיעו לשיעור הקבוע בסעיף קטן (א)(1).

(ד) השר רשאי, בהסכמת שר האוצר, לקבוע הוראות ותנאים אחרים מאלה שנקבעו למוסד פטור לפי סעיף קטן (א)(1)(א) בכל הנוגע ליישום חובת הלימוד של תכנית הבסיס ושל תכנית היסוד במוסד, ובלבד שלא יקבע שיעור תקצוב גבוה משיעור התקצוב האמור בסעיף קטן (ב) ושמתקיימות במוסד הוראות סעיף קטן (א)(2) עד (4).

(ה) בסעיף זה –

"תכנית הבסיס" – מקצועות נבחרים מתוך תכנית היסוד כפי שקבע השר;

"תכנית היסוד" – כמשמעותה בסעיף 1 לחוק חינוך ממלכתי, התשי"ג–1953;";

(3) בסעיף 12ד(א), במקום "עשר" יבוא "חמש".

(ב) (1) תחילתו של סעיף 10א לחוק לימוד חובה, כנוסחו בסעיף קטן (א)(2), ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014).

(2) על אף האמור בסעיף 12ד(א) לחוק לימוד חובה, כנוסחו בסעיף קטן (א)(3), בשנת הלימודים התשע"ד, בלימודים בכיתה א' במוסד חינוך רשמי, יילמדו לפחות עשר מסך כל שעות הלימוד השבועיות של מיומנויות היסוד במסגרת לימודים שבה מספר התלמידים למורה אינו עולה על עשרים תלמידים.

תיקון חוק הספריות הציבוריות (תיקון מס' 3)

5. בחוק הספריות הציבוריות (תיקון מס' 3), התשס"ז–2007[3], בסעיף 4 –

(1) בפסקה (2), בכל מקום, במקום "2013" יבוא "2015" ואחרי "מדי שנה" יבוא "(להלן – התוספת השנתית), למעט בשנות הכספים 2013 ו־2014";

(2) אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) בשנות הכספים 2013 ו־2014 – לא תשולם התוספת השנתית; השתתפות אוצר המדינה בשנים אלה תהיה בסכום שווה להשתתפות אוצר המדינה בשנת הכספים 2012;

(4) בשנת הכספים 2015 תהיה התוספת השנתית 11 מיליוני שקלים חדשים, כך שתושלם מלוא ההשתתפות."

פרק ג': רשויות מקומיות

סימן א': הסדר רשויות מקומיות עצמאיות – הוראת שעה

מטרה

6. מטרת סימן זה לעגן את מלוא ההיבטים הנוגעים לתשלום סכום מידי הרשויות העצמאיות, העלאת שיעור הארנונה בתחומן בשיעור הנוסף, וכל הוראה נוספת הכרוכה בעניינים אלה, והכול לשם תשלום מענקים שמטרתם איזון תקציב שוטף או פיתוח ברשויות מקומיות בשנת 2014.

הגדרות

7. בסימן זה –

"הסכום המזערי" ו"הסכום המרבי" – כמשמעותם בסעיף 9(א) לחוק ההסדרים 1992;

"השיעור הנוסף" – 0.3%;

"חוק ההסדרים 1992" – חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג–1992[4];

"המועד הקובע" – ל' בניסן התשע"ד (30 באפריל 2014);

"סך כל חיוב הארנונה" – סך כל חיוב הארנונה בעד כלל הנכסים, לפני כל הנחה או פטור, אם ניתנו, כפי שפורטו בעמודה "חיוב ארנונה סך הכל (באלפי שקלים חדשים) 2011" בטבלת "הרשויות המקומיות 2011" שפרסמה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"נכסים" ו"שיעור העדכון" – כהגדרתם בסעיף 7 לחוק ההסדרים 1992;

"סכום ההעברה" – סכום שעל רשות עצמאית להעביר לאוצר המדינה לפי סעיף 8;

"רשות עצמאית" – רשות עצמאית כמפורט בסעיף 14;

"השר" – שר האוצר.

סכום שתעביר רשות עצמאית

8. (א) על רשות עצמאית להעביר לאוצר המדינה סכום העברה בגובה סך כל חיוב הארנונה של אותה רשות, חלקי סך כל חיוב הארנונה של כלל הרשויות העצמאיות, כפול 450, במיליוני שקלים חדשים.

(ב) רשות עצמאית תעביר את סכום ההעברה עד המועד הקובע.

---

[3] ס"ח התשס"ז, עמ' 390.

[4] ס"ח התשנ"ג, עמ' 10.

(ג) בתוך 30 ימים מיום התחילה יפרסם השר צו המפרט את סכום ההעברה שעל כל רשות עצמאית להעביר לאוצר המדינה לפי סעיף קטן (א).

תשלום מענקים

9. המדינה תקצה סכום השווה לסך כל הסכומים שהועברו לה לפי סעיף 8, או שקיזזה לפי סעיף 12, או שהועברו אליה לפי חוק זה בכל דרך אחרת, לשם תשלום מענקים, באמצעות משרד הפנים, שמטרתם איזון תקציב שוטף או פיתוח ברשויות מקומיות, בשנת 2014, בהתאם לאמות המידה שנקבעו בהחלטות הממשלה ובהוראות מינהל שלפיהן מועברים מענקים מהסוג האמור.

שיעור העדכון בשנת 2014

10. על אף האמור בסעיף 9 לחוק ההסדרים 1992 או בתקנות הסדרים במשק המדינה (ארנונה כללית ברשויות מקומיות), התשס"ז–2007[5] –

(1) שיעור העדכון לעניין הארנונה שתוטל על כל אחד מסוגי הנכסים ברשות עצמאית בשנת 2014, יהיה שיעור העדכון, בתוספת השיעור הנוסף, וסכום הארנונה הכללית שיוטל על נכס לפי פסקה זו יהיה סכום הארנונה הכללית שהגיע כדין בשנת 2014;

(2) הסכום המזערי והסכום המרבי הקבועים לסוג נכס ברשות עצמאית יעודכנו בשנת 2014 לפי שיעור העדכון, בתוספת השיעור הנוסף.

גיוס אשראי

11. על אף האמור בסעיף 45ב לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה–1985[6], ובסעיף 201(א) לפקודת העיריות[7] או בצו לפיו או לפי סעיף 13 לפקודת המועצות המקומיות[8], מיום התחילה עד תום שנת 2014, רשות עצמאית רשאית לקבל אשראי מתאגיד בנקאי, או מאדם אחר שעיסוקו, כולו או מקצתו, במתן אשראי, בגובה סכום שהעבירה לאוצר המדינה לפי סעיף 8, שלא לפי היתר מכוח סעיף 46(ב) לחוק האמור; קיבלה הרשות אשראי כאמור, לא ייחשב הסכום שקיבלה לפי סעיף זה חלק מיתרת האשראי של אותה רשות, כמשמעותו בסעיף 45ב האמור.

קיזוז

12. לא העבירה רשות עצמאית כלשהי את הסכום שהיה עליה להעביר לאוצר המדינה עד המועד הקובע, תקזז המדינה סכום בשווי הסכום האמור מהשתתפות המדינה בתקציב הרשות; לעניין סעיף זה, "השתתפות המדינה" – תמיכה, מענק או השתתפות אחרת מתקציב המדינה.

תקנות – סימן א'

13. השר ממונה על ביצוע סימן זה, והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו, לרבות כללים לעניין אופן העברת הסכומים לאוצר המדינה לפי סעיף 8.

רשות עצמאית

14. רשות מהרשויות המקומיות המפורטות להלן היא רשות עצמאית לעניין סימן זה:

(1) אבן יהודה;

(2) אזור;

(3) אשדוד;

(4) אשקלון;

(5) באר טוביה;

(6) באר יעקב;

(7) באר שבע;

(8) בני שמעון;

---

[5] ק"ת התשס"ז, עמ' 429.

[6] ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

[7] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.

[8] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.

(9) ברנר;

(10) גבעתיים;

(11) גזר;

(12) גן רוה;

(13) דרום השרון;

(14) הוד השרון;

(15) הרצליה;

(16) זכרון יעקב;

(17) חבל אילות;

(18) חבל מודיעין;

(19) חדרה;

(20) חולון;

(21) חוף הכרמל;

(22) חוף השרון;

(23) חיפה;

(24) יבנה;

(25) יהוד–מונוסון;

(26) יואב;

(27) כוכב יאיר;

(28) כפר ורדים;

(29) כפר סבא;

(30) כפר שמריהו;

(31) לב השרון;

(32) להבים;

(33) מגידו;

(34) מודיעין–מכבים–רעות;

(35) נס ציונה;

(36) נשר;

(37) נתניה;

(38) סביון;

(39) עומר;

(40) עמק חפר;

(41) עמק יזרעאל;

(42) עמק לוד;

(43) פתח תקוה;

(44) קרית אונו;

(45) קרית ביאליק;

(46) קרית טבעון;

(47) ראש העין;

(48) ראש פינה;

(49) ראשון לציון;

(50) רחובות;

(51) רמת גן;

(52) רמת השרון;

(53) רמת ישי;

(54) רמת נגב;

(55) רעננה;

(56) תל־אביב–יפו;

(57) תמר.

15. הוראות סימן זה יחולו על אף הוראות כל דין. עדיפות

סימן ב': ארנונה

16. בחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג–1992[9], בסעיף 7 – תיקון חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב) והוראת שעה לשנת 2014 – מס' 12

(1) בהגדרה "שיעור העדכון", במקום "שמונים אחוז מהסכום" יבוא "הסכום";

(2) בהגדרה "מדד השכר הציבורי", במקום "לפי ענפים כלכליים ראשיים נבחרים, לעניין עובדים ישראלים, בענף סך כל השירותים הציבוריים" יבוא "לפי מגזר, תת־מגזר וענף כלכלי ראשי בסך כל השירותים הציבוריים" ובמקום "הסטטיסטי לישראל" יבוא "שכר ותעסוקה (לוח ה/9), בעמודה "סך כולל במחירים שוטפים"";

(3) בשנת 2014 יקראו את ההגדרה "שיעור עדכון מדד השכר הציבורי" כך:

""שיעור עדכון מדד השכר הציבורי" – שיעור השינוי במדד השכר הציבורי, בין המדד שנקבע לחודש מסוים (להלן – חודש הייחוס), שהיה המדד האחרון הידוע ב־20 באוקטובר של שנת הכספים 2013 לעומת מדד השכר הציבורי שנקבע לחודש שקדם ב־12 חודשים לחודש הייחוס, לפי המדגם החדש באותו לוח כמשמעותו בפרסום הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה האמור בהגדרה "מדד השכר הציבורי";".

פרק ד': האפוטרופוס הכללי

17. בחוק האפוטרופוס הכללי, התשל"ח–1978[10] (להלן – חוק האפוטרופוס הכללי) – תיקון חוק האפוטרופוס הכללי – מס' 5

(1) בסעיף 7 –

[9] ס"ח התשנ"ג, עמ' 10; התש"ע, עמ' 568.

[10] ס"ח התשל"ח, עמ' 61; התשס"ט, עמ' 330.

(א) האמור בו יסומן "(א)", ובו, במקום "10,000 לירות" יבוא "50,000 שקלים חדשים";

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) הסכום כאמור בסעיף קטן (א) יתעדכן ב־1 בינואר בכל שנה, בהתאם לשיעור עליית מדד המחירים לצרכן הידוע ביום האמור לעומת המדד האמור שהיה ידוע ב־1 בינואר בשנה שקדמה לו, ויעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של עשרה שקלים חדשים; האפוטרופוס הכללי יפרסם ברשומות הודעה על הסכום המעודכן.";

(2) בסעיף 9 –

(א) בסעיף קטן (א), בסופו יבוא "ובין השאר, אחת לחמש שנים מיום תחילת ניהולו של נכס כאמור, ייזום הליך של חקירה ובדיקה לאיתור בעלי הזכויות בנכס, במטרה להשיב את הנכס לבעלי הזכויות בו, ובמסגרתו יבצע את הפעולות האלה:

(1) יפרסם הודעה לציבור באתר האינטרנט של משרד המשפטים שתכלול את סוג הנכס ואת שמו של בעל הזכויות האחרון בנכס;

(2) יפנה לרשות האוכלוסין, ההגירה ומעברי הגבול במשרד הפנים ולרשם לענייני ירושה לשם בירור מידע שיכול לסייע באיתורם של בעלי הזכויות בנכס.";

(ב) בסעיף קטן (ג)(2), במקום "100,000 לירות" יבוא "88,000 שקלים חדשים" ובסופו יבוא "הוראות סעיף 7(ב) יחולו לעניין עדכון הסכום כאמור בפסקה זו";

(3) בסעיף 10(ג), במקום הסיפה החל במילים "באחת הדרכים" יבוא "בדרך של הפקדתם בפיקדון נושא תשואה שינוהל במשרד האוצר בהתאם למנגנון השקעה שקבע שר המשפטים בתקנות לפי הוראות סעיף 23(א)(3) או באחת הדרכים שקבעה ועדת ההשקעות לפי אותן תקנות, והכול על פי קווים מנחים ושיקולים לבחירת הדרך להשקעת הכספים שנקבעו בתקנות אלה, או בדרך שהורה בית המשפט.";

(4) בסעיף 23(א), אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) הדרכים והאופן להחזקתם או להשקעתם של הכספים בידי האפוטרופוס הכללי כדרוש לשם שמירת הקרן והבטחת הפירות, ובכלל זה קווים מנחים ושיקולים לבחירת הדרך להשקעת כספים כאמור; תקנות לפי פסקה זו טעונות אישור של ועדת הכלכלה של הכנסת."

חוק האפוטרופוס הכללי – תחילה ותקנות ראשונות

18. תחילתו של סעיף 10(ג) לחוק האפוטרופוס הכללי, כנוסחו בסעיף 17(3) לחוק זה, ביום כ"ח בכסלו התשע"ד (1 בדצמבר 2013); תקנות ראשונות לפי סעיף 23(א)(3) לחוק האפוטרופוס הכללי, כנוסחו בסעיף 17(4) לחוק זה, יובאו לאישור ועדת הכלכלה של הכנסת עד אותו מועד.

פרק ה': בריאות

סימן א': התחשבנות בעד שירותי בריאות בבתי חולים ציבוריים כלליים

הגדרות

19. בסימן זה –

"ביצוע במחיר קבוע לשנת 2012" – סכום המכפלות של כל שירות ושירות שצרכו חברי קופת חולים בבית חולים ציבורי כללי בשנת 2012, במחיר ברוטו של כל שירות כאמור בשנת 2012;

"בית חולים ממשלתי כללי" – לרבות פעילות המתבצעת בו בידי תאגיד בריאות;

"בית חולים ציבורי כללי" – כל אחד מאלה:

(1) בית חולים ממשלתי כללי;

(2) בית חולים כללי שבבעלות קופת חולים;

(3) בית חולים כללי שבבעלות רשות מקומית;

(4) בית חולים כללי שהוא תאגיד שהוא מוסד ציבורי כהגדרתו בסעיף 9 לפקודת מס הכנסה[11];

(5) בית חולים כללי שאינו בית חולים כאמור בפסקאות (1) עד (4), שבתעודת רישומו לפי פקודת בריאות העם, 1940[12], כלולות עמדות לרפואה דחופה (מיון);

"הוראת מינהל" – הוראת מינהל שקבע המנהל הכללי של משרד הבריאות או מי שהוא הסמיך לעניין זה;

"הנחת מחזור" – הנחה בעבור שירותי בריאות שקופות החולים רוכשות בבתי החולים הממשלתיים הכלליים, שנקבעה בהוראת מינהל;

"הנחת תעריף" – הנחה בעבור שירות בריאות מסוים שקופת חולים רוכשת בבית חולים ציבורי כללי;

"חוק ביטוח בריאות ממלכתי" – חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד–1994[13];

"חוק ההתחשבנות" – סימן ב' בפרק ה' בחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2002), התשס"ב–2002[14];

"חוק הפיקוח" – חוק פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים, התשנ"ו–1996[15];

"מחיר ברוטו" – המחיר המלא שממנו מנוכים שיעור הנחת המחזור וכן הנחת התעריף שניתנו בעבור אותו שירות בשנת 2012;

"מחיר מלא" – מחירו המרבי של יום אשפוז ושל שירות אמבולטורי ודיפרנציאלי בבתי חולים ציבוריים כלליים, כפי שנקבע בצו לפי חוק הפיקוח;

"מטופל המיועד להעברה" – מי שהוחלט לגביו כי ניתן להעבירו מחוץ לבית חולים ציבורי כללי, בהתאם להוראת מינהל ובהתחשב בצורך בשמירת הרצף הטיפולי, וזאת בלי לגרוע מהוראות חוק ביטוח בריאות ממלכתי, ובכלל זה מהוראות סעיף 3(ד) לחוק האמור, ומתקיים בו אחד מאלה:

(1) הוא בהנשמה ממושכת ומאושפז בבית חולים ציבורי כללי יותר מ־30 ימים ברציפות;

(2) הוא מאושפז בבית חולים ציבורי כללי ומוגדר כחולה סיעודי מורכב או כחולה שיקומי גריאטרי, בהתאם להוראת מינהל;

"מספר המבוטחים המשוקלל" – כהגדרתו בסעיף 17 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי;

---

[11] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

[12] ע"ר 1940, תוס 1, עמ' (ע) 191, (א) 324.

[13] ס"ח התשנ"ד, עמ' 156.

[14] ס"ח התשס"ב, עמ' 146.

[15] ס"ח התשנ"ו, עמ' 192.

"ערך השירותים המוחרגים" – סכום ההפחתה, במחירי 2012, לתקרת הצריכה הפרטנית הרגילה כהגדרתה בסעיף 10 לחוק ההתחשבנות, שקבעו השרים בצו לפי סעיפים 12ח(ב) ו־17(א)(8) לחוק האמור, בשנת 2013[16];

"צריכה" או "רכישה", של שירותי בריאות בידי קופת חולים בבית חולים ציבורי כללי – לרבות צריכה או רכישה של שירותים כאמור בידי קופת חולים בבית חולים ציבורי כללי שהוא תאגיד שבבעלות הקופה, ולמעט צריכה או רכישה כאמור בבית חולים ציבורי כללי הפועל במסגרת אותה קופה;

"רצפת צריכה פרטנית ברוטו", לשנה מסוימת – 95% מתקרת הצריכה הפרטנית ברוטו לאותה שנה;

"רצפת צריכה פרטנית נטו", לשנה מסוימת – 95% מתקרת הצריכה הפרטנית נטו לאותה שנה;

"שיעור העדכון" – שיעור העדכון של מחיר יום אשפוז שקבעו השרים בצו לפי חוק הפיקוח;

"שיעור הקפיטציה", של קופת חולים – שיעור חלקה של קופת החולים מתוך הסכום לחלוקה שקובע המוסד לביטוח לאומי לפי הוראות סעיף 18 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי;

"תאגיד בריאות" – כהגדרתו בסעיף 21 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה–1985;

"תוספת" – לרבות תוספת בשיעור שלילי;

"תוספת ריאלית" – תוספת מעבר לשיעור העדכון של המחיר המלא, ואם נקבעו לפי חוק הפיקוח שיעורי עדכון שונים למחירים של שירותי בריאות שונים – תוספת מעבר לשיעור, שיפרסמו ברשומות השרים, שהוא ממוצע משוקלל של שיעור העדכון של המחיר המלא בהתאם למשקלם של השירותים השונים בכלל שירותי הבריאות;

"תקרת צריכה פרטנית ברוטו" – הסכום המרבי השנתי לתשלום במחיר ברוטו, שעל קופת חולים כלשהי לשלם לבית חולים ציבורי כללי, כקבוע בסעיף 20;

"תקרת צריכה פרטנית נטו" – הסכום המרבי השנתי לתשלום שעל קופת חולים כלשהי לשלם לבית חולים ציבורי כללי בעד רכישת שירותים עד גובה תקרת הצריכה הפרטנית ברוטו, כקבוע בסעיף 21;

"השרים" – שר הבריאות ושר האוצר.

תקרת צריכה פרטנית ברוטו

20. תקרת הצריכה הפרטנית ברוטו, לכל אחת מקופות החולים בכל בית חולים ציבורי כללי בכל אחת מהשנים האלה, תהיה כמפורט להלן:

(1) בשנת 2014 – הביצוע במחיר קבוע לשנת 2012 בהפחתת ערך השירותים המוחרגים, בתוספת ריאלית בשיעור 3.428% ובתוספת שיעור העדכון לשנים 2013 ו־2014;

(2) בכל אחת מהשנים 2015 ו־2016 – תקרת הצריכה הפרטנית ברוטו בשנה הקודמת, בתוספת ריאלית בשיעור 1.4% ובתוספת שיעור העדכון לאותה שנה.

תקרת צריכה פרטנית נטו

21. תקרת הצריכה הפרטנית נטו, לכל אחת מקופות החולים בכל בית חולים ציבורי כללי בכל אחת מהשנים האלה, תהיה כמפורט להלן:

(1) בשנת 2014 – הסכום המתקבל מסך התשלום שכל קופת חולים שילמה לכל בית חולים בעד רכש שירותים בשנת 2012 בניכוי ערך השירותים המוחרגים, ובניכוי

[16] ק"ת התשע"ג, עמ' 1268.

ההפרש שבין התשלום ששילמה הקופה בעבור מטופלים המיועדים להעברה בשנת 2012 לבין התשלום שהיה עליה לשלם אלמלא הוראות סעיפים 14(ד)(3) ו־16(א)(6) לחוק ההתחשבנות באותה שנה, בתוספת ריאלית בשיעור 3.428% ובתוספת שיעור העדכון לשנים 2013 ו־2014;

(2) בכל אחת מהשנים 2015 ו־2016 – תקרת הצריכה הפרטנית נטו בשנה הקודמת בתוספת ריאלית בשיעור 1.4% ובתוספת שיעור העדכון לאותה שנה.

הודעה על תקרות ורצפות צריכה

22. (א) השרים יודיעו לכל בית חולים ולכל קופת חולים, עד יום 1 במרס של כל שנה מהשנים 2014 עד 2016, מהן תקרת הצריכה הפרטנית ברוטו ותקרת הצריכה הפרטנית נטו שלהם לאותה שנה, לפי סעיפים 20 ו־21 וכן מהן רצפת הצריכה הפרטנית ברוטו ורצפת הצריכה הפרטנית נטו כפי שנגזרה מכל אחת מהתקרות כאמור.

(ב) על אף האמור בסעיפים 20 ו־21, השרים רשאים לחשב, לגבי קופת חולים ובית חולים מסוימים, תוספת ריאלית לתקרות הצריכה הפרטניות ברוטו ונטו, השונה משיעור 3.428% לשנת 2014 ומ־1.4% לשנים 2015 ו־2016, בהתאמה, בהתחשב, בין השאר, בשינוי בשיעור הקפיטציה של קופת החולים, ובמיטות אשפוז נוספות שאושרו לבית החולים על פי כל דין ובעיתוי הקצאתן או הפעלתן, ובלבד שיתקיימו תנאים אלה:

(1) לגבי שנת 2014 – היחס בין סך תקרות הצריכה הפרטניות ברוטו ונטו, בהתאמה, לשנת 2014, בניכוי שיעור העדכון לשנים 2013 ו־2014, לבין סך תקרות הצריכה הפרטניות הבסיסיות ברוטו ונטו, בהתאמה, לא יעלה על 3.428%;

(2) לגבי כל אחת מהשנים 2015 ו־2016 – היחס בין סך תקרות הצריכה הפרטניות ברוטו ונטו, בהתאמה, לכל אחת מהשנים האמורות, בניכוי שיעור העדכון לכל אחת מהשנים האמורות, לבין סך תקרות הצריכה הפרטניות ברוטו ונטו, בהתאמה, לשנה הקודמת – לא יעלה על 1.4%.

(ג) שיעור התוספת הריאלית שיחושב כאמור בסעיף קטן (ב) לגבי קופת חולים ובית חולים מסוימים, יחול באופן אחיד על תקרת הצריכה הפרטנית ברוטו ועל תקרת הצריכה הפרטנית נטו.

(ד) בסעיף זה –

"תקרת צריכה פרטנית בסיסית ברוטו" – הביצוע במחיר קבוע לשנת 2012 שצרכה כל קופת חולים בכל בית חולים ציבורי כללי בהפחתת ערך השירותים המוחרגים;

"תקרת צריכה פרטנית בסיסית נטו" – הסכום המתקבל מסך התשלום שכל קופת חולים שילמה לכל בית חולים בעד רכש שירותים בשנת 2012 בניכוי ערך השירותים המוחרגים, ובניכוי ההפרש שבין התשלום ששילמה הקופה בעבור מטופלים המיועדים להעברה בשנת 2012 לבין התשלום שהיה עליה לשלם אלמלא הוראות סעיפים 14(ד)(3) ו־16(א)(6) לחוק ההתחשבנות, באותה שנה.

תשלום בעד שירותי בריאות

23. (א) בכל אחת מהשנים 2014 עד 2016, תשלם כל קופת חולים בעבור שירותים שרכשה בכל בית חולים ציבורי כללי, סכומים כמפורט להלן:

(1) אם קופת החולים רכשה שירותים עד לרצפת הצריכה הפרטנית ברוטו – רצפת הצריכה הפרטנית נטו באותה שנה;

(2) אם קופת החולים רכשה שירותים מעבר לרצפת הצריכה הפרטנית ברוטו ועד לתקרת הצריכה הפרטנית ברוטו – תקרת הצריכה הפרטנית נטו בניכוי

ההפרש שבין תקרת הצריכה הפרטנית ברוטו לבין מחיר הברוטו של השירותים שרכשה כאמור, כשהוא מוכפל ב־70%, אך לא פחות מרצפת הצריכה הפרטנית נטו באותה שנה;

(3) אם קופת החולים רכשה שירותים מעבר לתקרת הצריכה הפרטנית ברוטו – תקרת הצריכה הפרטנית נטו באותה שנה בתוספת –

(א) בעבור שירותים מעבר לתקרת הצריכה הפרטנית ברוטו ועד ל־102% מתקרת הצריכה הפרטנית ברוטו – לא יותר מ־70% ממחיר הברוטו של השירותים;

(ב) בעבור שירותים מעבר ל־102% מתקרת הצריכה הפרטנית ברוטו ועד ל־112% מתקרת הצריכה הפרטנית ברוטו – לא יותר מ־33% ממחיר הברוטו של השירותים;

(ג) בעבור שירותים מעבר ל־112% מתקרת הצריכה הפרטנית ברוטו – לא יותר מ־65% ממחיר הברוטו של השירותים.

(ב) לעניין סעיף זה השירותים שרכשה קופת חולים בבית חולים ציבורי כללי יחושבו לפי מחיר ברוטו.

(ג) הוראות סעיף קטן (א)(1) יחולו רק אם בית החולים הסכים לספק לקופה, באותה שנה, שירותים בהיקף ובזמינות דומים לאלה שסיפק בשנה שקדמה לה בשווי הממצה את סכום הרצפה הפרטנית ברוטו, ומתקיימים תנאים נוספים שקבעו השרים לעניין זה, ככל שקבעו.

מטופל המיועד להעברה

24. (א) השרים רשאים לקבוע בצו, עד ליום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014), כי קופת חולים תשלם תשלום מוגדל בגובה המחיר המלא בעבור שירותי אשפוז בבית חולים ציבורי כללי של מטופל המיועד להעברה, החל מהמועד שיקבעו השרים לעניין זה ובהתאם לתנאים ולכללים שיקבעו.

(ב) קבעו השרים כי יחול תשלום מוגדל כאמור בסעיף קטן (א), יחולו הוראות אלה:

(1) על אף האמור בסעיפים 20 ו־21, יפחיתו השרים מתקרת הצריכה הפרטנית את הסכום כמפורט להלן:

(א) לגבי תקרת צריכה פרטנית ברוטו לשנת 2014 – הסכום שעל קופת החולים היה לשלם במחיר ברוטו בשל מטופל מיועד להעברה בשנת 2012 בתוספת ריאלית בשיעור 3.428% ובתוספת שיעור העדכון לשנים 2013 ו־2014;

(ב) לגבי תקרת צריכה פרטנית נטו לשנת 2014 – הסכום שעל קופת החולים היה לשלם אלמלא הוראות סעיפים 14(ד)(3) ו־16(א)(6) לחוק ההתחשבנות בשנת 2012 בתוספת ריאלית בשיעור 3.428% ובתוספת שיעור העדכון לשנים 2013 ו־2014;

(2) בהסכם בכתב לפי סעיף 26 הקובע הסדר אחר להתחשבנות בעד רכישת שירותים בבית החולים, ייכללו הוראות לפי סעיף זה, וההסכם לא יתנה עליהן.

התחשבנות בין בית חולים לבין תאגידי בריאות

25. בבית חולים ממשלתי כללי שבו פועל תאגיד בריאות, לא יפחת היקף החשבונות שבעדם משולם סכום מופחת כאמור בסעיף 23(א)(2) ו־(3) שיוחס לתאגיד הבריאות מסכום השווה ל־48.67% מכלל החשבונות שבעדם משולם סכום מופחת כאמור; השרים רשאים לקבוע, בצו, ביחס לבית חולים ולתאגיד בריאות הפועל בתחומו, לכל

אחת מהשנים 2014 עד 2016, שיעור אחר מכלל החשבונות שבעדם משולם סכום מופחת כאמור, לאחר שמיעת עמדת בית החולים והתאגיד.

הסכמים בין קופת חולים לבית חולים בדבר שיטת ההתחשבנות ביניהם

26. (א) על אף הוראות סימן זה, רשאים כל בית חולים ציבורי כללי וכל קופת חולים לקבוע בהסכם בכתב ביניהם הסדר אחר להתחשבנות בעד רכישת שירותים בבית החולים, ובלבד שההסדר ימלא אחר תנאים אלה:

(1) בית החולים וקופת החולים יתחייבו בהסכם כי בבית החולים יינתנו לחברי הקופה שירותים ברמה נאותה ובאיכות וזמינות כמתחייב מהוראות חוק ביטוח בריאות ממלכתי;

(2) ההסכם יקבע כי אם יחול שינוי בסך היקף צריכת השירותים של קופת החולים בבית החולים, בשנה משנות ההסדר לעומת השנה שקדמה לה, מעבר לשינוי במספר המבוטחים המשוקלל של הקופה ולשיעור העדכון, בשיעור העולה על 6%, תהיה שיטת ההתחשבנות ביניהם לפי הוראות סימן זה;

(3) ההסכם יכלול מנגנון לבירור חילוקי דעות בין הצדדים ביחס להתחשבנות ביניהם;

(4) תקופת ההסכם לא תעלה על שלוש שנים או תהיה עד תום התקופה שבה יחולו הוראות סימן זה כאמור בסעיף 27(ג), לפי המוקדם;

(5) ההסדר המוצע לא ייצור הפליה מצד בית החולים בין חברים שונים בקופת החולים שעמה נחתם ההסכם או בינם לבין חברים בקופת חולים אחרת.

(ב) הגיעו בית חולים וקופת חולים להסדר על שיטת ההתחשבנות ביניהם, יעבירו הצדדים העתק מההסכם שנחתם לעניין זה לשרים; סבר אחד השרים כי ההסכם אינו עומד בהוראות סעיף קטן (א), יודיע על כך לצדדים להסכם ולשר האחר, בתוך 60 ימים מיום שההסכם הועבר לידיו.

(ג) שר הבריאות רשאי, בהתייעצות עם שר האוצר ולאחר ששמע את הצדדים להסכם, לבטלו אם ראה שהדבר נחוץ לשם שמירה על בריאות הציבור, והכול מנימוקים שיירשמו; החליט שר הבריאות לבטל את ההסכם כאמור, ימסור לצדדים את החלטתו בצירוף הנימוקים לה.

(ד) השרים רשאים לקבוע בצו הוראות לעניין מדידת הצריכה בפועל של קופת חולים בבית חולים ציבורי כללי שלגביו נחתם הסכם בין הקופה לבית החולים לפי סעיף זה, ובכלל זה הם רשאים לקבוע כי יראו את הצריכה כאילו נעשתה במחירים הנמוכים מהמחיר המלא או מהמחיר ברוטו.

אי־תחולה על שירותי בריאות

27. (א) הוראות סימן זה לא יחולו על –

(1) שירות הניתן לנפגע, כהגדרתו בחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התש"ל–1970[17];

(2) שירות הניתן לקטין שאינו תושב, לפי הסכם בין המדינה לבין קופת חולים או לפי כל הסדר משפטי אחר; לעניין זה, "תושב" – כהגדרתו בחוק ביטוח בריאות ממלכתי;

(3) שירות הניתן לעובד זר, כמשמעותו בחוק עובדים זרים, התשנ"א–1991[18], הכלול במסגרת סל השירותים שקבע שר הבריאות לפי החוק האמור, אך למעט

[17] ס"ח התש"ל, עמ' 126.

[18] ס"ח התשנ"א, עמ' 112.

שירות הניתן לעובד זר השוהה בישראל לפי אשרה ורישיון לישיבת ארעי (א/1), כאמור בתקנה 6(א) לתקנות הכניסה לישראל, התשל"ד–1974[19];

(4) שירות הניתן לחייל לפי הסכם בין קופת חולים לבין צבא הגנה לישראל; לעניין זה, "חייל" – כהגדרתו בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו–1955[20], למעט חייל בשירות חובה בתקופת שירות בלא תשלום, כאמור בסעיף 55 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי;

(5) שירות הניתן למטופל לפי הסכם בין קופת חולים לבין גוף אחר האחראי למתן השירות למטופל, על פי חוק, הסכם או חוזה ביטוח;

(6) שירות בתחום בריאות הנפש שחלות לגביו הוראות סימן ב';

(7) שירות נוסף שקבעו השרים בצו בשנים 2011 עד 2013 לפי הוראות סעיף 17(א)(8) לחוק ההתחשבנות;

(8) שירות נוסף שקבעו השרים בצו בשנים 2014 עד 2016; צו כאמור ייקבע לא יאוחר מיום 1 במרס בשנה שבה חל יום תחילתו.

(ב) קבעו השרים לפי הוראות סעיף קטן (א)(8) כי הוראות סימן זה לא יחולו על שירותים מסוימים (בסעיף קטן זה – השירותים המוחרגים), לגבי שנה מהשנים 2014 עד 2016, יקבעו בצו עד יום 1 במרס באותה שנה שלגביה קבעו כאמור, את סכום ההפחתה לתקרות הצריכה הפרטניות ברוטו ונטו לכל קופת חולים בבית חולים ציבורי כללי, שיתבסס, בין השאר, על מספר השירותים המוחרגים שצרכה קופת החולים בבית החולים הציבורי הכללי בשנה שקדמה לשנה שבה נקבע הצו ועל המחיר המלא של שירותים כאמור ערב קביעת הצו.

(ג) הוראות סימן זה יחולו על שירותים שרכשה קופת חולים בבית חולים ציבורי כללי עד ב' בטבת התשע"ז (31 בדצמבר 2016).

סימן ב': התחשבנות בעד שירותי אשפוז פסיכיאטריים

הגדרות

28. בסימן זה –

"ביצוע במחיר קבוע" – סכום המכפלות של כל שירותי האשפוז הפסיכיאטרי שצרכו חברי קופת חולים בבית חולים פסיכיאטרי במחיר המלא של כל שירות כאמור, אף אם שולם בעבורו סכום מופחת;

"בית חולים פסיכיאטרי" – בית חולים פסיכיאטרי או מחלקה פסיכיאטרית בבית חולים ציבורי כללי, שכל אחד מהם הוא אחד מאלה:

(1) בית חולים ממשלתי, לרבות תאגיד בריאות הפועל במסגרתו;

(2) בית חולים בבעלות קופת חולים;

(3) בית חולים בבעלות רשות מקומית;

(4) בית חולים שהוא תאגיד שהוא מוסד ציבורי כהגדרתו בסעיף 9 לפקודת מס הכנסה;

(5) בית חולים שאינו בית חולים כאמור בפסקאות (1) עד (4), שבתעודת רישומו לפי פקודת בריאות העם, 1940, כלולות עמדות לרפואה דחופה (מיון);

"חוק ביטוח בריאות ממלכתי", "חוק ההתחשבנות", "חוק הפיקוח", "מספר המבוטחים המשוקלל", "תאגיד בריאות" ו"השרים" – כהגדרתם בסימן א';

[19] ק"ת התשל"ד, עמ' 1517.

[20] ס"ח התשט"ו, עמ' 171.

"מחיר מלא" – מחירו המרבי של שירות אשפוז פסיכיאטרי, כפי שנקבע בצו לפי חוק הפיקוח;

"מספר המיטות המתוקנן", בבית חולים פסיכיאטרי – הסכום של שני אלה מחולק ב־365:

(1) מספר מיטות האשפוז או מיטות אשפוז היום הרשומות בתעודת הרישום של בית החולים הפסיכיאטרי בתחילת השנה מוכפל ב־365;

(2) מספר מיטות האשפוז או מיטות אשפוז היום המתוכננות להיווסף לתעודת הרישום של בית החולים הפסיכיאטרי באותה שנה מוכפל במספר הימים שנותרו באותה שנה מהמועד המתוכנן להוספתן;

"צריכה" או "רכישה", של שירותי אשפוז פסיכיאטריים בידי קופת חולים בבית חולים פסיכיאטרי – לרבות צריכה או רכישה של שירותים כאמור בידי קופת חולים בבית חולים פסיכיאטרי שהוא תאגיד שבבעלות הקופה, ולמעט צריכה או רכישה כאמור בבית חולים פסיכיאטרי הפועל במסגרת אותה קופה;

"תקרת הצריכה הבסיסית לשירותי אשפוז בבית חולים פסיכיאטרי", בשנה מסוימת – הסכום של שני אלה:

(1) הסכום הכולל שהתקבל מחישוב המחיר המלא באותה שנה של יום אשפוז פסיכיאטרי, מוכפל ב־365 וב־95% ממספר המיטות המתוקנן של מיטות האשפוז;

(2) הסכום הכולל שהתקבל מחישוב המחיר המלא באותה שנה של אשפוז יום פסיכיאטרי, מוכפל ב־252 ובמספר המיטות המתוקנן של מיטות אשפוז היום;

לעניין הגדרה זו, יחושב המחיר המלא של יום אשפוז פסיכיאטרי ושל אשפוז יום פסיכיאטרי, לפי סוג המיטה שלה הוא מיוחס.

תקרת הצריכה הפרטנית לשירותי אשפוז פסיכיאטריים לשנים 2015 ו־2016

29. תקרת הצריכה הפרטנית לשירותי אשפוז של קופת חולים בבית חולים פסיכיאטרי, בכל אחת מהשנים 2015 ו־2016, תהיה הסכום המתקבל מהכפלת תקרת הצריכה הבסיסית לשירותי אשפוז בבית חולים פסיכיאטרי, בביצוע במחיר קבוע של חברי אותה קופה באותו בית חולים בשנת 2014, מחולק בביצוע במחיר קבוע של כלל חברי קופות החולים באותו בית חולים בשנת 2014 (בסימן זה – תקרת הצריכה הפרטנית לשירותי אשפוז); השרים יפרסמו בהודעה ברשומות את תקרת הצריכה הפרטנית לשירותי אשפוז של כל קופת חולים בכל בית חולים פסיכיאטרי; הודעה כאמור תפורסם עד יום 1 במרס של כל אחת מהשנים 2015 ו־2016, ולעניין שנת תחילתו של סימן זה – עד למועד תחילתו, לפי המאוחר.

תשלום בעד שירותי אשפוז פסיכיאטריים

30. (א) בכל אחת מהשנים 2015 ו־2016, תשלם כל קופת חולים בעבור שירותי אשפוז פסיכיאטריים שרכשה בכל בית חולים פסיכיאטרי, סכומים כמפורט להלן:

(1) עד לתקרת הצריכה הפרטנית לשירותי אשפוז – לא יותר ממחירם המלא של שירותי האשפוז הפסיכיאטריים;

(2) מעבר לתקרת הצריכה הפרטנית לשירותי אשפוז ועד לביצוע במחיר קבוע בשיעור של 113% מהתקרה האמורה – סכום אפס;

(3) מעבר לביצוע במחיר קבוע בשיעור של 113% מתקרת הצריכה הפרטנית לשירותי אשפוז – לא יותר מ־30% ממחירם המלא של שירותי האשפוז הפסיכיאטריים.

(ב) לעניין סעיף זה יחושבו שירותי האשפוז שרכשה קופת חולים בבית חולים פסיכיאטרי לפי מחירם המלא.

התחשבנות בין בית חולים ממשלתי כללי לבין תאגידי בריאות

31. בבית חולים ממשלתי כללי שבו פועל תאגיד בריאות ויש בו מחלקה פסיכיאטרית לא יפחת היקף החשבונות שבעדם משולם סכום אפס או סכום מופחת, כאמור בסעיף 30(א)(2) או (3), שיוחס לתאגיד הבריאות, מסכום השווה ל־95% מכלל החשבונות שבעדם משולם סכום אפס או סכום מופחת כאמור.

הסכמים בדבר שיטת התחשבנות

32. (א) על אף הוראות סימן זה, רשאים כל בית חולים פסיכיאטרי וכל קופת חולים לקבוע בהסכם בכתב ביניהם הסדר אחר להתחשבנות בעד רכישת שירותי אשפוז פסיכיאטריים, ובלבד שההסדר ימלא אחר תנאים אלה:

(1) בית החולים וקופת החולים יתחייבו בהסכם כי בבית החולים יינתנו לחברי הקופה שירותים ברמה נאותה ובאיכות ובזמינות כמתחייב מהוראות חוק ביטוח בריאות ממלכתי;

(2) ההסכם יקבע כי אם יחול שינוי בסך היקף צריכת השירותים של קופת החולים בבית החולים, בכל שנה משנות ההסדר לעומת השנה שקדמה לה, מעבר לשינוי במספר המבוטחים המשוקלל של הקופה ולשיעור השינוי במחיר המלא של השירותים, בשיעור העולה על 6%, תהיה שיטת ההתחשבנות ביניהם לפי הוראות סימן זה;

(3) ההסכם יכלול מנגנון לבירור חילוקי דעות בין הצדדים ביחס להתחשבנות ביניהם;

(4) תקופת ההסכם לא תעלה על שנה וחצי או תהיה עד תום התקופה שבה יחולו הוראת סימן זה כאמור בסעיף 34(א), לפי המוקדם;

(5) ההסדר שבהסכם לא ייצור הפליה מצד בית החולים בין חברים שונים בקופת החולים שעמה נחתם ההסכם או בינם לבין חברים בקופת חולים אחרת.

(ב) הגיעו בית חולים פסיכיאטרי וקופת חולים להסדר על שיטת ההתחשבנות ביניהם, יעבירו הצדדים העתק מההסכם שנחתם לעניין זה לשרים; סבר אחד השרים כי ההסכם אינו עומד בהוראות סעיף קטן (א), יודיע על כך לצדדים להסכם ולשר האחר, בתוך 60 ימים מיום שההסכם הועבר לידיו.

(ג) שר הבריאות רשאי, בהתייעצות עם שר האוצר ולאחר ששמע את הצדדים להסכם, לבטלו אם ראה שהדבר נחוץ לשם שמירה על בריאות הציבור, והכול מנימוקים שיירשמו; החליט שר הבריאות לבטל את ההסכם כאמור, ימסור לצדדים את החלטתו בצירוף הנימוקים לה.

(ד) השרים רשאים לקבוע בצו הוראות לעניין מדידת הצריכה בפועל של קופת חולים בבית חולים פסיכיאטרי, שלגביו נחתם הסכם בין הקופה לבית החולים לפי סעיף זה, ובכלל זה הם רשאים לקבוע כי יראו את הצריכה כאילו נעשתה במחירים הנמוכים ממחירם המלא של השירותים שנצרכו.

אי־תחולה על שירותי אשפוז פסיכיאטרי

33. הוראות סימן זה לא יחולו על שירותים המנויים בפסקאות (1) עד (5) שבסעיף 27(א).

תחילה והוראות מעבר

34. (א) תחילתן של הוראות סימן זה ביום תחילתו של צו ביטוח בריאות ממלכתי (שינוי התוספות השנייה והשלישית לחוק), התשע"ב–2012[21], או ביום תחילתו של צו אחר שיבוא במקומו, והן יחולו לגבי שירותי אשפוז פסיכיאטריים שרכשה קופת חולים בבית חולים פסיכיאטרי מיום תחילתן ועד יום ב' בטבת התשע"ז (31 בדצמבר 2016).

[21] ק"ת התשע"ב, עמ' 1600.

(ב) בשנה שבה חל מועד תחילתו של סימן זה כאמור בסעיף קטן (א), לעניין חישוב מספר המיטות המתוקנן ייספרו בפסקאות (1) ו־(2) להגדרה "מספר המיטות המתוקנן", רק ימים שלאחר מועד תחילתו של סימן זה ועד סוף השנה.

פרק ו': תקשורת

תיקון חוק התקשורת (המשך שידורי חדשות מקומיות בטלוויזיה) (תיקוני חקיקה) (הוראות שעה) – מס' 6

35. בחוק התקשורת (המשך שידורי חדשות מקומיות בטלוויזיה) (תיקוני חקיקה) (הוראות שעה), התשס"ח–2007[22] –

(1) בסעיף 3, המתקן את חוק התקשורת (בזק ושידורים) (תיקון מס' 35), התשס"ז–2006, במקום "כ"ד באב התשע"ג (31 ביולי 2013)" יבוא "כ"ח בטבת התשע"ד (31 בדצמבר 2013)";

(2) בסעיף 4, במקום "כ"ד באב התשע"ג (31 ביולי 2013)" יבוא "כ"ח בטבת התשע"ד (31 בדצמבר 2013)".

תיקון חוק התקשורת (המשך שידורי חדשות מקומיות בטלוויזיה) (תיקוני חקיקה) (הוראות שעה) (תיקון מס' 5)

36. בחוק התקשורת (המשך שידורי חדשות מקומיות בטלוויזיה) (תיקוני חקיקה) (הוראות שעה) (תיקון מס' 5), התשע"ג–2012[23] –

(1) בסעיף 3, המתקן את סעיף 36 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב–1982, בכל מקום, במקום "בשבעת החודשים הראשונים של שנת 2013" יבוא "בשנת 2013" ובסעיף קטן (41) שבו, במקום "10.8 מיליון שקלים חדשים" יבוא "18.5 מיליון שקלים חדשים";

(2) בסעיף 4(ב), במקום "כ"ד באב התשע"ג (31 ביולי 2013)" יבוא "כ"ח בטבת התשע"ד (31 בדצמבר 2013)".

תיקון חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות

37. בחוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות, התשע"ב–2012[24] –

(1) בסעיף 1, אחרי ההגדרה "שידורים" יבוא:

""שליטה" – כהגדרתה בחוק התקשורת;";

(2) במקום סעיף 2 יבוא:

"הגורם המפעיל – מינוי והיתר הפעלה

2. (א) השר ושר האוצר ימנו את הגורם המפעיל; הודעה על מינוי הגורם המפעיל תפורסם ברשומות.

(ב) השר רשאי לתת לגורם המפעיל שמונה לפי סעיף קטן (א) היתר להפעלת תחנות שידור ספרתיות (בחוק זה – היתר הפעלה), ולקבוע בו תנאים בין השאר בעניינים אלה:

(1) אופן הפעלת תחנות השידור הספרתיות;

(2) אופן מתן שירות של הפצת שידורים, וטיב השירות;

(3) ערבויות שעל הגורם המפעיל להמציא לשם קבלת היתר ההפעלה והבטחת מילוי תנאי ההיתר, והדרכים למימושן.

(ג) לא ימונה כגורם המפעיל גוף שערב יום כ"ה באב התשע"ג (1 באוגוסט 2013) התקיימו בו התנאים האמורים בפסקאות משנה (א) עד (ח) שבסעיף 13(ד)(1); השר, באישור

---

[22] ס"ח התשס"ח, עמ' 70; התשע"ג, עמ' 48.

[23] ס"ח התשע"ג, עמ' 48.

[24] ס"ח התשע"ב, עמ' 286.

ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע תנאים והגבלות נוספים לעניין מינוי הגורם המפעיל ולעניין פעילותו בין השאר בעניינים אלה:

(1) החזקה ושליטה של אחר בגורם המפעיל או של הגורם המפעיל באחר;

(2) עיסוק אחר של הגורם המפעיל, תפקיד אחר שהוא ממלא על פי דין או שירות אחר שהוא מעניק;

(3) תכנון, הקמה או הפעלה של תחנות שידור ספרתיות כאמור בסעיף 3(א), באמצעות אחר.

(ד) היתר הפעלה אינו ניתן להעברה, לשעבוד או לעיקול, אלא אם כן ניתן לכך אישור מראש ובכתב מאת השר ובתנאים שקבע.

(ה) העברת שליטה בתאגיד שהוא הגורם המפעיל, בין שניתן לו היתר הפעלה ובין אם לאו, טעונה אישור מראש ובכתב מאת השר.

(ו) הגורם המפעיל לא יתנה, במישרין או בעקיפין, מתן שירות לפי חוק זה ברכישה או בקבלה של שירות אחר הניתן על ידו או על ידי אחר או באי־קבלת שירות כאמור, אלא אם כן השר התיר לו לעשות כן בהיתר ההפעלה, בתנאים או בלא תנאים; בסעיף קטן זה, "שירות" – שירות הניתן לציבור או לגופים ששידוריהם מופצים באמצעות תחנות שידור ספרתיות.";

(3) בסעיף 3 –

(א) בסעיף קטן (א), הסיפה החל במילים "ובלבד שלא יעשה כן" – תימחק;

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "יהיו" יבוא "יכול שיהיו" ובסופו, במקום "ובפיקוחו" יבוא "ויהיו בפיקוחו";

(4) בכותרת פרק ג', בסופה יבוא "שהוקמו עד היום הקובע";

(5) בסעיף 4, אחרי "בעלות ההקמה" יבוא "של שלושת המרבבים הראשונים הנדרשים" ובסופו יבוא "ולעניין עלות ההקמה לאחר היום הקובע – לא יישא בה אוצר המדינה, אלא באישור שר האוצר.";

(6) בסעיף 6(ב)(5), במקום "לפי סעיף 13(ב)" יבוא "לפי סעיף 13(א)";

(7) אחרי סעיף 7 יבוא:

"שימוש במרבב שלא נעשה בו שימוש לשם הפצת שידורים

7א. על אף האמור בסעיפים 6(ב) ו־7(ג), השר ושר האוצר, בהתייעצות עם המועצה לשידורי כבלים ולווין, יקבעו אמות מידה לשימוש במרבב שעד היום הקובע לא נעשה בו שימוש לשם הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות המחייבת שימוש במרבב כאמור.";

(8) בסעיף 9 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "שיורו עליו" יבוא "שיקבעו";

(ב) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), נותרה קיבולת פנויה בתחנות השידור הספרתיות, יחולו הוראות אלה:

(1) נוסף על הסכום שעל כל אחד מהגופים המפורטים להלן היה לשלם לפי סעיף קטן (א) אלמלא נותרה קיבולת פנויה, הוא יישא, בשל הקיבולת הפנויה, בתשלום שיחושב כך: הסכום המתקבל ממכפלת סך התשלומים והעלויות במספר ערוצי הטלוויזיה שניתן לשדר בקיבולת הפנויה כשהוא מחולק במספר ערוצי הטלוויזיה אשר יכולים להיות מופצים באמצעות תחנות השידור הספרתיות, וכל גוף יישא בחלק מהסכום המתקבל כאמור לפי חלקו היחסי במספר ערוצי הטלוויזיה שלו המופצים באמצעות תחנות השידור הספרתיות, בהתחשב בסוג הטכנולוגיה:

(א) רשות השידור;

(ב) הכנסת – לגבי שידורי ערוץ הכנסת;

(ג) הטלוויזיה הלימודית;

(2) מצאו השר ושר האוצר כי הדבר נדרש לקידום התחרות בתחום שידורי הטלוויזיה, רשאים הם לקבוע בתקנות לפי סעיף קטן (א), כי אוצר המדינה יישא בחלק מסכום דמי ההפצה שמשדר ערוץ ייעודי או משדר ערוץ נושאי חייבים לשלם, וישלם חלק זה לגורם המפעיל; תקנות כאמור יותקנו לפני אישור בקשתו של משדר ערוץ ייעודי להפיץ את שידוריו באמצעות תחנות השידור הספרתיות, או לפני פרסום המכרז לבחירת משדר ערוץ נושאי, לפי העניין;

(3) סכום דמי ההפצה שישלמו בעלי הזיכיונות לשידורי טלוויזיה בערוץ 2 ובערוץ השלישי ובעלי רישיונות לשידורי טלוויזיה יהיה, לגבי כל ערוץ, הסכום שנקבע לפי סעיף קטן (א), כפי שהיה בתוקף ביום כ"ד באב התשע"ג (31 ביולי 2013); על אף האמור ברישה, הוראות פסקה זו יחולו כל עוד נותרה קיבולת פנויה בשלושת המרבבים הראשונים הנדרשים לצורך קליטתם והפצתם של שידורים באמצעות תחנות השידור הספרתיות, בין אם נעשה שימוש בכל המרבבים, ובין אם לאו;

(4) לעניין משדרי רדיו ששידוריהם מופצים לפי סעיף 7, יישא אוצר המדינה בחלק מסך התשלומים והעלויות בשל הקיבולת הפנויה וישלם חלק זה לגורם המפעיל, כך שחלקו של אוצר המדינה יהיה לפי מספר ערוצי הרדיו שניתן לשדר בקיבולת הפנויה.

(ג) לא נותרה קיבולת פנויה בתחנות השידור הספרתיות, יודיע על כך השר לכל הגופים ששידוריהם מופצים לפי סעיף 6 או 7.";

(9) במקום סעיף 10 יבוא:

"השימוש בדמי ההפצה

10. (א) היה הגורם המפעיל אחד מהמנויים להלן, ישמשו דמי ההפצה שישולמו לו לכיסוי ההוצאות הכרוכות במילוי תפקידיו לפי חוק זה בלבד:

(1) גורם ממשלתי;

(2) תאגיד שהוקם בחוק;

(3) חברה ממשלתית כהגדרתה בחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה–1975[25], שכל המניות ואמצעי השליטה בה הם בידי המדינה.

(ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע מהוראות סעיף 4.";

(10) בסעיף 12, בסופו יבוא "למעט תשלום בעד קליטת שידוריו של משדר ערוץ נושאי כאמור בסעיף 13(ה).";

(11) בסעיף 13 –

(א) במקום סעיפים קטנים (א) עד (ג) יבוא:

"(א) המועצה לשידורי כבלים ולוויין רשאית לתת רישיון לשם שידורו של ערוץ נושאי שיופץ באמצעות תחנות השידור הספרתיות, למי שבחרה במכרז שפרסמה לעניין זה (בסעיף זה – מכרז לערוץ נושאי); בחירה כאמור תתבסס על המחיר שיציע כל משתתף במכרז לשלם בעד קיבולת שתוקצה לו בתחנות השידור הספרתיות לשם הפצת שידוריו של ערוץ נושאי; בסעיף זה –

"נושא" – לרבות שפה;

"ערוץ נושאי" – ערוץ טלוויזיה ש־75% לפחות משעות השידור שלו מוקדשים לנושא אחד, ושישידוריו בנושא האמור משודרים במהלך 90% לפחות משעות צפיית השיא;

"שעות צפיית השיא" – השעות שבין 19:00 ל־23:00, בכל יום.

(ב) זוכה במכרז לערוץ נושאי יחליט, לאחר בחירתו, לאיזה מהנושאים המפורטים להלן יוקדש הערוץ הנושאי:

(1) ספורט;

(2) שידורים לילדים;

(3) סרטים;

(4) טבע;

(5) סדרות;

(6) תעודה;

(7) חדשות;

(8) מוזיקה;

(9) היסטוריה;

(10) תרבות;

(11) כל נושא אחר שהשר, בהתייעצות עם מועצת הרשות השנייה והמועצה לשידורי כבלים ולוויין, קבע כי הוא נושא מוגדר ומסוים שיש הצדקה שיתקיימו בעניינו שידורים במסגרת ערוץ נושאי שיופץ באמצעות תחנות השידור הספרתיות.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב) –

[25] ס"ח התשל"ה, עמ' 132.

(1) מי שמבקש להיות משדר ערוץ נושאי בנושא חדשות, יודיע למועצה לשידורי כבלים ולוויין, כבר בעת הגשת הצעתו במכרז לערוץ נושאי, על כוונתו להיות משדר ערוץ נושאי בנושא כאמור;

(2) מצאו השר ושר האוצר כי בשל חוסר כדאיות כלכלית לא הוגשו הצעות למכרז לערוץ נושאי, רשאי השר להורות למועצה לשידורי כבלים ולוויין לפרסם מכרז נוסף שלפיו הזוכה במכרז בלבד יהיה רשאי לשדר בערוץ נושאי רק נושאים מאלה המפורטים בסעיף קטן (ב), אשר עליהם יורה השר.";

(ב) בסעיף קטן (ד) –

(1) בפסקה (1) –

(א) ברישה, במקום "במכרז כאמור בסעיף קטן (ב)" יבוא "במכרז לערוץ נושאי";

(ב) אחרי פסקת משנה (ד) יבוא:

"(ה) בעל רישיון כללי לשידורי כבלים ובעל רישיון לשידורי לוויין כמשמעותם בחוק התקשורת (בפסקה זו – בעל רישיון לשידורים);

(ו) מי שהוא בעל עניין בבעל רישיון לשידורים;

(ז) מי שבעל רישיון לשידורים הוא בעל עניין בו;

(ח) מי שאדם מסוים הוא בעל עניין בו וכן בעל עניין בבעל רישיון לשידורים.";

(2) אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) על אף הוראות פסקה (1)(א), מי שמחזיק באמצעי שליטה במשדר ערוץ נושאי רשאי להשתתף במכרז לערוץ נושאי נוסף, ובלבד שלא יופצו באמצעות תחנות השידור הספרתיות יותר מארבעה ערוצים נושאיים שאותו גורם מחזיק בהם, אלא באישור המועצה לשידורי כבלים ולוויין, לאחר שהביאה בחשבון שיקולים של הרחבת מגוון שידורי הטלוויזיה המופצים באמצעות תחנות השידור הספרתיות ושל קידום התחרות בתחום שידורי הטלוויזיה.";

(ג) בסעיף קטן (ה), אחרי "את שידוריו" יבוא "באמצעות גביית תשלום בעד קליטת שידוריו או" ובסופו יבוא "ואולם משדר ערוץ נושאי בנושא ילדים לא יהיה רשאי לממן את שידוריו באמצעות שידורי פרסומת.";

(ד) בסעיף קטן (ו), במקום "לעניין רישיון לפי סעיף קטן (ב)" יבוא "לעניין פרסום מכרז לערוץ נושאי, לרבות אופן הגדרת הנושא וכן לעניין רישיון לפי סעיף קטן (א)" ובמקום הסיפה החל במילים "בשינויים המחויבים" יבוא "ולגבי ערוץ נושאי בנושא חדשות – יחולו בעניינים כאמור גם הוראות סעיף 26ב לחוק האמור, והכול בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:

(1) בסעיף 16ה לחוק התקשורת –

(א) סעיף קטן (א) – לא יחול;

(ב) בסעיפים קטנים (א1) ו־(א3), במקום "מהכנסותיו השנתיות מדמי המנוי" יקראו "מהכנסותיו השנתיות";

(ג) במקום השיעורים הקבועים בו רשאית המועצה לשידורי כבלים ולוויין לקבוע שיעורים שונים לעניין שידוריו של משדר ערוץ נושאי, ובלבד שלגבי שלושה ערוצים נושאיים לפחות מבין תשעת הערוצים הנושאיים הראשונים ששידוריהם יופצו באמצעות תחנות השידור הספרתיות יחולו השיעורים הקבועים בסעיף קטן (א1);

(2) בסעיף 2כ6 לחוק התקשורת, סעיפים קטנים (א), (ב), (ז) ו־(ט) ופסקה (5)(א) עד (ג) שבסעיף קטן (ג) שבו – לא יחולו.";

(12) בסעיף 21, במקום "ערב היום הקובע" יבוא "ערב המועד שנקבע בהיתר ההפעלה כיום תחילת ההפעלה על ידי הגורם המפעיל (בפרק זה – מועד המעבר)" ובמקום "החל ביום הקובע" יבוא "החל במועד המעבר";

(13) בסעיף 22, בכל מקום, במקום "היום הקובע" יבוא "מועד המעבר";

(14) בסעיף 24(א), במקום "היום הקובע" יבוא "מועד המעבר".

תיקון חוק התקשורת (בזק ושידורים) – מס' 57

38. בחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב–1982[26] (בפרק זה – חוק התקשורת) –

(1) בסעיף 4(ד2)(3), אחרי "שירותים שונים" יבוא "ובכלל זה הפרדה בין מתן שירותים לבעל רישיון לבין מתן שירותים למנוי";

(2) בסעיף 4ג1, במקום "בביצוע פעולות בזק או במתן שירותי בזק" יבוא "בביצוע פעולות בזק, במתן שירותי בזק או בביצוע שידורים" ואחרי "לרבות" יבוא "בעל רישיון לשידורים או";

(3) בסעיף 5 –

(א) בסעיף קטן (ב) –

(1) בפסקה (1), אחרי "והסדרים נלווים למימוש קישור גומלין" יבוא "והתשלומים בעדם" ואחרי "ככל שהמידע נדרש" יבוא "לצורך מתן שירותים בידי בעל רישיון אחר למנוייו או";

(2) בפסקה (2), אחרי "למדד המחירים לצרכן" יבוא "או למדד אחר";

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב1) קביעת התשלומים או מתן ההוראות לפי סעיף קטן (ב) (בסעיף קטן זה – תשלומים בעד קישור גומלין) יכול שתיעשה, בין השאר, בהתבסס על אחד מאלה:

(1) עלות לפי שיטת חישוב שהשר יורה עליה, בתוספת רווח סביר;

(2) נקודת ייחוס הנגזרת מאחד מאלה:

(א) תשלום בעד שירותים שנותן בעל הרישיון;

(ב) תשלום בעד שירותים אחרים בני־השוואה;

(ג) תשלומים כאמור בפסקאות משנה (א) או (ב) או תשלומים בעד קישור גומלין או שירות מקביל לו, במדינות אחרות.";

(ג) בסעיף קטן (ד), במקום "יורה השר על המחיר בהתבסס על עלות קישור הגומלין" יבוא "יורה השר על המחיר בעד קישור הגומלין" ובמקום "בתוספת רווח סביר" יבוא "ויכול שהשיטה כאמור תיעשה, בין השאר, כאמור בסעיף קטן (ב1)";

[26] ס"ח התשמ"ב, עמ' 218; התשע"ג, עמ' 48.

(4) בסעיף 6ח2(1), במקום "26%" לפחות מכל סוג של אמצעי השליטה בתאגיד כאמור מוחזקים בידי אזרח ישראלי ותושב ישראל" יבוא "אמצעי השליטה בו מוחזקים, במישרין או בעקיפין, בידי אזרח ישראלי ותושב ישראל, בשיעור שקבע השר לפי סעיף 6ט(א)(5)";

(5) אחרי סעיף 6יא1 יבוא:

"חבילת יסוד

6יא2. (א) השר רשאי להורות לבעל רישיון כללי לשידורי כבלים להציע לכל דורש שידורים המונה מספר מצומצם של ערוצים במחיר קבוע (בסעיף זה – חבילת יסוד); השר יורה בדבר מספר הערוצים בחבילת היסוד ומחירה, ורשאי הוא להורות גם על המדיניות בעניין מאפייני חבילת היסוד וסוגי הערוצים בה.

(ב) הוראות השר לפי סעיף קטן (א) יעמדו בתוקפן לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים; ואולם ראה השר כי טרם התבססה תחרות בשידורי הטלוויזיה הרב־ערוצית, רשאי הוא, בהתייעצות עם המועצה, להורות על הארכת תקופת תוקפן של ההוראות כאמור לתקופות נוספות שלא יעלו על שלוש שנים כל אחת.

(ג) המועצה תיתן הוראות ליישום הוראות השר לפי סעיף קטן (א), ובכלל זה תורה בדבר מפרט הערוצים שייכללו בחבילת היסוד, תוכן השידורים בערוצים הכלולים בחבילה, רמתם והיקפם; כמו כן תיתן המועצה הוראות לעניין הבאתה של חבילת היסוד בידי בעל רישיון כללי לשידורי כבלים לידיעת הציבור.

(ד) בעל רישיון כללי לשידורי כבלים לא ידרוש ממנוי לחבילת היסוד תשלום מעבר למחיר החבילה שעליו הורה השר לפי סעיף קטן (א), בעבור שירותים נלווים לחבילת היסוד, ובכלל זה דמי התקנה או עלות התקנה ובעבור ציוד קצה (בסעיף קטן זה – תשלומים נלווים), ככל שאינו דורש תשלומים נלווים ממנויים לחבילות אחרות; דרש בעל הרישיון תשלומים נלווים ממנויים לחבילות אחרות, לא יעלה תשלום כאמור שיגבה בעל הרישיון ממנויי חבילת היסוד על התשלום שיגבה ממנויי חבילות שידורים אחרות בעבור אותם שירותים נלווים, אלא באישור המועצה.

(ה) הורה השר כאמור בסעיף קטן (א), לא תהיה המועצה רשאית לתת הוראות בעניין חובת בעל רישיון להציע חבילת יסוד אחרת.";

(6) בסעיף 6לד(ב)(1), במקום "רשאי בעל רישיון כללי לשידורי כבלים לדרוש מן המשתמש מחיר סביר, ובאין הסכמה ביניהם – יקבע השר את המחיר בהתבסס על עלות השימוש, לפי שיטת חישוב שיורה עליה, בתוספת רווח סביר." יבוא "יחולו הוראות סעיף 5 בשינויים המחויבים;";

(7) בסעיף 6נז, אחרי "6יא1," יבוא "6יא2,";

(8) בסעיף 11(ב), בסופו יבוא "בסעיף קטן זה, "בעל רישיון" – לרבות בעל רישיון לשידורים המציע מקבץ שירותים הכולל שידורים ושירות בזק.";

(9) אחרי סעיף 11 יבוא:

"מתן הוראות למניעת פגיעה מיידית

11א. (א) על אף האמור בסעיף 11(ב), ראה השר כי בשל פעולת בעל רישיון כאמור באותו סעיף קטן קיים חשש לפגיעה מיידית במתן שירות בזק באופן תקין וסדיר או בתחרות בתחום הבזק, רשאי הוא להורות לבעל הרישיון בדבר פעולות שעליו לנקוט או בדבר פעולות שעליו להימנע מלנקוט לשם מניעת הפגיעה כאמור, אף בלא שניתנה לבעל הרישיון הזדמנות להשמיע את טענותיו, ובלבד שהוראות כאמור ייכנסו לתוקפן לאחר שתינתן לבעל הרישיון הזדמנות להתייחס להוראת השר בתוך שני ימי עבודה; סמוך ככל האפשר בנסיבות העניין לאחר כניסת ההוראות לתוקפן תינתן לבעל הרישיון הזדמנות להשמיע את טענותיו לפי הוראות סעיף 11(ב) (בסעיף זה – הליך השימוע).

(ב) הוראות השר לפי סעיף קטן (א) יינתנו לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים מהמועד שבו המציא בעל הרישיון לשר כל מידע ומסמך שדרש.

(ג) מצא השר בתום הליך השימוע כי מתקיימים הטעמים למתן הוראות לפי סעיף 11(ב), רשאי הוא לאשר את ההוראות לפי סעיף קטן (א) או לשנותן, ויראו אותן כאילו ניתנו לפי סעיף 11(ב).";

(10) בסעיף 15 –

(א) בסעיף קטן (א)(1), אחרי "תשלומים" יבוא "תשלומים מרביים או תשלומים מזעריים" ובסופו יבוא "קביעת התשלומים לפי פסקה זו (בסעיף זה – תשלומים בעד שירותי הבזק) יכול שתיעשה, בין השאר, בהתבסס על אחד מאלה:

(1) עלות לפי שיטת חישוב שהשר יורה עליה, בתוספת רווח סביר;

(2) נקודת ייחוס הנגזרת מאחד מאלה:

(א) תשלום בעד שירותים שנותן בעל הרישיון;

(ב) תשלום בעד שירותים אחרים בני־השוואה;

(ג) תשלומים כאמור בפסקאות משנה (א) או (ב) או תשלומים בעד שירותי הבזק או שירות מקביל להם, במדינות אחרות;";

(ב) סעיף קטן (ג1) – בטל;

(ג) בסעיף קטן (ד), במקום הקטע החל במילים "ולגבי תשלומים בשל שירותי בזק בינלאומיים" ועד המילים "עלות שירותי הבזק הבינלאומיים" יבוא "או למדד אחר";

(11) בסעיף 15א –

(א) בסעיף קטן (א), ברישה, במקום "בידי בעל רישיון (בסעיף זה – שירותי הבזק)" יבוא "בידי בעל רישיון, שאינם תשלומים מרביים או מזעריים (בסעיף זה – שירותי הבזק בתשלומים קבועים)" ואחרי "שירותי הבזק" יבוא "בתשלומים קבועים";

(ב) בסעיף קטן (א1), אחרי "שירותי הבזק" יבוא "בתשלומים קבועים";

(ג) בסעיף קטן (ג), במקום "מכוח סעיף זה" יבוא "לפי סעיף קטן (א) או (א1)";

(ד) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) נקבעו תשלומים מרביים או מזעריים לפי סעיפים 5 או 15 בעד שירותי בזק הניתנים בידי בעל רישיון לבעל רישיון אחר (בסעיף זה – שירותי הבזק בתשלומים מרביים או מזעריים), רשאי בעל הרישיון להציע, באופן בלתי מפלה, לכל בעל רישיון אחר סל תשלומים חלופי למקבץ של כל אחד מאלה:

(1) שירותי הבזק בתשלומים מרביים או מזעריים;

(2) שירותי הבזק בתשלומים מרביים או מזעריים ושירותי בזק הניתנים בידו אשר לא נקבע להם תשלום לפי סעיפים 5 או 15.

(ה) הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ג) יחולו לעניין סעיף קטן (ד), בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:

(1) בסעיף קטן (א)(2) ו־(3), בכל מקום, במקום "30 ימים" יקראו "14 ימי עבודה" ובמקום "15 ימים" יקראו "7 ימי עבודה";

(2) בסעיף קטן (ג), במקום הסיפה החל במילים "בארבעה עיתונים יומיים" יקראו "במקום ובאופן שיורה השר:";

(12) בסעיף 17 –

(א) בכותרת השוליים, בסופה יבוא "קבוע";

(ב) האמור בו יסומן "(א)" ובו, במקום "סעיף 15" יבוא "סעיפים 5 או 15 או שנקבע לו תשלום מרבי או מזערי לפי סעיפים אלה";

(ג) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) השר רשאי להורות לבעל רישיון לדווח לו או למי שהשר הסמיכו לכך על התשלום שבכוונתו לדרוש בעד שירותים כאמור בסעיף קטן (א), וכן על כל שינוי בתשלום כאמור, בטרם מתן השירות או השינוי בתשלום, הכול כפי שיורה השר.

(ג) ראה השר כי בעל רישיון מתכוון לדרוש בעד שירות בזק כאמור בסעיף קטן (א) תשלום שאינו סביר או תשלום שמעורר חשש לפגיעה בתחרות בתחום הבזק, רשאי הוא לתת לבעל הרישיון הוראות בכל אחד מאלה:

(1) בדבר התשלום שידרוש בעד אותו שירות בזק;

(2) בדבר התשלום שידרוש בעד שירות בזק אחר;

(3) בדבר הפרדת התשלום בעד שירות בזק מסוים מהתשלום בעד מקבץ של שירותי בזק, לרבות מקבץ שירותים הכולל שידורים, שאותו שירות נכלל בו.

(ד) (1) בחינת השר לפי סעיף קטן (ג) אם תשלום בעד שירות בזק כאמור בסעיף קטן (א) הוא תשלום שאינו סביר, יכול שתיעשה, בין השאר, בהתבסס על נקודת ייחוס הנגזרת מכל אחד מאלה:

(א) תשלום בעד שירותים שנותן בעל הרישיון;

(ב) תשלום בעד שירותים אחרים בני־השוואה;

(ג) תשלומים כאמור בפסקאות משנה (א) או (ב) או תשלום בעד שירות בזק כאמור בסעיף קטן (א), במדינות אחרות;

ואולם, השר רשאי לבחון את התשלום בהתבסס על עלות לפי שיטת חישוב שיורה עליה, בתוספת רווח סביר.

(2) הוראת השר לפי סעיף קטן (ג) לגבי שירות בזק שנקבע לו תשלום מרבי או מזערי לפי סעיפים 5 או 15 תינתן לתקופה שלא תעלה על שנה.

(ה) בסעיף זה –

"בעל רישיון" – לרבות בעל רישיון לשידורים המתכוון לדרוש תשלום בעד מקבץ שירותים הכולל שידורים ושירות בזק;

"שירות בזק" – לרבות כל אחד מאלה:

(1) פעולות, שירותים והסדרים נלווים למימוש קישור גומלין או למימוש שימוש כאמור בסעיף 5;

(2) לעניין סעיפים קטנים (א), (ב), (ג)(1) ו־(2) ו־(ד) – מקבץ של שירותי בזק, לרבות מקבץ שירותים הכולל שידורים.";

(13) בסעיף 37ב1 –

(א) בסעיף קטן (א), בסופו יבוא:

"(6) הפר הוראה שניתנה לו מכוח סעיף 4ג1;";

(ב) בסעיף קטן (ב)(1), אחרי "6ה1," יבוא "6יא2(ג) או (ד),";

(14) בתוספת –

(א) בחלק ג', בפסקה (4), במקום "סעיף 15" יבוא "סעיפים 15 ו־17(ב) או (ג)";

(ב) בחלק ד', בפסקה (7), בסופה יבוא "או הפר הוראה שניתנה לפי סעיף 11א לעניין פעולות שעליו לנקוט או פעולות שעליו להימנע מלנקוט כדי למנוע פגיעה מיידית במתן שירות בזק באופן תקין וסדיר או בתחרות בתחום הבזק;".

חוק התקשורת (בזק ושידורים) – תחילה

39. תחילתו של סעיף 2ח6 לחוק התקשורת, כנוסחו בסעיף 38(4) לחוק זה, ביום תחילתן של תקנות לעניין שיעור ההחזקה באמצעי שליטה כאמור באותו סעיף, שיותקנו לפי סעיף 6ט(א)(5) לחוק התקשורת.

פרק ז': מסים

סימן א': מס הכנסה

תיקון פקודת מס הכנסה – מס' 197

40. בפקודת מס הכנסה[27] (בפרק זה – הפקודה) –

(1) בסעיף 3(ג)(1), במקום "ועל יתרת סכום ההכנסה – בשיעור" יבוא "ועל יתרת סכום ההכנסה – בשיעור הקבוע בסעיף 126(א), ואם הוא יחיד – בשיעור";

(2) לגבי מי שסיים לימודים כאמור בסעיפים 40ג או 40ד, לפי העניין, בתקופה שמיום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) ועד יום י"ט בטבת התשע"ו (31 בדצמבר 2015), יקראו את הסעיפים האמורים בשינויים המפורטים להלן:

[27] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח התשע"ג, עמ' 35.

(א) בסעיף 40ג –

(1) בסעיף קטן (ב), במקום הסיפה החל במילים "במספר שנות מס" יבוא "במשך שנת מס אחת.";

(2) בסעיף קטן (ג), בכל מקום, המילה "החל" – תימחק, אחרי "לתואר אקדמי ראשון" יבוא "או בשנת המס שלאחריה, לפי בחירתו של היחיד שזכאי לקבל תואר אקדמי ראשון" ובסופו יבוא "או בשנת המס שלאחריה, לפי בחירתו של היחיד שזכאי לקבל תואר אקדמי שני.";

(3) בסעיף קטן (ג1), במקום "נקודות" יבוא "נקודת", במקום "יובאו" יבוא "תובא" ובכל מקום, המילה "החל" – תימחק;

(4) בסעיף קטן (ד) –

(א) בפסקה (1), במקום "בשלוש שנות מס" יבוא "בשנת מס אחת", במקום "בשתי שנות מס" יבוא "בשנת מס אחת" ובסופו יבוא "או בשנת המס שלאחריה, לפי בחירתו של היחיד שזכאי לקבל תואר אקדמי שלישי ברפואה או ברפואת שיניים.";

(ב) בפסקה (2), בכל מקום, המילה "החל" – תימחק, במקום "ובמספר שנות מס כאמור בסעיף קטן (ב) לעניין לימודי תואר אקדמי ראשון" יבוא "או בשנת המס שלאחריה, לפי בחירתו של היחיד במסלול לימודים ישיר לתואר אקדמי שלישי;", במקום "למשך שתי שנות מס" יבוא "למשך שנת מס אחת" ובסופו יבוא "או בשנת המס שלאחריה, לפי בחירתו של היחיד האמור.";

(ב) בסעיף 40ד –

(1) בסעיף קטן (ב), במקום הסיפה החל במילים "במספר שנות מס" יבוא "במשך שנת מס אחת";

(2) בסעיף קטן (ג), המילה "החל" תימחק, ובסופו יבוא "או בשנת המס שלאחריה, לפי בחירתו של היחיד שסיים לימודי מקצוע והיה זכאי לתעודת מקצוע.";

(3) בסעיף 64א –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) ברישה, במקום "הכנסתה החייבת" יבוא "הכנסה חייבת, לרבות שבח כמשמעותו בחוק מיסוי מקרקעין (בסעיף זה – הכנסה חייבת) והפסדים", במקום "והפסדיה ייחשבו" יבוא "ייחשבו" ובמקום "לא יאוחר מחודש לפני תחילתה של שנת מס פלונית, או תוך שלושה חודשים לאחר התאגדותה, הכל לפי העניין" יבוא "בתוך שלושה חודשים לאחר התאגדותה";

(2) בפסקה (1), אחרי "(להלן בסעיף זה – תקופת ההטבה)" יבוא "וכן רווחים שמקורם בדיבידנד החייב במס לפי סעיף קטן (א3)" ובסופה יבוא "לעניין זה, "רווחים שחולקו מהכנסות החברה" – רווחים שחולקו מהכנסתה החייבת של החברה בתוספת ההכנסה הפטורה ממס, ובהפחתת המס החל על הנישום בשל ההכנסה החייבת כאמור, אם שולם על ידי החברה והיא לא חייבה את הנישום בהתאם";

(3) פסקה (2) – תימחק;

(4) במקום פסקה (7) יבוא:

"(7) במכירת מניה של חברה משפחתית, יחולו הוראות אלה:

(א) לעניין סעיף 88, מהתמורה לגבי מוכר המניה ומהמחיר המקורי לגבי הרוכש, יופחת סכום השווה לחלק מסכום הרווחים שהצטברו בחברה בשנות ההטבה ולא חולקו, שיחסו לכלל הרווחים שלא חולקו הוא כיחס חלקה של המניה בזכויות לרווחי החברה המשפחתית לכלל הזכויות לרווחיה; לעניין זה –

"רווחים" – רווחים שמקורם בהכנסה החייבת, בתוספת ההכנסה הפטורה ממס ובהפחתת המס החל על בעל המניה בשל ההכנסה, אם שולם על ידי החברה והיא לא חייבה אותו בהתאם, והכול לרבות רווחים שמקורם בדיבידנד שחויב במס לפי סעיף קטן (א3);

"רוכש" – לרבות מי שרכש מניות מהחברה המשפחתית;

(ב) הוראות סעיף 94ב לא יחולו בשל שנות ההטבה;

(ג) לעניין חישוב רווח ההון, ייווסף לתמורה של מוכר המניה סכום בגובה ההפסדים שיוחסו לנישום בתקופת ההטבה; הוראה זו לא תחול אם הנישום שההפסדים יוחסו לו נפטר טרם מכירת המניה; לעניין זה, "הפסדים" – סכום השווה להכנסה החייבת שיוחסה למוכר המניה בניכוי הפסדים שיוחסו לו החל משנת מס 2014 ואילך, ובלבד שהוא סכום שלילי;

(8) זכאי הנישום להטבות לפי הוראות סעיפים 9(5), 14(א) או (ג) או 97(ב), או להקלות ממס או לפטורים הניתנים לפי פקודה זו לתושב חוץ בשל היותו תושב חוץ, יינתנו ההטבות רק לפי חלקו היחסי של הנישום ברווחי החברה.";

(ב) בסעיף קטן (א1), במקום "יחד עם הגשת הדוח על פי סעיף 131 לאותה שנה" יבוא "בתוך 60 ימים מיום שחדל להתקיים התנאי האמור" ובסופו יבוא "מתחילת שנת המס שבה חדל להתקיים בנישום התנאי האמור";

(ג) אחרי סעיף קטן (א1) יבוא:

"(א2) אם בתוך שנת המס חדל להתקיים בחברה תנאי כאמור בסעיף קטן (א), תחדל החברה להיות חברה משפחתית זכאית מתחילת שנת המס שבה חדל להתקיים בה התנאי האמור.

(א3) (1) דיבידנד שהתקבל בשנת המס שבה חדלה חברה להיות חברה משפחתית זכאית לפי הוראות סעיף קטן (א1) או (א2), יהיה חייב במס בהתאם להוראות סעיף 125ב(3), ולא יחולו הוראות סעיף 126(ב).

(2) על אף האמור בפסקה (1), דיבידנד שהתקבל בשנת המס שבה חדלה חברה להיות חברה משפחתית זכאית לפי הוראות סעיף קטן (א1) או (א2) בשל פטירת חבר בה או בשל רכישה של 25% מהזכויות בה על ידי מי שאינו צד קשור לה או לחבריה, יהיה חייב במס בהתאם להוראות סעיף 126(ב); לעניין זה –

"צד קשור" – כהגדרתו בסעיף 103;

"רכישה" – לרבות בדרך של הקצאת מניות.";

(ד) בסעיף קטן (ב) –

(1) בפסקה (1), במקום "עד למועד להגשת הדוח על פי סעיף 131" יבוא "לא יאוחר מחודש לפני תחילת שנת מס פלונית", המילים "לשנת המס שאליה מתייחס הדו"ח" – יימחקו, ובמקום הסיפה החל במילים "ותהא חייבת לשלם" יבוא "מתחילת שנת המס שלאחר שנת המס שבה הודיעה כאמור";

(2) בפסקה (2), הסיפה החל במילה "לפני" – תימחק;

(ה) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) הוראות חלק ה'2, למעט סעיפים 104א(א) ו־104ב(א), לא יחולו על חברה משפחתית.";

(4) בסעיף 64א5(א)(4)(ג), במקום "בשיעור של 25%" יבוא "בשיעור הקבוע בסעיף 126(א)";

(5) בסעיף 75ג –

(א) במקום ההגדרה "חברה להחזקת נכסי נאמנות" יבוא:

""חברה להחזקת נכסי נאמנות" – חברה המחזיקה בנכסי הנאמן בעבור הנאמן, במישרין או בעקיפין, שמתקיימים בה כל אלה:

(1) היא הוקמה לשם החזקת נכסי הנאמנות בלבד;

(2) לעניין חברה המחזיקה בנכסי נאמנות תושבי ישראל או בנכסי נאמנות נהנה תושב ישראל או בנכסי נאמנות לפי צוואה שיש בה נהנה שהוא תושב ישראל או בנכסי נאמנות שהם בישראל – על התאגדותה ומעמדה ככזו נמסרה הודעה לפקיד השומה בתוך 90 ימים מיום ההתאגדות;

(3) הנאמן מחזיק בכל מניותיה, במישרין או בעקיפין; לעניין פסקה זו, "החזקה בעקיפין" – רק החזקה באמצעות חברה אחרת שהיא חברה שמתקיימות בה הוראות פסקאות (1) ו־(2) והנאמן מחזיק בכל מניותיה;";

(ב) אחרי ההגדרה "נאמנות נהנה תושב חוץ" יבוא:

""נאמנות נהנה תושב ישראל" – נאמנות כאמור בסעיף 75ח1;

"נאמנות קרובים" – נאמנות כאמור בסעיף 75ח1(ב);

"נהנה לצורכי ציבור" – גוף המנוי בסעיף 97(א)(4), תאגיד דומה לו הפטור ממס לפי דין בישראל או גוף ציבורי שקבע המנהל, באישור ועדת הכספים של הכנסת";

(ג) ההגדרה "תושב חוץ" – תימחק;

(ד) בהגדרה "תושב ישראל", הסיפה החל במילים "ולעניין יוצר" – תימחק;

(6) בסעיף 75ד(א)(5), במקום "בנאמנות יוצר תושב חוץ" יבוא "בנאמנות קרובים";

(7) בסעיף 75ה(3), אחרי "שרשרת נאמנויות" יבוא "או באמצעות נהנה אחר באותה נאמנות";

(8) בסעיף 75ו(ב), אחרי "75ז" יבוא "75ח1";

(9) בסעיף 75ז –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) בפסקה (1), בסופה יבוא "וכן נאמנות שכל יוצריה נפטרו ובשנת המס נהנה אחד לפחות בה הוא תושב ישראל";

(2) בפסקה (2), במקום "שאינה נאמנות יוצר תושב חוץ ואינה נאמנות נהנה תושב חוץ" יבוא "שאינה נאמנות תושבי חוץ, אינה נאמנות נהנה תושב חוץ ואינה נאמנות קרובים";

(ב) בסעיף קטן (ב), בסופו יבוא "בנאמנות תושבי ישראל שכל יוצריה נפטרו יראו את הכנסת הנאמן כהכנסתו של יחיד תושב ישראל ואת נכסי הנאמן כנכסים של יחיד תושב ישראל.";

(ג) בסעיף קטן (ה), אחרי "כאמור בסעיף 14(א) או (ג)" יבוא "(בסעיף קטן זה – תושב זכאי)" ובסופו יבוא "ובלבד שכל הנהנים הם תושבים זכאים שההוראות האמורות חלות עליהם או תושבי חוץ";

(ד) אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:

"(ה1) סעיף קטן (ה) יחול גם על נאמנות תושבי ישראל שכל היוצרים בה הם תושב ישראל לראשונה או תושב חוזר ותיק, כאמור בסעיף 14(א), והיא הוקמה בתקופה כמשמעותה בסעיף 14(א).";

(10) בסעיף 75ח, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) נפטר אחרון היוצרים בנאמנות תושבי ישראל שהוא תושב ישראל, וכל הנהנים בה הם תושבי חוץ, יחולו על הנאמנות הוראות סעיף 75יב.";

(11) אחרי סעיף 75ח יבוא:

"נאמנות נהנה תושב ישראל ונאמנות קרובים

75ח1. (א) נאמנות נהנה תושב ישראל היא נאמנות שממועד יצירתה ועד שנת המס כל יוצריה הם תושבי חוץ ובשנת המס יש בה נהנה אחד לפחות שהוא תושב ישראל; לעניין סעיף זה, לא יראו נהנה לצורכי ציבור כנהנה.

(ב) נאמנות קרובים היא נאמנות נהנה תושב ישראל שבין כל יוצריה לבין כל הנהנים תושבי ישראל בה מתקיימים יחסי קרבה כמפורט בפסקאות (1) או (2):

(1) היוצר הוא הורה, הורה הורה, בן זוג, ילד או נכד של הנהנה;

(2) בין היוצר והנהנה מתקיימים יחסי קרבה כאמור בפסקאות (1) או (2) של ההגדרה "קרוב" שבסעיף 88, שאינם כאמור בפסקה (1), ופקיד השומה שוכנע כי הקמת הנאמנות וההקניות לנאמנות היו בתום לב וכי הנהנה לא נתן תמורה בעד זכותו בנכסי הנאמנות.

(ג) על נאמנות נהנה תושב ישראל שאינה נאמנות קרובים יחולו ההוראות החלות על נאמנות תושבי ישראל, ואולם על אף האמור בסעיף 75ז(ב), בנאמנות כאמור יראו את הכנסת הנאמן כהכנסתו של יחיד תושב ישראל ואת נכסי הנאמן כנכסיו של יחיד תושב ישראל.

(ד) על נאמנות קרובים יחולו הוראות אלה:

(1) הנאמן יודיע לפקיד השומה על היות הנאמנות נאמנות קרובים, בתוך 60 ימים מיום הקמתה או מיום הפיכתה לכזו;

(2) חלוקה מהנאמן לנהנה תושב ישראל שמקורה בהכנסות שהופקו או נצמחו מחוץ לישראל תחויב במס בשיעור של 30%; ואולם אם הוכיח הנאמן כי החלוקה לנהנה, כולה או חלקה, היא של נכס שהוקנה לנאמן ושאילו היה מועבר מהיוצר לנהנה במישרין היה פטור ממס (בסעיף זה – הקרן), תהיה החלוקה של אותו נכס פטורה ממס; לעניין זה –

(א) יראו את החלוקה שאינה של הקרן, כאילו נעשתה לפני חלוקת הקרן;

(ב) נעשתה החלוקה לכמה נהנים, יראו כאילו חלוקת הקרן לנהנה תושב ישראל נעשתה בהתאם לחלקו היחסי בחלוקה;

(3) על אף הוראות פסקה (2) הנאמן רשאי לבחור, בהודעה שיגיש לפקיד השומה בתוך 60 ימים מיום הקמת הנאמנות או מיום הפיכתה לכזו, לפי המאוחר, כי הכנסת הנאמנות המיועדת לחלוקה לנהנה תושב ישראל, כפי שיפרט בהודעתו, אשר הופקה או נצמחה מחוץ לישראל, תחויב במס בשנת המס שבה הופקה או נצמחה, כהכנסה של תושב ישראל, ויחול עליה מס בשיעור של 25%; שולם המס כאמור על הכנסת הנאמנות המיועדת יהיה חלק החלוקה בגובה ההכנסה המיועדת פטור מהמס כאמור בפסקה (2) במועד החלוקה; הודיע הנאמן על בחירה כאמור, לא יוכל לחזור בו כל עוד הנאמנות היא נאמנות קרובים.

(4) על הכנסתו של הנאמן בנאמנות קרובים אשר הופקה או נצמחה בישראל יחולו הוראות סעיף 75ו(א), (ד) ו־(ה).

(ה) נאמנות תיחשב לנאמנות נהנה תושב ישראל בין אם היא נאמנות הדירה ובין אם היא נאמנות בלתי הדירה.

(ו) לעניין הוראות חלק ה', בהקניה לנאמן בנאמנות קרובים יראו את הנכס כאילו הועבר במישרין מהיוצר לנהנה.

(ז) היתה הנאמנות לנאמנות קרובים לאחר שנהנה אחד בה היה לתושב ישראל לראשונה, לתושב חוזר ותיק או לתושב חוזר כאמור בסעיף 14(א) או (ג) (בסעיף קטן זה – נהנה זכאי), יחולו על הכנסת הנאמן או הנהנה, לפי חלקו של אותו נהנה, ההוראות לפי סעיפים 14(א) או (ג), 16 או 97(ב) או (ב3), לפי העניין; הוראות סעיף קטן זה יחולו גם על נאמנות קרובים שהוקמה על ידי תושב חוץ לטובת נהנים זכאים בלבד, למשך יתרת התקופה כמשמעותה בסעיפים האמורים, לפי העניין, החלה לגביהם.

(ח) נפטר אחד היוצרים בנאמנות קרובים, תהפוך הנאמנות לנאמנות תושבי ישראל מיום הפטירה ואילך; ואולם על אף האמור בסעיף 75ז(ב), בנאמנות כאמור יראו את הכנסת הנאמן כהכנסתו של יחיד תושב ישראל ואת נכסי הנאמן כנכסיו של יחיד תושב ישראל; היה בנאמנות נהנה אחד או יותר שהוא נהנה זכאי כאמור בסעיף קטן (ז), ימשיכו לחול על הכנסת הנאמן או הנהנה, לפי חלקו של אותו נהנה, ההוראות לפי סעיפים 14(א) או (ג), 16 או 97(ב) או (ב3), לפי העניין; הוראות סעיף קטן זה לא יחולו כל עוד בן זוגו של היוצר כאמור שנפטר עודו בחיים, ובלבד שהיה בן זוגו במועד אחת הקניות הנכסים לנאמנות.

(ט) חדלה נאמנות להיות נאמנות קרובים שחלות עליה הוראות סעיף קטן (ד)(1), והפכה לנאמנות נהנה תושב ישראל שאינה נאמנות קרובים או לנאמנות מסוג אחר כאמור בפרק זה, יחולו על חלוקות, שמקורן ברווחים שהופקו לפני היום שבו חדלה הנאמנות להיות נאמנות קרובים, לנהנה שהיה תושב ישראל במועד הפקת אותם רווחים, הוראות סעיף קטן (ד)(1), בשינויים המחויבים, ויראו כל חלוקה כאילו מקורה ברווחים שהופקו לפני היום האמור, אלא אם כן הוכח אחרת.

(י) המנהל רשאי לקבוע טפסים לעניין סעיף זה וכן הוראות לעניין אופן חישוב חלק הקרן בחלוקה.";

(12) בסעיף 75ט –

(א) במקום כותרת השוליים יבוא "נאמנות תושבי חוץ";

(ב) בסעיף קטן (א), במקום הרישה עד המילים "תושבי חוץ, או" יבוא "נאמנות תושבי חוץ היא נאמנות" ובסופו יבוא "או שכל יוצריה הם תושבי חוץ וכל הנהנים בה הם נהנים לצורכי ציבור או תושבי חוץ, ולא היו בה נהנים תושבי ישראל ממועד יצירתה, וכן נאמנות שכל יוצריה נפטרו וכל הנהנים בה בשנת המס הם תושבי חוץ, או שכל יוצריה נפטרו וכל הנהנים בה הם נהנים לצורכי ציבור או תושבי חוץ, ולא היו בה נהנים תושבי ישראל ממועד יצירתה.";

(ג) בסעיפים קטנים (א1) עד (ג), בכל מקום, במקום "יוצר תושב חוץ" יבוא "תושבי חוץ";

(13) בסעיף 75י(א)(3), בסופו יבוא "לעניין זה יראו יוצר תושב ישראל גם יוצר שבמועד פטירתו היה תושב ישראל";

(14) בסעיף 75יד –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "נאמנות יוצר תושב חוץ" יבוא "נאמנות תושבי חוץ" ובסופו יבוא "לעניין סעיף קטן זה, "נאמנות תושבי ישראל" – למעט נאמנות תושבי ישראל שכל יוצריה נפטרו לפני שנת המס.";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "או לפי צוואה" יבוא "לפי צוואה, נאמנות נהנה תושב ישראל, או נאמנות תושבי ישראל שכל יוצריה נפטרו לפני שנת המס";

(15) בסעיף 75טו(ה), במקום "בנאמנות יוצר תושב חוץ" יבוא "בנאמנות תושבי חוץ";

(16) בסעיף 75טז1(ג)(1), במקום "בנאמנות יוצר תושב חוץ" יבוא "בנאמנות תושבי חוץ";

(17) סעיף 75טז3 – בטל;

(18) בסעיף 75יח –

(א) בפסקה (3), במקום "או יוצרים יחידים תושבי חוץ" יבוא "של יוצרים יחידים תושבי חוץ או של תושבים זכאים כמשמעותם בסעיף 75ז(ה)";

(ב) בפסקה (4), במקום "נאמנות יוצר תושב חוץ" יבוא "נאמנות תושבי חוץ";

(19) בסעיף 92(א)(4)(ב), במקום "25%" יבוא "השיעור הקבוע בסעיף 126(א)";

(20) בסעיף 96, האמור בו יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

"(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו לגבי רווח הון ממכירת נכס שהוא אחד מאלה:

(1) רכב נוסעים פרטי כהגדרתו בתקנות התעבורה, התשכ"א–1961[28], ששימש בידי המוכר להחכרה או להשכרה אחרת;

(2) זכות במקרקעין הנמצאים מחוץ לישראל;

(3) נכס שנמכר במכירה רעיונית כאמור בסעיף 100א1.

(ג) נבע לנישום רווח הון ריאלי ממכירת זכות במקרקעין הנמצאים מחוץ לישראל כאמור בסעיף קטן (ב)(2) (להלן – המקרקעין הנמכרים), ובמדינה שבה נמצאים המקרקעין הנמכרים לא שולם מס חוץ, כהגדרתו בסעיף 199, רק בשל הוראות הדין הזר ביחס לדחיית רווח הון בחילוף המקרקעין הנמכרים במקרקעין אחרים הנמצאים באותה מדינה (להלן – המקרקעין הנרכשים), יחולו הוראות אלה:

(1) שולמו מסי חוץ כהגדרתם בסעיף 199, במדינת החוץ שבה נמצאים המקרקעין הנרכשים בשל מכירתם, יינתן זיכוי בשל מסי החוץ ששולמו על חלק רווח ההון שנדחה, כנגד המס החל על הנישום בשנת המס שבה שולמו מסי החוץ, תחילה בשל רווח הון שהופק מחוץ לישראל, והיתרה כנגד הכנסות אחרות שהופקו או נצמחו מחוץ לישראל; לא היה ניתן לקבל זיכוי כנגד הכנסות חוץ כאמור, יינתן הזיכוי כנגד המס החל על הכנסות שהופקו או נצמחו בישראל מכל מקור שהוא; סכום שלא ניתן לקזוז, כולו או מקצתו, כנגד מסי החוץ ששולמו בשל המקרקעין הנרכשים, יוחזר לנישום בתום שנת המס שבה נמכרו המקרקעין הנרכשים;

(2) הזיכוי כאמור בפסקה (1) יחול בהתקיים תנאים אלה:

[28] ק"ת התשכ"א, עמ' 1425.

(א) על חילוף המקרקעין היו חלות הוראות סעיף זה אילו המקרקעין הנמכרים לא היו נכס שהוא מקרקעין מחוץ לישראל;

(ב) הנישום הוכיח להנחת דעתו של פקיד השומה, שחילוף המקרקעין במדינת החוץ לא התחייב במס בשל הוראות הדין הזר במדינת המקור הדומות במהותן להוראות סעיף זה;

(3) סכום הזיכוי כאמור בפסקה (1) לא יעלה על מסי החוץ שהיה ניתן לקבל בשלהם זיכוי לפי הוראות חלק י', פרק שלישי, סימן ב' בשל רווח ההון הנדחה אשר נבע מהמקרקעין הנמכרים, או על סכום המס ששולם בישראל בשל רווח ההון הנדחה אשר נבע מהמקרקעין הנמכרים, כשהוא מתואם לפי שיעור עליית המדד מתום 30 ימים לאחר מכירת המקרקעין הנמכרים ועד תום שנת המס שבה נמכרו המקרקעין הנרכשים;

(4) נותרה יתרה של מסי החוץ אשר לא ניתן בשלה זיכוי לפי הוראות פסקאות (2) ו־(3), יחולו עליה הוראות חלק י', פרק שלישי, סימן ב'.";

(21) בסעיף 97(ב3)(2), במקום "הם זכויות במקרקעין או זכויות באיגוד מקרקעין" יבוא "מקורו באחד או יותר מאלה:

(א) זכות במקרקעין או זכות באיגוד מקרקעין כהגדרתן בסעיף 1 ולרבות כל זכות אחרת במקרקעין כמשמעותה בחוק המקרקעין, התשכ"ט–1969[29];

(ב) זכות שימוש במקרקעין או בכל נכס המחובר למקרקעין בישראל;

(ג) זכות לניצול משאבי טבע בישראל;

(ד) זכות לפירות ממקרקעין הנמצאים בישראל.";

(22) אחרי סעיף 100א יבוא:

"חלוקה מרווחי שערוך

100א1. (א) בסעיף זה –

"חברה" – למעט חברה משפחתית כמשמעותה בסעיף 64א ולמעט קרן להשקעות במקרקעין כמשמעותה בסעיף 64א3;

"חלוקת רווחי שערוך" – חלוקת דיבידנד מרווחי שערוך;

"רווחי שערוך" – עודפים שלא התחייבו במס חברות, מהסוג שקבע שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, בסכום העולה על 1,000,000 שקלים חדשים שיחושב באופן מצטבר מיום רכישתו של הנכס; לעניין זה, "עודפים" – סכומים הכלולים בהון העצמי של חברה שאינם הון מניות או פרמיה כהגדרתה בחוק החברות, והכול על פי הדוחות הכספיים המבוקרים או הסקורים שערכה החברה בהתאם לעקרונות חשבונאיים מקובלים.

(ב) ביצעה חברה חלוקה מרווחי שערוך, יראו את הנכס שבשלו נרשמו בדוחות הכספים של החברה המחלקת רווחי השערוך, כאילו נמכר ביום החלוקה (בסעיף זה – מכירה רעיונית) ונרכש מחדש ביום האמור (בסעיף זה – רכישה רעיונית); על מכירה רעיונית ורכישה רעיונית יחולו הוראות חלק זה בשינויים אלה:

[29] ס"ח התשכ"ט, עמ' 259.

(1) התמורה בשל המכירה הרעיונית תהיה סכום החלוקה המגולמת בתוספת יתרת המחיר המקורי של הנכס הנמכר; לעניין זה, "סכום החלוקה המגולמת" – אחד מאלה:

(א) סכום החלוקה מרווחי שערוך כשהוא מחולק באחד פחות שיעור מס החברות לפי סעיף 126(א);

(ב) סכום החלוקה בתוספת סכום המס, שהיה על החברה לשלם כדי שייוותר לה רווח הון השווה לסכום חלוקת רווחי השערוך, אם הוכח להנחת דעתו של פקיד השומה כי המס בשל המכירה הרעיונית שונה מהאמור בפסקת משנה (א);

(2) יראו את יום חלוקת רווחי השערוך כאמור ברישה כיום רכישה חדש של הנכס ומחירו המקורי יהיה התמורה כאמור בפסקה (1);

(3) לצורך חישוב פחת בשל הנכס לאחר הרכישה הרעיונית, יופחת מהמחיר המקורי סכום השווה לסכום האינפלציוני כהגדרתו בסעיף 88, שחושב לצורך המכירה הרעיונית (בסעיף זה – המחיר המקורי המעודכן);

(4) בחישוב סכום אינפלציוני כהגדרתו בסעיף 88 במכירה בפועל של הנכס או במכירה רעיונית נוספת לאחר הרכישה הרעיונית (בסעיף זה, כל אחת מהן – מכירה נוספת), ייקבע המחיר המקורי בהתאם למחיר המקורי המעודכן, ויתרת המחיר המקורי המתואם תחושב בהתאם למחיר המקורי המעודכן;

(5) במכירה נוספת ייווסף ליתרת המחיר המקורי המתואם של הנכס סכום הפסד ריאלי מהמכירה הרעיונית; לעניין זה, "הפסד ריאלי מהמכירה הרעיונית" – הסכום שבו עולה יתרת המחיר המקורי המתואם של הנכס בעת המכירה הרעיונית על התמורה שחושבה בהתאם להוראות פסקה (1);

(6) בחישוב הפסד הון במכירה הנוספת, יופחת מהפסד ההון סכום אינפלציוני שחושב לצורך המכירה הרעיונית, אך לא יותר מסכום הפסד ההון במכירה הנוספת אלמלא הוראות סעיף קטן זה;

(7) על אף האמור בפסקה (2), במכירה נוספת על ידי חברת בית כמשמעותה בסעיף 64, על ידי אגודה שיתופית חקלאית כמשמעותה בסעיף 62, או על ידי בעלי זכויות באיגוד מתפרק לפי סעיף 71 לחוק מיסוי מקרקעין, של נכס שאילו היה נמכר בפועל במועד

המכירה הנוספת בהתעלם מכל המכירות הרעיוניות או הרכישות הרעיוניות, היה חייב במס, כולו או חלקו, לפי סעיף 91(ב1)(1), או לפי סעיף 48א(ב1)(1) לחוק מיסוי מקרקעין, יראו כיום הרכישה, לעניין חישוב רווח הון ריאלי עד המועד הקובע, רווח הון ריאלי לאחר המועד הקובע ועד למועד השינוי, שבח ריאלי עד ליום התחילה או שבח ריאלי שלאחר יום התחילה ועד למועד השינוי, את יום רכישת הנכס בפועל על ידי החברה או האגודה או האיגוד המתפרק, בהתעלם מהמכירה הרעיונית ומהרכישה הרעיונית.

(ג) חברה המבצעת חלוקת דיבידנד לפי סעיף זה, רשאית לבחור את סדר החלוקה מתוך העודפים הקיימים לה.

(ד) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לשנות בצו את הסכום הנקוב בהגדרה "רווחי שערוך" שבסעיף קטן (א), ובלבד שהשינוי הראשון לא ייעשה לפני יום כ"ט בתמוז התשע"ט (1 באוגוסט 2019).";

(23) בסעיף 121 –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) בפסקה (1), במקום "31%" יבוא "32.4%";

(2) בפסקה (2), במקום "34%" יבוא "36%";

(3) בפסקה (3), במקום "48%" יבוא "50%";

(ב) בסעיף קטן (ב)(1) –

(1) בפסקת משנה (א), במקום "10%" יבוא "11%";

(2) בפסקת משנה (ב), במקום "14%" יבוא "15%";

(3) בפסקת משנה (ג), במקום "21%" יבוא "22%";

(4) בפסקת משנה (ד), במקום "31%" יבוא "32.4%";

(24) בסעיף 124ב, במקום "25%" יבוא "30%";

(25) בסעיף 126(א), במקום "25%" יבוא "26.5%";

(26) בסעיף 131 –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) בפסקה (5ב), אחרי פסקת משנה (4) יבוא:

"(5) נהנה שקיבל חלוקה מנאמן, גם אם אינה חייבת במס בישראל; הוראות פסקה זו לא יחולו על חלוקה של נכס שמקורו אינו בישראל לנהנה בנאמנות תושבי חוץ, לנהנה בנאמנות נהנה תושב חוץ או לנהנה בנאמנות לפי צוואה שכל הנהנים בה הם תושבי חוץ;

(6) נאמן בנאמנות נהנה תושב ישראל שסעיף 75ח(ד)(3) חל עליה;";

(2) בפסקה (5ד), במקום "כתכנון מס החייב בדיווח" יבוא "כפעולה החייבת בדיווח";

(3) בפסקה (6), במקום "לפי פסקאות (1) עד (5)" יבוא "לפי סעיף קטן זה";

(ב) בסעיף קטן (ב1), במקום "כתכנון מס החייב בדיווח" יבוא "כפעולה החייבת בדיווח";

(ג) בסעיף קטן (ג1)(1), ברישה, במקום "או (4)" יבוא "(4) או (6)";

(ד) בסעיף קטן (ז), במקום "שהן תכנון מס החייב בדיווח" יבוא "החייבות בדיווח, את";

(27) בסעיף 145א2 –

(א) בכותרת השוליים, במקום "תכנון מס החייב בדיווח" יבוא "פעולה החייבת בדיווח";

(ב) בסעיף קטן (א), במקום "כתכנון מס החייב בדיווח" יבוא "כפעולה החייבת בדיווח" והמילים "בהתעלם מתכנון המס החייב בדיווח" – יימחקו;

(28) בסעיף 188(א1), במקום "כתכנון מס החייב בדיווח" יבוא "כפעולה החייבת בדיווח";

(29) בסעיף 191 –

(א) במקום סעיף קטן (ג1) יבוא:

"(ג1) נישום שלגביו נקבע גירעון בסכום העולה על 500 אלף שקלים חדשים לשנה, והגירעון האמור עולה על 50% מהמס שהנישום חייב בו, רשאי פקיד השומה להטיל עליו קנס בשיעור של 30% מסכום הגירעון אם הגירעון נובע בשל אחד או יותר מאלה:

(1) הנישום לא דיווח על פעולה שנקבעה לפי סעיף 131(ז) כפעולה החייבת בדיווח;

(2) הנישום פעל בעניין מסוים בניגוד להחלטת מיסוי כהגדרתה בסעיף 158ב, מפורשת ומנומקת שניתנה לו באותו עניין בשלוש השנים שקדמו להגשת הדוח לפי סעיף 131, ולא דיווח, בטופס שקבע המנהל, על כך שפעל בניגוד להחלטת המיסוי באותו עניין;

(3) תכנון מס שנקבע לגביו בשומה סופית כי הוא מהווה עסקה מלאכותית, ובלבד שהנישום לא דיווח עליה, או עסקה בדויה לפי סעיף 86.

(ג2) הוטל קנס כאמור בסעיף קטן (ג1), לא יוטל בשל אותו גירעון קנס לפי סעיפים קטנים (ב) או (ג).

(ג3) הוגש כתב אישום נגד הנישום בשל אחת העילות המנויות בסעיפים קטנים (ב) עד (ג1), לא יחויב בשל אותו מעשה בקנס על הגירעון, ואם שילם קנס על הגירעון – יוחזר לו סכום הקנס ששילם, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בסעיף 159א(א) מיום תשלומו עד יום החזרתו.";

(ב) בסעיף קטן (ה), במקום "לפי סעיף קטן (ב) או (ג)" יבוא "לפי סעיף זה";

(30) בסעיף 196, בסופו יבוא:

"(ד) לעניין הסכם לפי סעיף זה, חברה להחזקת נכסי נאמנות כהגדרתה בסעיף 75ג לא תיחשב תושבת ישראל.";

(31) בסעיף 216(8), במקום "תכנון מס החייב בדיווח" יבוא "פעולה החייבת בדיווח".

מס הכנסה – הוראת שעה לעניין סעיף 120ב

41. על אף הוראות סעיף 120ב(א) לפקודה, ב־1 בינואר של שנת המס 2014 לא יתואמו תקרות ההכנסה וסכומי נקודת הזיכוי; ב־1 בינואר של שנת 2015, יתואמו לפי הוראות הסעיף האמור תקרות ההכנסה וסכומי נקודת הזיכוי כפי שהיו ב־1 בינואר של שנת 2014, לפי שיעור עליית המדד בשנת המס 2014.

מס הכנסה – תחילה, תחולה והוראות מעבר

42. (א) הוראות סימן זה יחולו על הכנסה שהופקה או נצמחה ביום התחילה ואילך, אלא אם כן נקבע אחרת בסעיף זה.

(ב) תחילתן של ההוראות כמפורט להלן, ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014), והן יחולו על הכנסה שהופקה או נצמחה ביום האמור ואילך:

(1) סעיף 3(ג)(1) לפקודה, כנוסחו בסעיף 40(1) לחוק זה;

(2) סעיף 64א5(א)(4)(ג) לפקודה, כנוסחו בסעיף 40(4) לחוק זה;

(3) סעיפים 75ג עד 75יח לפקודה, כנוסחם בסעיף 40(5) עד (18) לחוק זה;

(4) סעיף 92(א)(4)(ב) לפקודה, כנוסחו בסעיף 40(19) לחוק זה;

(5) סעיפים 121, 124ב ו־126(א) לפקודה, כנוסחם בסעיף 40(23) עד (25) לחוק זה.

(ג) על אף הוראות הרישה של סעיף 64א(א) לפקודה, כנוסחו בסעיף 40(3) לחוק זה, חברה שערב יום התחילה חבריה היו בני משפחה שלפי סעיף 76(ד)(1) לפקודה רואים אותם כאדם אחד (בסעיף קטן זה – חברה משפחתית), אך לא הגישה עד המועד האמור בקשה לפקיד השומה לפי אותה רישה כנוסחה ערב יום התחילה, רשאית להגישה לפקיד השומה בתוך ארבעה חודשים מיום התחילה, ובלבד שמתקיימים בה התנאים שבסעיף 64א(א) לפקודה, כנוסחו בסעיף 40(3) לחוק זה; הגישה חברה משפחתית בקשה כאמור יחולו לגביה הוראות אלה:

(1) יראו את החברה המשפחתית כחברה משפחתית זכאית, החל בשנת המס שלאחר הגשת הבקשה;

(2) יראו את כל העודפים שאילו היו מחולקים כדיבידנד היו חייבים במס לפי סעיף 125ב שנצברו בחברה עד יום כ"ח בטבת התשע"ד (31 בדצמבר 2013) (בסעיף קטן זה – יום הסיום) כאילו חולקו כדיבידנד לבעלי המניות;

(3) המועד לתשלום המס יהיה עד ליום י"ג בטבת התשע"ח (31 בדצמבר 2017) (בסעיף קטן זה – תקופת הדחייה), ולא יחולו עליו הפרשי הצמדה וריבית לתקופה זו; לא שולם המס עד תום תקופת הדחייה, יחולו עליו הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בסעיף 159א(א) לפקודה לתקופה שתחילתה לאחר תום תקופת הדחייה עד למועד התשלום בפועל; ואולם הוראות פסקה זו לא יחולו בהתקיים אחד מאלה, וחבר החברה יחויב במס כמפורט להלן:

(א) ניתנה הלוואה לחבר החברה בתקופת הדחייה, והוא לא החזירה בתוך שנה מיום שקיבלה – יחויב החבר במס בגין חלקו בדיבידנד כאמור בפסקה (2), בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום הסיום;

(ב) שולמו הכנסת עבודה, דמי ניהול, דמי ייעוץ, הפרשי הצמדה, ריבית או דיבידנד לחבר החברה, שאינם מרווחים שנצברו החל מיום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) (בפסקה זו – חלוקה), ולא שולם מס בגינם בעת החלוקה – יחויב החבר במס בגין חלקו בדיבידנד כאמור בפסקה (2);

(4) מכרה החברה המשפחתית נכסים שהיו בבעלות החברה ביום הסיום, יחויב הנישום במס בשיעור כמפורט להלן:

(א) על רווח ההון הריאלי כשהוא מוכפל ביחס שבין התקופה שמיום הרכישה עד יום הסיום לבין התקופה שמיום הרכישה ועד יום המכירה (בפסקה זו – רווח הון ריאלי עד יום הסיום) – מס בשיעור הגבוה ביותר הקבוע בסעיף 121 לפקודה;

(ב) על ההפרש שבין רווח ההון הריאלי לבין רווח ההון הריאלי עד יום הסיום – מס בשיעור הקבוע בסעיף 91(ב)(1) או (2), לפי העניין.

(ד) הוראות סעיף 64א(א)(1) לפקודה, כנוסחו בסעיף 40(3) לחוק זה, יחולו על רווחים שיחולקו מהכנסות החברה המשפחתית החל מיום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) ואילך.

(ה) הוראות סעיף 64א לפקודה, כנוסחו בסעיף 40(3) לחוק זה, יחולו גם על מי שהיתה חברה משפחתית זכאית כמשמעותה באותו סעיף ערב יום התחילה (בסעיף קטן זה – חברה זכאית קיימת), בשינויים אלה:

(1) סעיף 64א(א)(8) לפקודה, כנוסחו בסעיף 40(3) לחוק זה, יחול על תושב חוץ לגבי רווחים שנצברו החל מיום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014), ולגבי נישום שהיה לתושב ישראל לראשונה או תושב חוזר ותיק, כאמור בסעיף 14(א) או (ג) לפקודה, החל מאותו מועד ואילך או שהוא תושב ישראל לראשונה או תושב חוזר ותיק שהפך לנישום החל מאותו מועד ואילך;

(2) חברה זכאית קיימת שלפני יום התחילה חדל להתקיים בנישום תנאי כאמור בסעיף 64א(א1) לפקודה כנוסחו ערב יום התחילה, וטרם הודיעה על כך לפקיד השומה לפי הסעיף האמור, רשאית למסור הודעה לפי סעיף 64א(א1) לפקודה, כנוסחו בסעיף 40(3) לחוק זה, בתוך 120 ימים מיום התחילה;

(3) חברה זכאית קיימת רשאית להודיע לפקיד השומה שהיא חוזרת בה מבקשתה להיחשב כחברה משפחתית זכאית, לפי סעיף 64א(ב)(1), כנוסחו בסעיף 40(3) לחוק זה, בתוך 120 ימים מיום התחילה; הודיעה כאמור יחולו לגביה הוראות הסעיף האמור כנוסחו ערב יום התחילה.

(ו) (1) הוראות פרק רביעי 2 לפקודה, כנוסחו בסעיף 40(5) עד (18) לחוק זה, יחולו גם על נאמנות שהוקמה לפני יום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014), לגבי הכנסות הנאמן שהופקו או שנצמחו ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) ואילך; ואולם התקופה למתן הודעה לפי סעיף 75ח(ד) לפקודה, כנוסחו בסעיף 40(11) לחוק זה, לעניין נאמנות כאמור, תהיה 180 ימים מיום התחילה.

(2) על אף האמור בפסקה (1), סעיף 75ז(ה) לפקודה, כנוסחו ערב יום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014), יחול לגבי נאמנות שהיתה לנאמנות תושבי ישראל לאחר שיוצר אחד בה היה לתושב ישראל לראשונה, לתושב חוזר ותיק או לתושב חוזר, כאמור בסעיף 14(א) או (ג), לפני יום התחילה; נפטר היוצר לפני תום התקופה לפי סעיפים 14(א), (ג), או (ד), 16 או 97(ב) או (ב3), לפי העניין, יחולו על הכנסת הנאמן ההוראות לפי סעיפים אלה, ובלבד שכל הנהנים הם תושבים זכאים שההוראות האמורות חלות עליהם או תושבי חוץ.

(3) לגבי נאמנות שהוקמה לפני יום התחילה, על אף האמור בפסקה (2) להגדרה "חברה להחזקת נכסי נאמנות" בסעיף 475ג לפקודה, כנוסחו בסעיף 40(5) לחוק זה, ובסעיף 475ח1(ד)(3) לפקודה כנוסחו בסעיף 40(11) לחוק זה, המועד למסירת הודעה לפקיד השומה כאמור באותן הוראות הוא במועד הגשת הדוח לפי סעיף 131 לפקודה לשנת המס הראשונה החל מיום פרסומו של חוק זה.

(ז) הוראות סעיף 100א1 לפקודה, כנוסחו בסעיף 40(22) לחוק זה, יחולו על נכסים מחוץ לישראל ביום כניסתן לתוקף של תקנות שיותקנו על ידי שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, ויקבעו הוראות למניעת מסי כפל כמשמעותם בסעיף 200 לפקודה; לעניין זה, "ישראל" – לרבות האזור.

(ח) סעיף 191 לפקודה, כנוסחו בסעיף 40(29) לחוק זה, יחול לגבי גירעון שנקבע בשל דוח שהוגש לפי סעיף 131 לפקודה, לשנת המס 2013 ואילך.

סימן ב': מיסוי מקרקעין

תיקון חוק מיסוי מקרקעין – מס' 76

43. בחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג–1963[30] (בפרק זה – חוק מיסוי מקרקעין) –

(1) בסעיף 1, בסופו יבוא:

""תושב חוץ" – כהגדרתו בסעיף 1 לפקודה;

"תושב ישראל" – כהגדרתו בסעיף 1 לפקודה, בשינוי זה: בכל מקום, במקום "פקיד השומה" יקראו "המנהל".";

(2) בסעיף 5, בסופו יבוא:

"(ה) ביצעה חברה חלוקה מרווחי שערוך כאמור בסעיף 100א1 לפקודה, יראו, לעניין מס שבח, את הזכות במקרקעין או הזכות באיגוד מקרקעין, שבשלה נרשמו בדוחות הכספיים של החברה המחלקת רווחי השערוך, כאילו נמכרה ביום החלוקה ונרכשה מחדש ביום האמור, ויחולו לעניין זה הוראות לפי סעיף 100א1 לפקודה, בשינויים המחויבים.";

(3) בסעיף 9 –

(א) בסעיף קטן (ב)(1), בסופו יבוא "לעניין סעיף קטן זה, "פעולה באיגוד" – הענקת זכות באיגוד, לרבות הקצאתה, הסבתה, העברתה או ויתור עליה, שינוי בזכויות הנובעות מזכות באיגוד, והכול בין בתמורה ובין שלא בתמורה; לעניין זה, "הקצאה" – כל הנפקה של זכויות באיגוד.";

(ב) בסעיף קטן (ג1א) –

(1) בפסקה (1), ברישה, במקום "שנעשתה ביום" יבוא "שנעשתה מיום" ובמקום "או לאחריו" יבוא "עד יום כ"ה באייר התשע"ג (5 במאי 2013)";

(2) בפסקה (2)(א), ברישה, במקום "ביום" יבוא "מיום" ובמקום "או לאחריו" יבוא "עד יום כ"ה באייר התשע"ג (5 במאי 2013)";

(ג) בסעיף קטן (ג1ב) –

(1) הרישה – תימחק;

(2) בפסקה (1), ברישה, במקום "ט' בטבת התשע"ה (31 בדצמבר 2014)" יבוא "כ"ד באב התשע"ג (31 ביולי 2013)";

[30] ס"ח התשכ"ג, עמ' 156; התשע"ג, עמ' 64.

(3) בפסקה (2) –

(א) בפסקת משנה (א), במקום "ט' בטבת התשע"ה (31 בדצמבר 2014)" יבוא "כ"ד באב התשע"ג (31 ביולי 2013)", במקום הקטע החל במילים "(בפסקה זו – הדירה)" ועד המילים "ישלם מס רכישה בשיעור משווי הזכות הנמכרת כקבוע להלן:" יבוא "והתקיים בו אחד התנאים כאמור בפסקאות (1) או (2) של סעיף קטן (ג1א)(2)(א), ישלם מס רכישה בשיעור משווי הזכות הנמכרת כקבוע להלן:";

(ב) במקום פסקת משנה (ב) יבוא:

"(ב) לעניין פסקה זו יחולו הוראות סעיף קטן (ג1א)(2)(ב) ו־(3).";

(ד) אחרי סעיף קטן (ג1ב) יבוא:

"(ג1ג) (1) במכירת זכות במקרקעין, שהם בניין או חלק ממנו שהוא דירת מגורים, שנעשתה מיום כ"ה באב התשע"ג (1 באוגוסט 2013) עד יום ט' בטבת התשע"ה (31 בדצמבר 2014), ישולם מס רכישה בשיעור משווי הזכות הנמכרת כקבוע להלן:

(א) על חלק השווי שעד 1,089,350 שקלים חדשים – 5%;

(ב) על חלק השווי העולה על 1,089,350 שקלים חדשים ועד 3,268,040 שקלים חדשים – 6%;

(ג) על חלק השווי העולה על 3,268,040 שקלים חדשים ועד 4,500,000 שקלים חדשים – 7%;

(ד) על חלק השווי העולה על 4,500,000 שקלים חדשים ועד 15,000,000 – 8%;

(ה) על חלק השווי העולה על 15,000,000 שקלים חדשים – 10%.

(2) על אף הוראות פסקה (1), יחיד תושב ישראל שרכש דירת מגורים מיום כ"ה באב התשע"ג (1 באוגוסט 2013) עד יום ט' בטבת התשע"ה (31 בדצמבר 2014) (בפסקת משנה זו – הדירה), והתקיים בו אחד מאלה:

(א) הדירה שרכש היא דירתו היחידה;

(ב) ב־24 החודשים שלאחר רכישת הדירה, מכר דירת מגורים אחרת שהיתה דירתו היחידה עד למועד רכישת הדירה; ואולם אם רכישת הדירה היתה מקבלן – ב־12 החודשים מהמועד שבו היתה החזקה בדירה שרכש אמורה להימסר לידיו על פי ההסכם עם הקבלן, מכר דירת מגורים אחרת שהיתה דירתו היחידה עד למועד רכישת הדירה, ואם חל עיכוב במסירת החזקה בשל נסיבות שאינן בשליטתו של הרוכש – ב־12 החודשים מהמועד שבו נמסרה לידיו החזקה בדירה בפועל, מכר את דירת המגורים שהיתה דירתו היחידה עד למועד רכישת הדירה;

(ג) הדירה שרכש היא דירה חלופית כמשמעותה בסעיף 49ה(א);

ישלם מס רכישה בשיעור משווי הזכות הנמכרת כקבוע בפסקה (3).

(3) (א) על חלק השווי שעד 1,470,560 שקלים חדשים – לא ישולם מס.

(ב) על חלק השווי העולה על 1,470,560 שקלים חדשים ועד 1,744,270 – 3.5%.

(ג) על חלק השווי העולה על 1,744,270 שקלים חדשים ועד 4,500,000 שקלים חדשים – 5%.

(ד) על חלק השווי העולה על 4,500,000 ועד 15,000,000 שקלים חדשים – 8%.

(ה) על חלק השווי העולה על 15,000,000 שקלים חדשים – 10%.

(4) בסעיף קטן זה –

(א) "דירה יחידה" – דירת מגורים שהיא דירתו היחידה של הרוכש בישראל ובאזור כהגדרתו בסעיף 16א; לעניין הגדרה זו יראו דירת מגורים כדירה יחידה גם אם יש לרוכש, נוסף עליה, דירת מגורים שהושכרה למגורים בשכירות מוגנת לפני יום כ"ב בטבת התשנ"ז (1 בינואר 1997), או דירת מגורים שחלקו של הרוכש בה אינו עולה על שליש;

(ב) "תושב ישראל" – לרבות מי שבתוך שנתיים מיום רכישת הדירה היה לתושב ישראל לראשונה או לתושב חוזר ותיק, כמשמעותם בסעיף 14(א) לפקודה;

(ג) יראו רוכש ובן זוגו, למעט בן זוג הגר בדרך קבע בנפרד, וילדיהם שטרם מלאו להם 18 שנים, למעט ילד נשוי – כרוכש אחד;

(ד) שווי הזכות הנמכרת במכירת זכות במקרקעין לרוכש הנמנה עם קבוצת רכישה יהיה שווי המכירה של הנכס הבנוי שהוא דירה המיועדת לשמש למגורים; לעניין זה, "קבוצת רכישה" – כמשמעותה בפסקה (2) בהגדרה "דירת מגורים" שבסעיף קטן (ג).

(ג1ד) (1) במכירת זכות במקרקעין, שהם בניין או חלק ממנו שהוא דירת מגורים, שנעשתה ביום י' בטבת התשע"ה (1 בינואר 2015) או לאחריו, ישולם מס רכישה בשיעור משווי הזכות הנמכרת כקבוע להלן:

(א) על חלק השווי שעד 1,055,935 שקלים חדשים – 3.5%;

(ב) על חלק השווי העולה על 1,055,935 שקלים חדשים ועד 4,500,000 שקלים חדשים – 5%;

(ג) על חלק השווי העולה על 4,500,000 שקלים חדשים ועד 15,000,000 שקלים חדשים – 8%;

(ד) על חלק השווי העולה על 15,000,000 שקלים חדשים – 10%.

(2) על אף הוראות פסקה (1), יחיד תושב ישראל שרכש דירת מגורים ביום י' בטבת התשע"ה (1 בינואר 2015) או לאחריו (בפסקת משנה זו – הדירה) והתקיים בו אחד מאלה:

(א) הדירה שרכש היא דירתו היחידה;

(ב) בעשרים וארבעה החודשים שלאחר רכישת הדירה מכר דירת מגורים אחרת שהיתה דירתו היחידה עד למועד רכישת הדירה; ואולם אם רכישת הדירה היתה מקבלן – בשנים עשר החודשים מהמועד שבו היתה החזקה בדירה שרכש אמורה להימסר לידיו על פי ההסכם עם הקבלן, מכר דירת מגורים אחרת שהיתה דירתו היחידה עד למועד הרכישת הדירה, ואם חל עיכוב במסירת החזקה בשל נסיבות שאינן בשליטתו של הרוכש – בשנים עשר החודשים מהמועד שבו נמסרה לידיו החזקה בדירה בפועל, מכר את דירת המגורים שהיתה דירתו היחידה עד למועד רכישת הדירה;

(ג) הדירה שרכש היא דירה חלופית כמשמעותה בסעיף 49ה(א);

ישלם מס רכישה בשיעור משווי הזכות הנמכרת כקבוע בפסקה (3).

(3) (א) על חלק השווי שעד 1,470,560 שקלים חדשים – לא ישולם מס.

(ב) על חלק השווי העולה על 1,470,560 שקלים חדשים ועד 1,744,270 שקלים חדשים – 3.5%.

(ג) על חלק השווי העולה על 1,744,270 שקלים חדשים ועד 4,500,000 שקלים חדשים – 5%.

(ד) על חלק השווי העולה על 4,500,000 שקלים חדשים ועד 15,000,000 שקלים חדשים – 8%.

(ה) על חלק השווי העולה על 15,000,000 שקלים חדשים – 10%.

(4) לעניין סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיף קטן (ג1ג)(4).";

(ה) בסעיף קטן (ג2) –

(1) ברישה, במקום "ו־(ג1ב)" יבוא "(ג1ג) ו־(ג1ד)";

(2) בהגדרה "המדד הבסיסי", במקום "בסעיף קטן (ג1ב)" יבוא "בסעיפים קטנים (ג1ג) ו־(ג1ד)";

(ו) בסעיף קטן (ג3), במקום "ו־(ג1ב)" יבוא "(ג1ג) ו־(ג1ד)";

(ז) בסעיף קטן (ג4), במקום "ו־(ג1ב)" יבוא "(ג1ג) ו־(ג1ד)";

(4) בסעיף 16א(א), במקום ההגדרה ""חבר־בני־אדם" ו"תושב ישראל"" יבוא:

""חבר בני אדם" – כהגדרתו בסעיף 1 לפקודה;";

(5) בסעיף 47, בסופו יבוא:

""דירת מגורים מזכה" – כהגדרתה בסעיף 49(א);

"יום המעבר" – כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014);

"שבח ריאלי עד יום המעבר" – לעניין מכירת דירת מגורים מזכה שנעשתה לאחר יום המעבר, כשהזכות במקרקעין נרכשה לפני יום המעבר – החלק מהשבח הריאלי שיחסו לכלל השבח הריאלי הוא כיחס שבין התקופה שמיום הרכישה ועד ליום המעבר, לבין התקופה שמיום הרכישה ועד ליום המכירה;

"יתרת שבח ריאלי לאחר יום המעבר" – ההפרש שבין השבח הריאלי לבין השבח הריאלי עד יום המעבר.";

(6) בסעיף 48א –

(א) בסעיף קטן (ב1) –

(1) ברישה, אחרי "במכירת זכות במקרקעין" יבוא "למעט במכירת דירת מגורים מזכה";

(2) בפסקה (3), במקום "פסקה (ב)(2)" יבוא "סעיף קטן (ב)(2)";

(ב) אחרי סעיף קטן (ב1) יבוא:

"(ב2) (1) על אף האמור בסעיף קטן (ב)(1), במכירת דירת מגורים מזכה שיום רכישתה היה לפני יום המעבר, יחויב השבח הריאלי בהתאם להוראות אלה:

(א) השבח הריאלי עד יום המעבר יהיה פטור ממס;

(ב) על יתרת השבח הריאלי לאחר יום המעבר יחול מס בשיעור הקבוע בסעיף קטן (ב)(1);

(2) הוראות סעיף קטן (ב)(2) יחולו, בשינויים המחויבים, על חיוב במס של יחיד לפי סעיף קטן זה.

(ב3) על אף האמור בסעיף קטן (ב2), במכירת דירת מגורים מזכה שלדעת המנהל התמורה המשתלמת בעדה הושפעה מזכויות לבנייה נוספת ויום רכישתה קדם ליום המעבר יחולו הוראות אלה:

(1) יראו את סכום שווי המכירה עד לסכום שווי הדירה בצירוף סכום הפטור הנוסף לפי סעיף 49ז(א)(2) או (3), לפי העניין, כדמי מכר של דירת מגורים מזכה ועל השבח הריאלי בשלה יחולו הוראות סעיף קטן (ב2)(1);

(2) יראו את יתרת סכום שווי המכירה לאחר הפחתת הסכומים שנקבעו כדמי מכר של דירת מגורים מזכה כאמור בפסקה (1) כדמי מכר של זכות אחרת במקרקעין ועל השבח הריאלי בשלה יחול מס בשיעור הקבוע בסעיף קטן (ב)(1) או סעיף קטן (ב1), לפי העניין;

(3) בקביעת השבח הריאלי כאמור בפסקאות (1) ו־(2) יחולו הוראות סעיף 49ז(א)(4), בשינויים המחויבים.

בסעיף קטן זה, "זכויות לבנייה נוספת" ו"סכום שווי הדירה" – כהגדרתם בסעיף 49ז(א)(1).";

(7) בסעיף 49א –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "מוכר" יבוא "תושב ישראל או תושב חוץ שאין לו דירת מגורים במדינה שבה הוא תושב" ובסופו יבוא "לעניין סעיף קטן זה, יראו תושב חוץ כמי שיש לו דירת מגורים במדינה שבה הוא תושב, כל עוד לא המציא אישור משלטונות המס באותה מדינה כי אין לו דירה כאמור.";

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) על אף האמור בסעיף 49ב, עלה סכום שווי המכירה על 4,500,000 שקלים חדשים (בסעיף קטן זה – סכום התקרה), יהיה המוכר זכאי לפטור ממס על חלק השווי שעד סכום התקרה, ויראו את סכום ההפרש שבין שווי המכירה לסכום התקרה כדמי מכר של זכות אחרת בדירת מגורים מזכה החייבת במס אשר שווי רכישתה הוא חלק יחסי משווי הרכישה של הזכות כולה, כיחס חלק שווי המכירה המתייחס לזכות זו למלוא שווי המכירה, ובהתאם לכך ייוחסו גם הניכויים והתוספות; הסכום הנקוב בסעיף קטן זה יתואם בתחילת כל שנת מס לפי שיעור עליית המדד, לעומת המדד שפורסם לאחרונה לפני יום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014), ויעוגל ל־1,000 השקלים החדשים הקרובים.";

(ג) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), אך בכפוף לסעיף 49ב, מוכר המוכר חלק מזכויותיו בדירת מגורים מזכה שתמורתה היא שירותי בנייה בבניין שייבנה על הקרקע שעליה נמצאת דירת המגורים המזכה, זכאי על פי בקשתו, שתוגש במועד האמור בסעיף קטן (א), לפטור ממס על החלק הנמכר בדירת המגורים המזכה.";

(8) בסעיף 49ב –

(א) פסקה (1) – תימחק;

(ב) בפסקה (2), במקום "והמוכר לא מכר" יבוא "והמוכר הוא בעל הזכות בה במשך 18 חודשים לפחות מיום שהיתה לדירת מגורים, ולא מכר", הקטע החל במילים "ובארבע השנים" ועד המילים "אחת כאמור" – יימחק, במקום "שהוא פחות מ־25% ממנה" יבוא "שאינו עולה על שליש ממנה" ובסופה יבוא "אם בשל החלק או הדירה האמורים הוחלה החזקה שבסעיף 49ג במכירת דירת מגורים אחרת בפטור ממס לפי פסקה זו;";

(9) בסעיף 49ג –

(א) בפסקה (3), במקום "פחות מ־25%" יבוא "אינו עולה על שליש";

(ב) אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) היא דירה שהתקבלה בירושה והתקיימו בה תנאי סעיף 49ב(5)(א) ו־(ב).";

(10) בסעיף 49ד, במקום "25% לפחות" יבוא "חלק העולה על שליש";

(11) בסעיף 49ה –

(א) במקום סעיפים קטנים (א) ו־(א1) יבוא:

"(א) על אף הוראות סעיף 49ב, המוכר דירת מגורים מזכה (בסעיף זה – הדירה הראשונה), יהיה זכאי לפטור ממס במכירתה, אם התקיימו כל אלה:

(1) במועד המכירה של הדירה הראשונה יש בבעלותו, דירת מגורים נוספת אחת בלבד (בסעיף זה – הדירה הנוספת);

(2) המוכר מכר את הדירה הנוספת בפטור ממס, בתוך 12 חודשים מיום מכירת הדירה הראשונה;

(3) סכום השווי של הדירה הראשונה ושל הדירה הנוספת, יחד, לא עלה על 1,986,000 שקלים חדשים;

(4) המוכר רכש בשנה שלפני מכירת הדירה הנוספת או ירכוש בשנה שלאחר מכירתה, דירת מגורים אחרת כהגדרתה בסעיף 9(ג), בישראל או באזור כהגדרתו בסעיף 16א (בסעיף זה – הדירה החלופית), בסכום השווה לשלושה רבעים לפחות משווי הדירות כאמור בפסקה (3); הדירה החלופית לא תבוא במניין הדירות כאמור בפסקה (1).

(א1) על אף הוראות סעיף 49ב, התקיימו במוכר דירה ראשונה הוראות סעיף קטן (א)(1), (2) ו־(4), וסכום השווי של הדירה הראשונה והדירה הנוספת, יחד, לא עלה על 3,303,000 שקלים חדשים, יהיה המוכר זכאי לפטור ממס במכירה של הדירה הראשונה, על סכום השווה להפרש שבין 1,986,000 שקלים חדשים לבין סכום השווי של הדירה הנוספת; את יתרת סכום השווי של הדירה הראשונה יראו כדמי מכר של זכות אחרת במקרקעין אשר שווי רכישתה הוא חלק יחסי מהשווי של הזכות כולה, כיחס שבין חלק שווי המכירה המתייחס לזכות זו לבין מלוא שווי המכירה, ובהתאם לכך ייוחסו גם הניכויים והתוספות.";

(ב) בסעיף קטן (א2), במקום "י"ג בטבת התשנ"ט (1 בינואר 1999)" יבוא "י"ט בטבת התשע"ג (1 בינואר 2013)";

(12) בסעיף 149(א) –

(א) בפסקה (1), המילים "וכשנותן המתנה הוא הורה – שלוש שנים," – יימחקו;

(ב) בפסקה (2), הסיפה החל במילים "וכשנותן המתנה" – תימחק;

(13) בסעיף 49ז(א)(1), במקום "מזכויות לבניה נוספת" יבוא "מאפשרויות קיימות או צפויות לבניית שטח גדול יותר מהשטח הכולל הנמכר (להלן – זכויות לבנייה נוספת)";

(14) בסעיף 49כז, במקום "ואולם במכירת" יבוא "ואולם הפטור לפי סעיף 49כב לא יחול על תמורה כספית נוספת, אם ניתנה, ובמכירת";

(15) בסעיף 62 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום הסיפה החל במילה "לקרובו" יבוא "לקרובו – יהיו פטורים ממס; לעניין זה, "קרוב" – קרוב כאמור בפסקאות (1) ו־(2) להגדרה "קרוב" שבסעיף 1, וכן אח או אחות, לגבי זכות שקיבלו מהורה או מהורי הורה בלא תמורה או בירושה.";

(ב) סעיף קטן (ב) – בטל;

(16) אחרי סעיף 76 יבוא:

"הגשת הצהרה באופן מקוון

76א. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע כי הצהרות לפי סעיפים 73 עד 76, כולן או חלקן, יוגשו באופן מקוון, בדרך שיקבע, וכן חריגים להגשת ההצהרות כאמור, ורשאי הוא לקבוע בדרך האמורה מקרים שבהם מי שלא הגיש הצהרה באופן מקוון כפי שקבע יראו אותו כמי שלא הגיש הצהרה לעניין ההוראות לפי חוק זה.";

(17) בסעיף 94ד(א)(1), במקום "דין החזר" יבוא "דין מס שנוכה במקור לפי סעיף 164 לפקודה ולא קוזז לפי סעיף 177 לפקודה, דין החזר";

(18) בסעיף 95 –

(א) במקום סעיף קטן (ב1) יבוא:

"(ב1) נישום שלגביו נקבע גירעון בסכום העולה על 500 אלף שקלים חדשים לשנה, והגירעון האמור עולה על 50% מהמס שהנישום חייב בו, רשאי המנהל להטיל עליו קנס בשיעור של 30% מסכום הגירעון אם הגירעון נובע בשל אחד או יותר מאלה:

(1) הנישום לא דיווח על פעולה שנקבעה לפי סעיף 131(ז) לפקודה כפעולה החייבת בדיווח;

(2) הנישום פעל בעניין מסוים בניגוד להחלטת מיסוי כהגדרתה בסעיף 158ב לפקודה, מפורשת ומנומקת שניתנה לו באותו עניין בשלוש השנים שקדמו להגשת ההצהרה לפי הפרק השביעי, ולא דיווח, בטופס שקבע המנהל, על כך שפעל בניגוד להחלטת המיסוי באותו עניין;

(3) תכנון מס שנקבע לגביו בשומה סופית כי הוא מהווה עסקה מלאכותית, ובלבד שהנישום לא דיווח עליה, או עסקה בדויה, לפי סעיף 84.

(ב2) הוטל קנס כאמור בסעיף קטן (ב1), לא יוטל בשל אותו גירעון קנס לפי סעיפים קטנים (א) או (ב).

(ב3) הוגש כתב אישום נגד הנישום בשל אחת העילות המנויות בסעיפים קטנים (א) עד (ב1), לא יחויב בשל אותו מעשה בקנס על הגירעון, ואם שילם קנס על הגירעון – יוחזר לו סכום הקנס ששילם, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בסעיף 159א(א) לפקודה מיום תשלומו עד יום החזרתו.";

(ב) בסעיף קטן (ג), בהגדרה "גירעון", המילים "לפי סעיף 72ח" – יימחקו;

(ג) בסעיף קטן (ג1), במקום "לפי סעיפים קטנים (א) או (ב)" יבוא "לפי סעיף זה".

מיסוי מקרקעין – תחילה, תחולה והוראות מעבר

44. (א) (1) בסעיף זה –

"דירת מגורים מזכה" – כהגדרתה בסעיף 49(א) לחוק מיסוי מקרקעין;

"יום המעבר" – כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014);

"תקופת המעבר" – התקופה שמיום המעבר ועד יום י"ג בטבת התשע"ח (31 בדצמבר 2017).

(2) לעניין סעיף זה יחולו הוראות סעיף 49(ב) לחוק מיסוי מקרקעין.

(ב) הוראות סימן זה יחולו על מכירת זכות במקרקעין או פעולה באיגוד מקרקעין שנעשו ביום התחילה ואילך, אלא אם כן נקבע אחרת בסעיף זה.

(ג) תחילתם של סעיפים 47, 48א, 49א(א) ו־(א1) ו־49ב עד 49ו לחוק מיסוי מקרקעין, כנוסחם בסעיף 43(5) עד (12) לחוק זה, ביום המעבר, והם יחולו על מכירת זכות במקרקעין ביום האמור ואילך.

(ד) על אף הוראות סעיף קטן (ג), במכירת דירת מגורים מזכה בתקופת המעבר יחולו הוראות אלה:

(1) סעיף 48א(ב2) לחוק מיסוי מקרקעין, כנוסחו בסעיף 43(6)(ב) לחוק זה, יחול על מוכר אחד לגבי מכירת שתי דירות מגורים מזכות, בלבד, ובלבד שמתקיימים כל אלה:

(א) במכירה של לפחות אחת משתי דירות המגורים בתקופת המעבר, המוכר היה זכאי לפטור ממס לפי סעיף 49ב(1) לחוק מיסוי מקרקעין, כנוסחו ערב יום המעבר, אילו הסעיף האמור היה עומד בתוקפו במועד המכירה כאמור;

(ב) במכירה של דירת מגורים שנתקבלה במתנה לפני יום המעבר, מתקיימים התנאים הקבועים בסעיף 49ו לחוק מיסוי מקרקעין, כנוסחו ערב יום המעבר;

(ג) המכירות אינן לקרוב כהגדרתו בסעיף 1 לחוק מיסוי מקרקעין, בין בתמורה ובין שלא בתמורה;

(2) על מכירת דירת מגורים מזכה בתקופת המעבר שהוראות פסקה (1) לא חלות לגביה, יחולו הוראות סעיף 48א לחוק מיסוי מקרקעין, כנוסחו ערב יום המעבר;

(3) במכירת דירת מגורים מזכה בתקופת המעבר על ידי מוכר שקיבל את הדירה כמתנה פטורה ממס לפי סעיף 62 לחוק מיסוי מקרקעין בתקופה שמיום התחילה עד תום תקופת המעבר, יראו את נותן המתנה, לעניין פסקאות (1) ו־(2) כאילו הוא המוכר;

(4) במכירת דירת מגורים מזכה בתקופת המעבר, לא יחול סעיף 49ב(2) לחוק מיסוי מקרקעין, כנוסחו בסעיף 43(8)(ב) לחוק זה, על מי שביום המעבר היתה לו יותר מדירת מגורים אחת בישראל ובאזור כהגדרתו בסעיף 16א לחוק מיסוי מקרקעין; לעניין מניין הדירות כאמור תחול החזקה שבסעיף 49ג לחוק מיסוי מקרקעין.

(ה) סעיף 95 לחוק מיסוי מקרקעין, כנוסחו בסעיף 43(18) לחוק זה, יחול לגבי גירעון שנקבע בשל הצהרה שהוגשה לפי הפרק השביעי, לשנת המס 2013 ואילך.

סימן ג': מס ערך מוסף

תיקון חוק מס ערך מוסף – מס' 43

45. בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו–1975[31] (בסימן זה – חוק מס ערך מוסף) –

(1) בסעיף 67(ה), במקום "כתכנון מס החייב בדיווח" יבוא "כפעולות החייבות בדיווח";

(2) בסעיף 67א(ח), כנוסחו בסעיף 171(3) לחוק ההתייעלות (תיקוני חקיקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו־2010), התשס"ט–2009[32], במקום "כתכנון מס החייב בדיווח" יבוא "כפעולות החייבות בדיווח";

(3) בסעיף 96א –

(א) במקום כותרת השוליים יבוא "קנס בשל פעולה החייבת בדיווח";

(ב) במקום "כתכנון מס החייב בדיווח" יבוא "כפעולה החייבת בדיווח" ובמקום "בשל תכנון המס האמור" יבוא "בשל הפעולה כאמור";

[31] ס"ח התשל"ו, עמ' 52; התשע"ב, עמ' 317.

[32] ס"ח התשס"ט, עמ' 157; התשע"ב, עמ' 147.

(4) אחרי סעיף 96א יבוא:

"קנס על גירעון

96ב. (א) חייב במס שלגביו נקבע גירעון בסכום העולה על 500 אלף שקלים חדשים לשנה, והגירעון האמור עולה על 50% מהמס שהוא חייב בו, רשאי המנהל להטיל עליו קנס בשיעור של 30% מסכום הגירעון אם הגירעון נובע בשל אחד או יותר מאלה:

(1) החייב במס לא דיווח על פעולה שנקבעה לפי סעיף 67(ה) או 67א(ח) כפעולה החייבת בדיווח;

(2) החייב במס פעל בעניין מסוים בניגוד להחלטת מיסוי כהגדרתה בסעיף 158ב לפקודת מס הכנסה, מפורשת ומנומקת שניתנה לו באותו עניין בשלוש השנים שקדמו להגשת הדוח לפי סעיפים 67 ו־67א, ולא דיווח, בטופס שקבע המנהל, על כך שפעל בניגוד להחלטת המיסוי באותו עניין.

(ב) הוגש כתב אישום נגד חייב במס בשל אחת העילות המנויות בסעיף קטן (א), לא יחויב בשל אותו מעשה בקנס על הגירעון, ואם שילם קנס על הגירעון – יוחזר לו סכום הקנס ששילם, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

(ג) בסעיף זה, "גירעון" – הסכום שבו המס שאדם חייב בו לפי שומה עודף על המס שהוא חייב בו על פי דוח שהוגש לפי פרק י"א, או סכום המס שנקבע לפי סעיף 76 אם לא הגיש דוח כאמור, לפי העניין.";

(5) בסעיף 117(א)(6א), במקום "כתכנון מס החייב" יבוא "כפעולה החייבת";

(6) בסעיף 129(ב), בהגדרה "חשבונית או תעודת משלוח", בפסקה (1), בסופה יבוא "ולעניין טובין המובלים לאזור או לשטחי עזה ויריחו – חשבונית שהוצאה כדין בידי עוסק הרשום לפי חוק זה, הכוללת פרטים שקבע המנהל;".

מס ערך מוסף – תחילה ותחולה

46. (א) תחילתם של סעיפים 67א ו־129(ב) לחוק מס ערך מוסף, כנוסחם בסעיף 45(2) ו־(6) לחוק זה, ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014).

(ב) סעיף 96ב לחוק מס ערך מוסף, כנוסחו בסעיף 45(4) לחוק זה, יחול לגבי גירעון שנקבע בשל דוח שהוגש לפי סעיפים 67 ו־67א לחוק מס ערך מוסף, לשנת המס 2013 ואילך.

סימן ד': בלו

תיקון חוק הבלו על דלק – מס' 8

47. בחוק הבלו על דלק, התשי"ח–1958[33] –

(1) בסעיף 1 –

(א) לפני ההגדרה "המנהל" יבוא:

""אתר אחסון" – מקום שבו מוחזק דלק לשם מסחר בו בסיטונות או שבו מוחזק דלק כמלאי לשעת חירום;

"בעל רישיון בלו" – כל אדם שניתן לו רישיון לפי סעיף 15;";

[33] ס"ח התשי"ח, עמ' 160; התשס"ח, עמ' 232.

(ב) אחרי ההגדרה "דלק חב בלו" יבוא:

""חוק מס ערך מוסף" – חוק מס ערך מוסף, התשל"ו–1975[34];";

(ג) אחרי ההגדרה "יצרן" יבוא:

""מקום ייצור" – מקום שבו דלק מיוצר, מופק, מופרד, מזוקק, מחודש, מפוצח או מעובד בכל דרך אחרת;";

(2) בסעיף 4, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) יצרן המוציא דלק ממקום ייצור, ישלם את הבלו בעת הוצאת הדלק ממקום הייצור ובשיעור שיחול אותה שעה; המנהל רשאי לקבוע כי אם הוזרם הדלק בצנרת לאתר אחסון שאת מקומו אישר המנהל כאמור בסעיף 16, ישלם יצרן הדלק המוציא את הדלק מאתר האחסון את הבלו בעת הוצאת הדלק מאתר האחסון האמור.

(א1) נעשה שימוש בדלק, למעט בדרך של עיבוד הדלק לסוג אחר של דלק חב בלו, בתוך מקום ייצור או אתר אחסון, ישלם את הבלו מי שעשה בו שימוש ביום השימוש בדלק.";

(3) אחרי סעיף 4 יבוא:

"איסור הוצאת דלק בדחיית תשלום בלו

4א. על אף האמור בסעיף 4(ב), היה חשש סביר כי הבלו לא ישולם במועד שנקבע, רשאי המנהל לאסור הוצאת דלק ממקום ייצור ומאתר אחסון, בדחיית תשלום הבלו, עד להסרת החשש כאמור, באמצעות הוראה לבעלי רישיון בלו – יצרן דלק או מפעיל אתר אחסון; הוטל איסור כאמור, תתאפשר הוצאת דלק רק לאחר שהמנהל אישר כי הוסר החשש להנחת דעתו.";

(4) בסעיף 9 –

(א) בסעיף קטן (ג)(2), המילים "התשל"ו–1975" – יימחקו;

(ב) בסעיף קטן (ד), במקום "בתוך ששה חודשים" יבוא "בתוך שנה", המילים "התשל"ו–1975" – יימחקו, והסיפה החל במילים "המנהל רשאי" – תימחק;

(5) אחרי סעיף 12 יבוא:

"לא יוכרו חובות אבודים

12א. שולם בלו על דלק שהוצא ממקום ייצור ולא נמכר או שנמכר בלי ששולמה עליו תמורה – לא יינתן עליו החזר בלו.";

(6) בסעיף 15 –

(א) בכותרת השוליים, אחרי "לייצור" יבוא "ולהפעלת אתר אחסון";

(ב) בסעיף קטן (א), במקום "יעסוק במכירתו אלא אם" יבוא "יפעיל אתר אחסון, אלא אם כן";

(ג) בסעיף קטן (ב), במקום "היצרן" יבוא "בעל רישיון בלו" ואחרי "מהוראות חוק זה" יבוא "או ביצע מעשה מהמעשים המפורטים בסעיף 117(ב) לחוק מס ערך מוסף או בסעיף 220 לפקודת מס הכנסה, במטרה להתחמק מתשלום מס, ובלבד שהמעשה בוצע בנסיבות פעילותו של בעל הרישיון בתחום הדלק.";

(ד) בסעיף קטן (ג), במקום "שלושה חודשים" יבוא "שנה";

(ה) סעיף קטן (ד) – בטל;

[34] ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

(7) בסעיף 16 –

(א) בכותרת השוליים, אחרי "ייצור" יבוא "ומקום אתר אחסון";

(ב) אחרי "לא ייצר אדם" יבוא "ולא יפעיל אתר אחסון" ואחרי "מקום הייצור" יבוא "או מקום אתר האחסון";

(8) בסעיף 17, במקום הקטע החל במילים "יצרנים או סוגים של יצרנים" ועד המילים "סוגי מחזיקים כאמור" יבוא "יצרנים ומפעילי אתר אחסון";

(9) בסעיף 18 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "ממקום הייצור" יבוא "ממקום ייצור או מאתר אחסון";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "הוצאת" יבוא "הזרמת" ואחרי "למקום ייצור דלק אחר" יבוא "או לאתר אחסון";

(ג) בסעיף קטן (ג), אחרי "ממקום הייצור" יבוא "או מאתר האחסון", במקום "היצרן" יבוא "בעל רישיון הבלו שקיבל אישור לפי סעיף 16 למקום הייצור או לאתר האחסון שממנו הוצא הדלק" ובמקום "אלא אם" יבוא "אלא אם כן";

(10) בסעיף 21 –

(א) בסעיף קטן (ג), המילים "לפי פנקסי העסק" – יימחקו;

(ב) בסעיף קטן (ד), במקום "יצרן" יבוא "בעל רישיון בלו";

(11) בסעיף 22א, המילים "התשל"ו–1975" – יימחקו;

(12) בסעיף 23(ב) –

(א) בפסקה (2), אחרי "(להלן – חפץ)" יבוא "כאמור בסעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), התשכ"ט–1969[35] (להלן – פקודת מעצר וחיפוש) או לחסום דלק הניתן לתפיסה כאמור באותו סעיף";

(ב) אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) לערוך חיפוש בכל בית או מקום, לפי צו חיפוש, כמשמעותו בסעיף 23 לפקודת מעצר וחיפוש; על חיפוש כאמור יחולו הוראות סעיפים 24(א)(1), 26 עד 28 ו־45 לפקודת מעצר וחיפוש, בשינויים המחויבים.";

(13) במקום סעיף 23א יבוא:

"תפיסת חפצים

23א. על תפיסה וחילוט של חפצים או על חסימה של דלק כאמור בסעיף 23(ב)(2), יחולו הוראות הפרק הרביעי בפקודת מעצר וחיפוש, בשינויים המחויבים.";

(14) סעיפים 24 ו־25 – בטלים;

(15) בסעיף 27, המילים "או כל דבר" – יימחקו;

(16) בסעיף 31 –

(א) בפסקה (3), בסופה יבוא "בפסקה זו, "מקום ייצור" – לרבות אתר אחסון";

(ב) בפסקה (4), במקום "יצרן" יבוא "בעל רישיון בלו" והמילים "בהתאם לכל סוג של ייצור דלק," – יימחקו.

[35] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

תיקון פקודת מס הכנסה – הוראת שעה לעניין חלפני כספים

48. בפקודת מס הכנסה[36] –

(1) אחרי סעיף 141 יבוא:

"חובת דיווח של חלפני כספים – הוראת שעה

141א. (א) נותן שירותי מטבע החייב ברישום לפי סעיף 11ג(א)(1) עד (5) ו־(7) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס–2000[37] (בסעיף זה – חלפן כספים), ידווח למנהל על כל פעולה שביצע בסכום של 50,000 שקלים חדשים ומעלה, לרבות פרטי הפעולה ופרטי הזיהוי של הצד שעמו התקשר כדי לבצעה, ואם קיים נהנה שאינו הצד שעמו התקשר חלפן הכספים – גם פרטי הזיהוי של הנהנה; לעניין זה –

"פעולה" – כל אחת מאלה:

(1) המרת מטבע של מדינה אחת במטבע של מדינה אחרת;

(2) מכירה או פדיון של המחאות נוסעים בכל סוג של מטבע;

(3) קבלת נכסים פיננסיים במדינה אחת כנגד העמדת נכסים פיננסיים במדינה אחרת;

(4) החלפת מטבע;

(5) ניכיון שקים, שטרי חליפין ושטרי חוב;

(6) מסירת נכסים פיננסיים כנגד מטבע;

"נהנה" – אדם שבעבורו או לטובתו נעשית הפעולה.

(ב) מידע המפורט בדוח לפי סעיף קטן (א) ייאגר במאגר מידע כמשמעותו בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א–1981[38] (בסעיף זה – חוק הגנת הפרטיות), שהוא מאגר ייעודי, בנפרד מכל מאגר מידע אחר (בסעיף זה – מאגר המידע), לתקופה של שלוש שנים; בתום התקופה האמורה יימחק המידע.

(ג) מאגר המידע ומערך האיסוף וקליטת הדיווחים המקוונים אליו יעוצבו בדרך שתמזער את הסיכון לפגיעה בפרטיותם של נושאי המידע, בשים לב, ככל האפשר, לחלופות הטכנולוגיות המקובלות, בהתייעצות עם הרשם כהגדרתו בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות (בסעיף זה – רשם מאגרי מידע).

(ד) המנהל יסמיך מבין עובדי רשות המסים בישראל מורשי גישה למאגר המידע שיהיו אחראים לניהול המאגר, לעיבוד המידע שבמאגר ולהעברת מידע מהמאגר למי שרשאים לעשות בו שימוש לפי סעיף קטן (ה); מורשה גישה שהוסמך כאמור (בסעיף זה – מורשה גישה) לא ימלא תפקיד אחר מלבד תפקידו האמור.

[36] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח התשע"ג, עמ' 140.

[37] ס"ח התש"ס, עמ' 293.

[38] ס"ח התשמ"א, עמ' 128.

(ה) מורשה גישה לא יעבד מידע ולא יעביר מידע ממאגר המידע אלא לפי הוראות חוק זה ובמידה שנדרש לכך; מורשה גישה רשאי להעביר מידע ממאגר המידע לגורמים ולמטרות המפורטים להלן בלבד:

(1) לעובד רשות המסים בעל סמכויות חקירה (בסעיף זה – חוקר מס), לשם קיומו של הליך פלילי – אם התעורר אצל חוקר מס חשד לביצוע אחת או יותר מהעבירות המפורטות להלן:

(א) עבירה לפי סעיף 220;

(ב) עבירות לפי סעיף 98(ג2) לחוק מיסוי מקרקעין;

(ג) עבירות לפי סעיף 117(ב) ו־(ב1) לחוק מס ערך מוסף;

(2) לפקיד שומה – לצורך שומה כאמור בסעיף 145, אם יש לפקיד השומה יסוד סביר להניח כי לא דווחו הכנסות בסכום העולה על 500,000 שקלים חדשים;

(3) למנהל – לצורך קביעת מס ולצורך שומה כאמור בסעיפים 76 ו־77 לחוק מס ערך מוסף (בסעיף זה – מנהל מע"מ), לפי העניין, אם יש למנהל מע"מ יסוד סביר להניח כי לא דווחו עסקאות בסכום העולה על 500,000 שקלים חדשים, או כי נוכה מס תשומות הכלול בחשבונית מס שהוצאה שלא כדין, אשר הסכום המופיע בה עולה על הסכום האמור;

(4) למנהל כהגדרתו בחוק מיסוי מקרקעין – לצורך שומה כאמור בסעיף 78 לחוק מיסוי מקרקעין (בסעיף זה – מנהל מיסוי מקרקעין), אם יש למנהל מיסוי מקרקעין יסוד סביר להניח כי ההצהרה לפי אותו סעיף אינה נכונה, והסטייה מאחד הפרטים שלגביהם ניתנה היא בסכום העולה על 500,000 שקלים חדשים;

(5) לגורם המנוי בפסקאות (1) עד (4) – בהתקיים כל אלה:

(א) מורשה הגישה ראה כי בוצעו פעולות המצדיקות בדיקה נוספת, בהתאם לאמות מידה שקבע המנהל בנהלים, בהסכמת שר המשפטים;

(ב) מורשה הגישה הצליב את המידע על הפעולות כאמור בפסקת משנה (א) עם מידע אחר על מבצע הפעולות שבידי רשות המסים, שיקבע שר האוצר, בהסכמת שר המשפטים;

(ג) מורשה הגישה השתכנע כי יש חשד לביצוע עבירה, לאי־דיווח על הכנסות, לאי־דיווח על עסקאות, לניכוי מס תשומות או למסירת הצהרה לא נכונה כאמור בפסקאות (1) עד (4).

(ו) העברת מידע לפי סעיף קטן (ה)(1) עד (4), תהיה על פי בקשה מנומקת של חוקר מס, פקיד שומה, מנהל מע"מ או מנהל מיסוי מקרקעין, לפי העניין.

(ז) מידע שהועבר לחוקר מס, לפקיד שומה, למנהל מע"מ או למנהל מיסוי מקרקעין, לפי סעיף זה, לא ייעשה בו שימוש אלא לשם המטרות המפורטות בסעיף קטן (ה).

(ח) חוקר מס, פקיד שומה, מנהל מע"מ ומנהל מיסוי מקרקעין לא יעבירו מידע שקיבלו לפי סעיף זה; ואולם –

(1) ראה פקיד שומה, מנהל מע"מ או מנהל מיסוי מקרקעין כי מידע שקיבל ממאגר המידע מעורר חשד לביצוע עבירה לפי סעיף קטן (ה)(1), רשאי הוא להעבירו לחוקר מס לשם קיומו של הליך פלילי;

(2) ראה חוקר מס כי מידע שקיבל ממאגר המידע מעורר חשד לאי־דיווח על הכנסות, אי־דיווח על עסקאות, ניכוי מס תשומות או מסירת הצהרה לא נכונה כאמור בסעיף קטן (ה)(2) עד (4), רשאי הוא להעבירו לפקיד שומה, למנהל מע"מ או למנהל מיסוי מקרקעין, לצורך שומה כאמור בסעיף 145, בסעיף 77 לחוק מס ערך מוסף או בסעיף 78 לחוק מיסוי מקרקעין, או לצורך קביעת מס כאמור בסעיף 76 לחוק מס ערך מוסף, לפי העניין.

(ט) אדם שהגיע אליו מידע לפי סעיף זה, תוך כדי מילוי תפקידו או במהלך עבודתו ישמרנו בסוד, לא יגלה אותו לאחר ולא יעשה בו כל שימוש אלא לפי הוראות סעיף זה או לפי צו בית משפט.

(י) המגלה לאחר מידע שהגיע אליו לפי סעיף זה או העושה בו שימוש, בניגוד להוראות סעיף קטן (ט), דינו – מאסר שלוש שנים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז–1977; הגורם ברשלנות לגילוי מידע לאחר, בניגוד להוראות סעיף קטן (ט), תוך הפרת הוראה מההוראות שנקבעו לאבטחת מידע לפי סעיף זה, דינו – מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק האמור.

(יא) (1) שר האוצר, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע כי חלפן כספים החייב בהגשת דוח לפי סעיף קטן (א), יגיש את הדוח באופן מקוון בדרך שיורה, ובלבד שחלפן הכספים מדווח לרשות המסים על הכנסתו באופן מקוון, ורשאי הוא לקבוע כי החובה תחול לגבי חלפני כספים מסוימים, בהתאם למחזור העסקים שלהם.

(2) נקבעה חובה להגשת דוח מקוון כאמור בפסקה (1), רשאי המנהל לקבוע הוראות ביצוע באשר לדרך הגשת הדוח, ובלבד שהוראות לעניין הגנה על המערכות המשמשות לאיסוף ולעיבוד המידע כהגדרתו בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות אצל חלפן הכספים ולהעברת הדיווח המקוון ייקבעו בהתייעצות עם רשם מאגרי מידע.

(3) נקבעה חובה להגשת דוח מקוון לפי סעיף קטן זה, יראו את מי שלא הגיש דוח באופן מקוון, לעניין ההוראות לפי פקודה זו, כמי שלא הגיש דוח.

(יב) שר האוצר, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, יקבע הוראות בעניינים אלה:

(1) המועדים לדיווח לפי סעיף קטן (א), ובלבד שחובת הדיווח לא תעלה על אחת לרבעון;

(2) מהם פרטי הפעולה ופרטי הזיהוי שייכללו בדיווח לפי סעיף קטן (א);

(3) מקרים שבהם יראו כמה פעולות המבוצעות בסמיכות אצל אותו חלפן כספים, ויש ביניהן קשר, כפעולה אחת לצורך חישוב הסכום הקבוע בסעיף קטן (א);

(4) כללים להגשת הדוח לפי סעיף קטן (א);

(5) איסופו של המידע לפי סעיף זה, שמירתו ואבטחתו, בהתייעצות עם רשם מאגרי מידע;

(6) קביעת המורשים לקבל מידע ממורשה הגישה וכללים להעברת המידע לפי הוראות סעיפים קטנים (ה) ו־(ח);

(7) מהו המידע שבידי רשות המסים שמורשה גישה רשאי להצליב עם מידע על פעולות המצדיקות בדיקה נוספת לפי סעיף קטן (ה)(5).

(יג) המנהל ידווח בכתב, מדי חצי שנה, לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת על כל אלה:

(1) מספר הדיווחים שהתקבלו במאגר המידע, לפי סוגי הפעולות המפורטות בסעיף קטן (א);

(2) מספר העברות המידע ממאגר המידע לגורמים הרשאים לקבל ממנו מידע, לפי סיווג זה: חוקר מס, פקיד שומה, מנהל מע"מ ומנהל מיסוי מקרקעין;

(3) השימוש שנעשה במידע שהועבר לחוקר מס לפי הסיווג שלהלן, תוך הבחנה בין מידע שהועבר ממורשה גישה על פי בקשתו של חוקר המס, ממורשה גישה על פי חשד של מורשה הגישה, ומפקיד שומה, ממנהל מע"מ או ממנהל מיסוי מקרקעין:

(א) שיעור העברות המידע שנעשה בו שימוש בפועל בחקירה בלבד, ושיעור העברות המידע שהוביל להגשת כתבי אישום, והעונשים שהוטלו בהליכים כאמור שהסתיימו בהרשעה;

(ב) מידת התרומה של השימוש במידע לקידום ההליך הפלילי ולחומרת הענישה, ככל שהיתה;

(4) השימוש שנעשה במידע שהועבר לפקיד שומה, למנהל מע"מ ולמנהל מיסוי מקרקעין לפי הסיווג שלהלן, תוך הבחנה בין מידע שהועבר להם ממורשה גישה על פי בקשתם, ממורשה גישה על פי חשד של מורשה הגישה ומחוקר מס:

(א) שיעור העברות המידע שנעשה בו שימוש בפועל בשומות לפי סעיף 145, לפי סעיף 77 לחוק מס ערך מוסף ולפי סעיף 78 לחוק מיסוי מקרקעין, לפי העניין, מספר השומות, סכום השומות, וסכומי המס שנגבו ממי שהוצאו לגביהם שומות כאמור;

(ב) מידת התרומה של השימוש במידע לגובה השומה, ככל שהיתה;

(5) מספר חלפני הכספים שהוטל עליהם עיצום כספי לפי סעיף 195ב(ב) וסכומי העיצום שהוטלו עליהם.

(יד) רשם של נותני שירותי מטבע כמשמעותו בסעיף 11ב לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס–2000, ידווח בכתב, מדי חצי שנה, לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, על מספר חלפני הכספים הרשומים במרשם נותני שירותי המטבע כמשמעותו בסעיף האמור, בתחילת התקופה האמורה ובסופה.

(טו) סעיף זה יעמוד בתוקפו שלוש שנים מיום תחילתן של תקנות לפי סעיף קטן (יב).";

(2) בסעיף 195ב, האמור בו יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

"(ב) היה למנהל יסוד סביר להניח כי חלפן כספים לא הגיש דוח לפי סעיף 141א, רשאי הוא להטיל על המפר עיצום כספי בסכום של 5,000 שקלים חדשים, בשל כל חודש מלא של פיגור בהגשת הדוח; הוראה זו תחול בתקופת תוקפו של סעיף 141א."

סימן ו': חוקים נוספים

תיקון חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 186)

49. בחוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 186), התשע"ב–2011[39], בסעיף 2, הסיפה החל במילה "ואשר" – תימחק.

תיקון חוק המדיניות הכלכלית לשנים 2011 ו־2012 (תיקוני חקיקה) – מס' 4

50. בחוק המדיניות הכלכלית לשנים 2011 ו־2012 (תיקוני חקיקה), התשע"א–2011[40], בסעיף 38(ב), במקום "בשנות המס 2013 ו־2014" יבוא "בשנת המס 2013".

[39] ס"ח התשע"ב, עמ' 23.

[40] ס"ח התשע"א, עמ' 138; התשע"ב, עמ' 757.

51. בחוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט–1959[41] (בפרק זה – חוק לעידוד השקעות הון) – תיקון חוק לעידוד השקעות הון – מס' 71

(1) בסעיף 47(ב)(2)(א), במקום "15%" יבוא "20%";

(2) בסעיף 51ב(ג)(1), במקום "15%" יבוא "20%";

(3) בסעיף 51טז –

(א) בפסקה (1), במקום "6%" יבוא "9%";

(ב) בפסקה (2), במקום "12%" יבוא "16%";

(4) בסעיף 51יח, במקום "15%" יבוא "20%";

(5) פרק שביעי 2 – בטל.

52. (א) תחילתם של סעיפים 47(ב)(2)(א), 51ב(ג)(1), 51טז ו־51יח, לחוק לעידוד השקעות הון, כנוסחם בסעיף 51(1) עד (4) לחוק זה, ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014). חוק לעידוד השקעות הון – תחילה ותחולה

(ב) סעיף 47(ב)(2)(א) לחוק לעידוד השקעות הון, כנוסחו בסעיף 51(1) לחוק זה, יחול לגבי דיבידנד שיחולק ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) ואילך, מהכנסה של חברה כמפורט להלן:

(1) חברה שהיא בעלת מפעל מאושר שהוא מפעל תיירותי כהגדרתו בסעיף 40א לחוק לעידוד השקעות הון, שקיבלה מענק בשל הקמת מפעל לראשונה או בשל הרחבה קודמת שלו, והתכנית להקמת המפעל או התכנית להרחבה הקודמת שלו אושרה בידי המנהלה ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) ואילך;

(2) חברה שהיא בעלת מפעל חקלאי מאושר, כהגדרתו בחוק לעידוד השקעות הון בחקלאות, התשמ"א–1980[42] – לגבי הכנסתה שהושגה בתקופת ההטבות כמשמעותה בסעיפים 34 או 35א לחוק האמור שתחילתה בתכנית שאושרה, כאמור בסעיף 18 לאותו חוק, ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) ואילך.

(ג) סעיף 51ב(ג)(1) לחוק לעידוד השקעות הון, כנוסחו בסעיף 51(2) לחוק זה, יחול לגבי דיבידנד שיחולק החל ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014), מהכנסה של חברה מוטבת שהיא בעלת מפעל מוטב כהגדרתם בסעיף 51 לחוק האמור, שהושגה בתקופת ההטבות שתחילתה בשנת בחירה, כמשמעותה בסעיף 51ד לאותו חוק, שהיא שנת המס 2014 ואילך.

(ד) סעיפים 51טז ו־51יח לחוק עידוד השקעות הון, כנוסחם בסעיף 51(3) ו־(4) לחוק זה, יחולו לגבי הכנסה שהופקה או נצמחה, ודיבידנד שיחולק, לפי העניין, ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) ואילך.

53. בחוק עידוד התעשייה (מסים), התשכ"ט–1969[43], בסעיף 1(2), בהגדרה "חברה תעשייתית", אחרי "תושבת ישראל" יבוא "שהתאגדה בישראל" ואחרי "שבבעלותה" יבוא "הנמצא בישראל או באזור כהגדרתו בסעיף 3א לפקודה". תיקון חוק עידוד התעשייה (מסים) – מס' 13

54. בחוק אזור סחר חופשי באילת (פטורים והנחות ממסים), התשמ"ה–1985[44] – תיקון חוק אזור סחר חופשי באילת (פטורים והנחות ממסים) – מס' 7

(1) בסעיף 5(ב), אחרי "בשיעור אפס" יבוא "ובלבד שלא תוצג, לגבי אותם טובין, חשבונית על מס בשיעור אפס, בכניסה לאילת, בלי שהטובין נושא החשבונית נמצאים עם מציג החשבונית";

---

[41] ס"ח התשי"ט, עמ' 234; התשע"ג, עמ' 103.

[42] ס"ח התשמ"א, עמ' 996.

[43] ס"ח התשכ"ט, עמ' 232; התשנ"ה, עמ' 4

[44] ס"ח התשמ"ה, עמ' 204; התשע"ב, עמ' 35.

(2) אחרי סעיף 8 יבוא:

"איסור הוצאת טובין 8א. טובין שהוחל עליהם מס ערך מוסף בשיעור אפס לפי סעיף 5(ב), לא יועברו מאזור אילת למקום אחר בישראל בידי עוסק שקיבל את ההטבה כאמור, אלא אם כן בידו מסמך המעיד על ביטול העסקה בהתאם להוראות לפי חוק זה.";

(3) לפני פרק ה' יבוא:

"פרק ד'1: עונשין

הצגת חשבונית מס בלי הטובין 13א. עוסק או מוביל מטעמו שהציג חשבונית על מס בשיעור אפס בכניסה לאילת בלי שהיו עמו הטובין נושא החשבונית, בניגוד להוראות סעיף 5(ב), דינו – מאסר שנה או הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז–1977 (בפרק זה – חוק העונשין).

הוצאת טובין מאילת 13ב. עוסק או מוביל מטעמו שהעביר טובין שהוחל עליהם מס ערך מוסף בשיעור אפס, מאזור אילת למקום אחר בישראל, בלי שבידו מסמך המעיד על ביטול העסקה, בניגוד להוראות סעיף 8א, דינו – מאסר שנה או הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין."

תיקון חוק קיזוז מסים **55.** בחוק קיזוז מסים, התש"ם–1980[45], בסעיף 2 –

(1) הרישה עד המילים "על סכום החוב" תסומן "(א)";

(2) הסיפה החל במילים "רשות מס רשאית" תסומן "(ב)";

(3) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) זכות הקיזוז לפי סעיף קטן (א) תהיה קודמת לעיקול שהוטל, ובלבד שלא נתפסו בשלו כספים בטרם התקיימו התנאים הקבועים באותו סעיף קטן, והכול אף אם טרם ניתנה הודעה כאמור בסעיף קטן (ב); הוטל עיקול כאמור תינתן ההודעה האמורה בהקדם האפשרי לאחר מכן."

פרק ח': ביטוח לאומי

תיקון חוק הביטוח הלאומי – מס' 146 **56.** בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה–1995[46] (בפרק זה – חוק הביטוח הלאומי) –

(1) בסעיף 1, בהגדרה "הסכום הבסיסי" –

(א) בפסקה (2), הקטע החל במילים "למעט קצבה" ועד המילים "של ההורה" – יימחק, ובמקום "144 שקלים חדשים" יבוא "140 שקלים חדשים";

(ב) פסקה (2א) – תימחק;

(ג) בסיפה החל במילים "הסכום הבסיסי יעודכן כמפורט להלן" –

(1) בפסקה (2), הקטע החל במילים "בעד הילד" ועד המילים "של ההורה" – יימחק;

(2) בפסקה (3), הקטע החל במילים "בעד הילד" ועד המילים "של ההורה" – יימחק, ובמקום "משנת 2013" יבוא "משנת 2015";

[45] ס"ח התש"ם, עמ' 50.

[46] ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשע"ג, עמ' 112.

(2) בסעיף 66, בסופו יבוא "למעט הורה מבוטח שיש לו הכנסה החייבת במס נוסף כמשמעותה בסעיף 121ב לפקודת מס הכנסה";

(3) בסעיף 68 –

(א) בסעיף קטן (ב), במקום פסקאות (1) ו־(2) יבוא:

"(1) לגבי ילד כאמור שהוא הילד השלישי במניין ילדיו של ההורה – סכום השווה לסכום הבסיסי הקבוע בפסקה (2) ברישה שבהגדרה "הסכום הבסיסי" כשהוא מוכפל ב־1.23;

(2) לגבי ילד כאמור שהוא הילד הרביעי במניין ילדיו של ההורה – סכום השווה לסכום הבסיסי הקבוע בפסקה (2) ברישה שבהגדרה "הסכום הבסיסי" כשהוא מוכפל ב־2.4;

(3) לגבי ילד כאמור שהוא הילד החמישי ואילך במניין ילדיו של ההורה – סכום השווה לסכום הבסיסי הקבוע בפסקה (2) ברישה שבהגדרה הסכום הבסיסי כשהוא מוכפל ב־2.53.";

(ב) סעיפים קטנים (ד) עד (יא) – בטלים;

(4) בסעיף 328, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) (1) מבטח ידווח למוסד על כך שהוא או צד שלישי שהוא מבוטח שלו ניכו או רשאים היו לנכות סכום כלשהו מהפיצויים שהוא או צד שלישי שהוא מבוטח שלו חייבים לשלם לזכאי, בין לפי הסכם ביניהם ובין לפי פסק דין, בשל גמלה ששילם או שעתיד לשלם המוסד לפי חוק זה, ואשר המוסד רשאי היה לתבוע מהמבטח או מהצד השלישי לפי סעיף קטן (א); בסעיף קטן זה, "מבטח" – כהגדרתו בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א–1981[47].

(2) דיווח כאמור בפסקה (1) יישלח בדואר רשום בתוך שישים ימים מיום כריתת ההסכם, מיום מתן פסק הדין או מיום ביצוע הניכוי, לפי המוקדם, ובו יפרט המבטח את שם הזכאי ומספר הזהות שלו, את הסכום ששילם או שהוא עתיד לשלם לפי ההסכם או לפי פסק הדין, את מועד כריתת ההסכם, מתן פסק הדין או ביצוע הניכוי, ולפי איזה חיקוק מאלה המנויים בסעיף קטן (א) חלה חובת הפיצוי, ואם נוהל הליך משפטי, יציין את מספרו; השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי לקבוע דרכים נוספות למסירת הדיווח ומסמכים או פרטים נוספים שיצורפו לדיווח, ולהאריך את התקופה למסירתו.

(3) על אף האמור בכל דין, לא דיווח מבטח כאמור בסעיף קטן זה, תחל תקופת ההתיישנות של תביעת המוסד לפי סעיף קטן (א) נגד המבטח או צד שלישי שהוא מבוטח שלו ביום קבלת הדיווח או ביום שבו נודע למוסד על ההליכים בין הזכאי למבטח או לצד השלישי, לפי המוקדם, ובלבד שלא תוגש תביעה כאמור אם חלפו 15 שנים מיום המקרה שחייב את המוסד לשלם את הגמלה.

(4) על אף הוראות סעיף 398(ב), אי־מסירת דיווח לפי סעיף קטן זה לא יהיה עבירה פלילית.";

(5) סעיף 384ב – בטל;

[47] ס"ח התשמ"א, עמ' 208.

(6) בלוח ב', בטור שכותרתו "שיעור", בפרט 2(4), במקום "210%" יבוא "170.3%".

חוק הביטוח הלאומי – הוראת שעה ותחולה לעניין לוח ב'

57. בתקופה שמיום התחילה עד יום כ"ח בטבת התשע"ד (31 בדצמבר 2013) (בסעיף זה – תקופת הוראת השעה) יקראו את לוח ב' לחוק הביטוח הלאומי, כך שבטור שכותרתו "שיעור", בפרט 2(4), במקום "210%" יבוא "166%"; לוח ב' לחוק הביטוח הלאומי כנוסחו בסעיף זה יחול על הקצבות אוצר המדינה המשתלמות בעד תקופת הוראת השעה.

חוק הביטוח הלאומי – תחילה ותחולה

58. (א) סעיף 1 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בסעיף 56(1) לחוק זה, יחול לעניין קצבת ילדים המשתלמת בעד יום התחילה ואילך.

(ב) תחילתו של סעיף 66 לחוק הביטוח הלאומי כנוסחו בסעיף 56(2) לחוק זה, ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014), והוא יחול על הורה מבוטח הזכאי לקצבת ילדים המשתלמת בעד היום האמור ואילך.

(ג) סעיף 68 לחוק הביטוח הלאומי כנוסחו בסעיף 56(3) לחוק זה, יחול על קצבת ילדים המשתלמת בעד יום התחילה ואילך.

(ד) תחילתו של סעיף 328(א1) לחוק הביטוח הלאומי כנוסחו בסעיף 56(4) לחוק זה, ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014), והוא יחול על ביצוע ניכוי, או על ניכוי שמבטח או צד שלישי מבוטח היו רשאים לנכות כאמור באותו סעיף, מאותו מועד ואילך.

(ה) תחילתו של לוח ב' לחוק הביטוח הלאומי כנוסחו בסעיף 56(6) לחוק זה, ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) והוא יחול על הקצבות אוצר המדינה המשתלמות בעד היום האמור ואילך.

פרק ט': מים

תיקון חוק תאגידי מים וביוב – מס' 6

59. בחוק תאגידי מים וביוב, התשס"א–2001[48] (בפרק זה – חוק תאגידי מים וביוב) –

(1) בסעיף 2 –

(א) בהגדרה ""בן משפחה", "החזקה" ו"רכישה"", אחרי "בחברה אחת" יבוא "או בחברה אזורית";

(ב) אחרי ההגדרה "בעל המקרקעין" יבוא:

""דיבידנד" – כהגדרתו בחוק החברות;

"המועד הקובע" – לגבי רשות מקומית בלא חברה יום ג' בסיוון התשע"ד (1 ביוני 2014) ולגבי חברה – י"ד בסיוון התשע"ה (1 ביוני 2015);

"הקמה", של חברה או חברה אזורית – לרבות הצטרפות של רשות מקומית לחברה או לחברה אזורית או מיזוג של חברה לחברה אזורית, לפי העניין;";

(ג) אחרי ההגדרה "הממונה" יבוא:

""הצטרפות לחברה" – הקצאה של מניות בחברה או בחברה אזורית לרשות מקומית עקב העברת שירותי המים והביוב של הרשות המקומית להפעלה בידי החברה או החברה האזורית;";

(ד) בהגדרה "התקופה הראשונה", אחרי "החברה" יבוא "או החברה האזורית";

(ה) בהגדרה "חברה", בסופה יבוא "וכן חברה אזורית, למעט לעניין סעיפים 2, 3, 5, 6, 6א(ב) ו־(ג) ו־6ב עד 6ט;";

[48] ס"ח התשס"א, עמ' 454; התשע"ג, עמ' 35.

(ו) אחרי ההגדרה "חברה" יבוא:

""חברה אזורית" – חברה שהוקמה לפי סעיף 36ג;

"חברה מנהלת" – חברה שמספקת לחברה אחרת שירותי ניהול שוטף של ענייני החברה האחרת ושירותי ביצוע של תפקידיה לפי חוק זה, במסגרת המדיניות שקבע הדירקטוריון של החברה האחרת ובכפוף להנחיותיו ולפיקוחו, וקיבלה רישיון משנה לפי סעיף 25;";

(ז) בהגדרה "יום תחילת פעילות החברה", בסופה יבוא "יום תחילת פעילות החברה לגבי רשות מקומית שהצטרפה לחברה או לחברה אזורית או הקימה חברה אזורית ולגבי חברה שמוזגה לחברה אזורית, יהיה היום שנקבע, באישור הממונה, להעברת שירותי המים והביוב שלה להפעלה בידי החברה או החברה האזורית, או מועד המיזוג שצוין בתעודת רשם החברות לפי סעיף 323(5) לחוק החברות, לפי העניין;";

(ח) בהגדרה "פעילות חיונית", בפסקה (1), אחרי "חברה שהוקמה לפי סעיף 3" יבוא "או חברה אזורית שהוקמה לפי סעיף 36ג";

(ט) בהגדרה "צרכן", בכל מקום, אחרי "החברה" יבוא "או החברה האזורית";

(י) בהגדרה "רשות מקומית", במקום "סעיפים 3 ו־6 ולעניין הוראות סעיף 151א" יבוא "סעיפים 3, 6 ו־36ב ולעניין חברה אזורית";

(יא) אחרי ההגדרה "רשות מקומית" יבוא:

""רשות מקומית בלא חברה" – עירייה או מועצה מקומית שעד יום כ"ט בשבט התשע"ד (30 בינואר 2014) לא העבירה את הפעלת שירותי המים והביוב שבתחומה לידי חברה או לידי חברה אזורית, ובלבד שלא קיבלה פטור לפי סעיף 6א(ג);";

(יב) בהגדרה "תחום החברה", בפסקה (1), במקום הסיפה החל במילים "שהקימו את החברה" יבוא "שהן בעלות אמצעי שליטה בחברה או בחברה האזורית";

(יג) אחרי ההגדרה "רישיון" יבוא:

""שלבי ההקמה" – ביצוע פעולות כאמור באחת הפסקאות (1) עד (4) שבסעיף 37ז(א), במועדים שנקבעו לכך באותן פסקאות;";

(יד) בהגדרה "תשלומים", אחרי "שחברה" יבוא "או חברה אזורית";

(טו) בהגדרה "תשלומים אחרים", אחרי "שחברה" יבוא "או חברה אזורית";

(טז) בהגדרה "השרים", במקום "שר התשתיות הלאומיות" יבוא "שר האנרגיה והמים";

(2) בסעיף 6א –

(א) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) לא הפעילה רשות מקומית את שירותי המים והביוב באמצעות חברה עד יום כ"ד באב התשע"ג (31 ביולי 2013), תורה לה מועצת הרשות להקים חברה או להצטרף לחברה קיימת, ולהעביר לאותה חברה את הפעלת משק המים והביוב שלה עד יום כ"ט בשבט התשע"ד (30 בינואר 2014), בתנאים שהמועצה תפרט בהוראתה.";

(ב) בסעיף קטן (ג), אחרי "שר האוצר" יבוא "ושר האנרגיה והמים" ובמקום "מהוראות סעיפים קטנים (א) ו־(ב)" יבוא "מהחובה להפעיל את שירותי המים והביוב שבתחומה באמצעות חברה לפי הוראות חוק זה";

(3) אחרי סעיף 6א יבוא:

"ביצוע פעילות חיונית ופעילות נוספת בידי חברה אזורית

6ב. החל במועד הקובע –

(1) רשות מקומית לא תבצע פעילות חיונית אלא באמצעות חברה אזורית, ובלבד שלא קיבלה פטור לפי סעיף 6א(ג);

(2) חברה לא תעסוק בפעילות חיונית או בפעילות נוספת אלא באמצעות חברה אזורית, ובלבד שלא קיבלה פטור לפי סעיף 16.

הקמת חברה אזורית

6ג. (א) מועצת הרשות תקבע בהודעה ברשומות, לאחר המלצת הממונה ובהתחשב במטרות חוק זה, שיוך של הרשויות המקומיות בישראל לקבוצות, כך שלכל קבוצה כאמור תהיה חברה אזורית אחת; הודעה ראשונה לפי סעיף קטן זה תפורסם לא יאוחר מיום כ"ח בטבת התשע"ד (31 בדצמבר 2013).

(ב) הרשויות המקומיות ששויכו לקבוצה לפי סעיף קטן (א) והחברות הפועלות בתחומן (בחוק זה – חברות הקבוצה), יקימו חברה אזורית בהתאם לשיוך שנקבע לפי אותו סעיף קטן.

(ג) הקמת חברה אזורית טעונה אישור מועצת הרשות, לאחר המלצת הממונה וקבלת רישיון לפי סעיף 15; מועצת הרשות תקבע, לפי המלצת הממונה, כללים להבטחת ההקמה של חברות אזוריות, לעניין אופן ההקמה ולעניין עמידתן של חברות אזוריות בהוראות לפי חוק זה, ובכלל זה כללים בעניינים אלה:

(1) המידע והמסמכים שעל רשות מקומית או חברה להעביר לעיונו של הממונה, לבדיקתו או לאישורו, והמועדים להעברתם, ובכלל זה מידע ומסמכים הנדרשים לממונה לשם חלוקת בעלות בחברה אזורית כאמור בסעיף 73(ב);

(2) מינוי נושאי משרה ובעלי תפקידים אחרים בחברה אזורית, תקופת כהונתם ועילות לסיום כהונתם, בכפוף להוראות פרק ד', והכול כנדרש מהיות החברה חברה אזורית;

(3) הגבלת התחייבויות או פעולות אחרות שעלולות למנוע מיזוג עתידי של חברה שקיבלה פטור לפי סעיף 16 לחברה אזורית, או להקשות עליה להתמזג.

(ד) (1) איגוד ערים, וכן אדם המספק שירותי מים או שירותי ביוב בתחום מועצה אזורית, רשאים לבקש להצטרף לחברה אזורית, ועל החברה האזורית לצרפם, אם הורתה על כך מועצת הרשות, לאחר קבלת חוות דעת הממונה ולאחר שמצאה כי הדבר דרוש לשם מימוש מטרות החוק ואסדרת שירותי המים והביוב בתחומה של החברה האזורית.

(2) על אף האמור בפסקה (1), אדם המספק שירותי מים כאמור באותה פסקה, ורוב כמות המים שהוא מספק היא למטרת חקלאות, לא יבקש להצטרף לחברה אזורית אלא לאחר שקיבל את הסכמתם של הצרכנים שלהם הוא מספק את רוב כמות המים למטרת חקלאות.

(ה) לשם יישום ההוראות לפי סעיף זה, רשאי הממונה, בכפוף לכללים שקבעה מועצת הרשות לפי חוק זה, לתת הוראות לחברה מסוימת, ובכלל זה לעניין התקשרויות של חברה מסוימת מיום כ"ה באב התשע"ג (1 באוגוסט 2013) עד מועד ההקמה, במטרה להבטיח כי היא מביאה בחשבון את הקמת החברה האזורית ואת השלכותיה; ואולם בעניינים שלגביהם המועצה מוסמכת לקבוע כללים לפי חוק זה, רשאי הממונה לתת הוראות כאמור לתקופה של שנה החל מיום כ"ה באב התשע"ג (1 באוגוסט 2013), או עד לקביעת אותם כללים, לפי המוקדם.

הקמת חברה אזורית לחלק מקבוצה לפני המועד הקובע

ז6ד. (א) החל במועד קביעת שיוך לקבוצות לפי סעיף ז6ג(א), רשאית מועצת הרשות, לאחר קבלת חוות דעת הממונה, לאשר בקשה להקמת חברה אזורית בידי חלק מחברות הקבוצה, לפני המועד הקובע, ובלבד שהמבקשות התחייבו מראש כי יאפשרו את המיזוג וההצטרפות העתידית לחברה של שאר חברות הקבוצה, וכי לא יפגעו בזכויות מהותיות שלהן; המועצה רשאית לקבוע כללים לעניין אופן ההתחייבות כאמור.

(ב) הממונה לא ימליץ בחוות דעתו על אישור הקמתה של חברה אזורית לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן שוכנע כי ניתנה לשאר חברות הקבוצה הזדמנות להצטרף לבקשה להקמת החברה האזורית כאמור באותו סעיף קטן.

החלת הוראות על מיזוג

ז6ה. הוראות הפרק הראשון בחלק השמיני לחוק החברות יחולו על מיזוג של חברה אזורית לאחר המועד הקובע ובמקרים שבהם לא ניתן פטור לפי סעיף ז6, בשינויים אלה:

(1) סעיפים 314, 315 ו־317 – לא ייקראו;

(2) בסעיף 316, במקום הרישה עד המילים "את המיזוג" יקראו "החברות" ובמקום "ויחתמו עליה" יקראו "יחתמו עליה ויגישו אותה לרשם החברות";

(3) סעיף 319 ייקרא בלא הקטע החל במילים "להוראות על" ועד המילים "וכן רשאי הוא";

(4) סעיפים 320 ו־321 – לא ייקראו;

(5) בסעיף 323, במקום "וחלפו שלושים ימים ממועד קבלת החלטת האסיפה הכללית בכל אחת מן החברות המתמזגות", יקראו "ובכלל זה אישור הממונה לפי סעיף 18ז(ג) לחוק תאגידי מים וביוב, התשס"א–2001" ובמקום "וחמישים" יקראו "וחלפו חמישים".

פטור ממיזוג לחברה אזורית והוראת שעה לעניין תנאי הפטור

16. (א) על אף האמור בסעיף 26, הממונה יפטור חברה מהחובה להתמזג לחברה אזורית, אם החברה ביקשה זאת, והממונה קבע כי התקיימו לגביה כל אלה:

(1) היא ביצעה את מלוא תכנית הפיתוח השנתית שאישר הממונה לפי סעיף 112;

(2) היא קיימה את ההוראות, שקבעה מועצת הרשות בכללים לפי סעיף 21א לעניין הבטחת האיתנות הפיננסית של חברה, בנושא יחס המינוף המרבי ויחס כיסוי החוב; ואולם בתקופה של ארבע שנים החל ביום כ"ה באב התשע"ג (1 באוגוסט 2013), או עד למועד קביעת הכללים כאמור, לפי המאוחר, יחולו ההוראות הקבועות בתוספת, לעניין סעיף זה, במקום הוראות הכללים;

(3) היא מקיימת את ההוראות ואמות המידה שקבעה מועצת הרשות לפי סעיף 99.

(ב) בקשה לפטור לפי סעיף זה תוגש עד יום 1 באפריל והפטור, אם יינתן, יהיה בתוקף למשך שנתיים שתחילתן ביום 1 ביוני שאחריו; מועצת הרשות רשאית להאריך פטור שניתן, בנסיבות מיוחדות ומטעמים שיירשמו, לתקופות שלא יעלו יחד על 30 ימים.

(ג) החלטה שלא לתת לחברה פטור תינתן באישור מועצת הרשות; המועצה לא תקבל החלטה בעניין זה אלא לאחר שנתנה לחברה הזדמנות להשמיע את טענותיה בעניין עמידתה בתנאים למתן הפטור.

(ד) הממונה רשאי לבחון מדי שנה את עמידתה של החברה בתנאים בסעיף קטן (א); מצא הממונה כי לא התקיים תנאי מהתנאים האמורים, יעביר את המלצתו למועצת הרשות שרשאית לבטל את הפטור, לאחר שנתנה לחברה הזדמנות להשמיע את טענותיה.

(ה) אין בקבלת פטור לפי סעיף זה כדי לגרוע מחובותיה של חברה לפי חוק זה ולפי הרישיון.

(ו) הרשות תפרסם באתר האינטרנט שלה את החלטת הממונה בדבר מתן פטור לפי סעיף קטן (א) ונימוקיה, ואת החלטת מועצת הרשות בדבר אי־מתן פטור לפי סעיף קטן (ג) ונימוקיה.

שלבי ההקמה של חברה אזורית בידי רשות מקומית בלא חברה ובידי חברה שאין לה פטור ממיזוג לחברה אזורית

16ז. (א) רשות מקומית בלא חברה, או חברה שלא קיבלה פטור לפי סעיף 16 או שהפטור שקיבלה בוטל, תבצע את שלבי ההקמה כמפורט בפסקאות (1) עד (4) שלהלן, בתקופות הקבועות בהן:

(1) תגיש לממונה חישוב של שווי הנכסים שתעביר רשות מקומית לחברה האזורית או את הדוח השנתי האחרון של החברה המתמזגת, לפי העניין, וכן מידע ומסמכים נוספים הנדרשים לפי סעיף 16ג(ג)(1) לגבי חלוקת בעלות בחברה אזורית – 20 ימים;

(2) תגיש לממונה את ההסכם בינה לבין החברה האזורית בדבר העברת נכסיה, זכויותיה וחובותיה לחברה האזורית ותנאי העברתם, כאמור בסעיף 11(ב) – 50 ימים;

(3) תגיש לממונה כל הסכם בינה לבין החברה האזורית או בינה לבין חברה אחרת או רשות מקומית בלא חברה, בעניינים הנוגעים להקמת החברה האזורית – 80 ימים;

(4) תשלים את ההליכים לפי חוק זה, ובכלל זה תעביר את האישורים הנדרשים לפי סעיף 323 לחוק החברות כנוסחו בסעיף 76ה, לשם הקמתה של החברה האזורית או העברת שירותי המים והביוב לחברה האזורית, לפי העניין, לאחר קבלת אישור הממונה לפי סעיף קטן (ג) – 120 ימים.

(ב) התקופות לביצוע כל אחד מארבעת שלבי ההקמה שבסעיף קטן (א), יימנו לגבי רשות מקומית בלא חברה – מיום ל' בשבט התשע"ד (31 בינואר 2014), ולגבי חברה שאין לה פטור לפי סעיף 16 – מיום י"א בשבט התשע"ה (31 בינואר 2015), אם לא ביקשה פטור, ומיום פקיעת פטור שניתן לה או מיום מתן החלטת מועצת הרשות שלא לתת לה פטור, לפי העניין, אם ביקשה פטור.

(ג) הממונה יבחן את התאמת המסמכים שהוגשו לו לפי סעיף קטן (א)(1) עד (3), להוראות לפי חוק זה ולמטרותיו, ויודיע אם החליט לאשרם בתוך 30 ימים מיום הגשתם.

(ד) סבר הממונה כי נדרשים תיקונים או השלמות לגבי מסמך שהוגש לו לפי סעיף קטן (א)(1) עד (3), רשאי הוא להורות על הגשת תיקונים או השלמות באופן ובתקופה כפי שיורה, ובלבד שסך כל התקופות להגשתם לא יעלה על 14 ימים; הורה הממונה על הגשת תיקונים או השלמות כאמור, רשאי הוא להאריך בהתאם את התקופה הקבועה בסעיף קטן (א)(4).

(ה) חברה אזורית, שחברה או רשות מקומית בלא חברה מבצעת את שלבי ההקמה כדי להצטרף אליה או להתמזג עמה (בסעיף זה – הגוף המצטרף), תבצע פעולות אלה:

(1) תגיש לממונה, עד למועד האמור בסעיף קטן (א)(1) לעניין הגוף המצטרף, את הדוח השנתי האחרון שלה, ככל שישנו, וכן מסמכים נוספים שנדרשים כאמור בסעיף 16ג(ג)(1) לעניין חלוקת בעלות בחברה אזורית;

(2) תחתום על הסכם עם הגוף המצטרף כאמור בסעיף קטן (א)(2), עד שבעה ימים לפני המועד שבו על הגוף המצטרף להגיש את ההסכם לממונה כאמור באותו סעיף קטן;

(3) תבצע את הפעולות הנדרשות ממנה לפי סעיף 316 לחוק החברות כנוסחו בסעיף 6ה, עד שבעה ימים לפני המועד הקבוע בסעיף קטן (א)(4) לעניין הגוף המצטרף.

(ו) הוראות סעיפים קטנים (ג) ו־(ד) יחולו על הגשת מסמכים לפי סעיף קטן (ה)(1), בשינויים המחויבים.

מינוי מנהל מורשה לרשות מקומית בלא חברה

6ח. (א) סבר הממונה כי רשות מקומית בלא חברה לא ביצעה שלב משלבי ההקמה, ישלח לה הודעה בכתב ובה יפרט את השלב שלא ביצעה ואת התקופה שבה היא נדרשת לבצעו, וייתן לה הזדמנות להגיש את הערותיה או את השגותיה בעניין בתוך התקופה האמורה או בתוך תקופה קצרה ממנה, כפי שיציין בהודעה; הגישה הרשות המקומית הערות או השגות כאמור, יחליט בהן הממונה סמוך ככל האפשר למועד קבלתן ויודיע על החלטתו לרשות המקומית, ואם סבר כי יש בכך צורך – יקבע מחדש את התקופה שבה על הרשות המקומית לבצע את השלב האמור.

(ב) (1) חלפה התקופה שנקבעה בהודעה כאמור בסעיף קטן (א) ולא נקבעה מחדש לפי אותו סעיף קטן או שנקבעה מחדש כאמור וחלפה, רשאי שר האוצר, בהסכמת שר הפנים, למנות מנהל מורשה מטעמו שיפעל לשם הבטחת ביצוע שלבי ההקמה; לא התקבלה הסכמת שר הפנים להצעת שר האוצר בדבר מינוי כאמור בתוך 30 ימים, יובא המינוי לאישור הממשלה.

(2) כשיר להתמנות כמנהל מורשה מי שמתקיימים בו התנאי שבפסקה (1) לסעיף 16א לחוק החברות הממשלתיות ואחד התנאים שבפסקה (2) לסעיף האמור, בשינוי זה: בכל מקום, במקום "חמש שנים" יקראו "שנתיים".

(3) לא ימונה אדם למנהל מורשה אם הוא עלול להימצא באופן תדיר, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כמנהל מורשה לבין עניין אישי שלו או בין תפקידו כאמור לבין תפקיד אחר שלו.

(ג) למנהל מורשה שהתמנה לפי סעיף קטן (ב) יהיו כל הסמכויות והתפקידים שיש לראש הרשות המקומית, למועצת הרשות המקומית ולנושאי משרה בה בכל הנוגע לביצוע שלבי ההקמה; כל עוד ממלא המנהל המורשה את תפקידו לא ימלאו כל אלה את תפקידיהם ולא ישתמשו בסמכויותיהם לעניין ביצוע שלבי ההקמה.

(ד) התמנה מנהל מורשה לפי סעיף קטן (ב), יהיו ראש הרשות המקומית, חבר מועצת הרשות המקומית, נושאי משרה ברשות המקומית ועובדי הרשות המקומית, חייבים, לפי דרישת המנהל המורשה או מי שהוא הסמיך לכך, למסור לו או לשלוחיו את הידיעות, הפנקסים, המסמכים או כל מידע אחר שלדעת הדורש יש בהם כדי להבטיח או להקל את ביצוע תפקידיו של המנהל המורשה.

(ה) הממונה רשאי להורות לרשות המקומית לשלם למנהל המורשה שכר והוצאות שהוציא לשם ביצוע תפקידו כפי שיורה, ואם היה המנהל המורשה עובד המדינה, רשאי הממונה להורות כי השכר ישולם לאוצר המדינה; מנהל מורשה יהיה רשאי לגבות את שכרו והוצאותיו מחשבון הרשות המקומית, והוא יבוא לעניין זה במקום הרשות המקומית, לפי העניין, והגורמים המוסמכים מטעמה.

(ו) מנהל מורשה יפעל בהתחשב בטובת הרשות המקומית ותושביה, ויפעל בזהירות, במיומנות ובשקידה המתחייבים מהסמכויות שניתנו לו לפי סעיף זה; הוראות סעיף 123(ב) יחולו על מנהל מורשה, בשינויים המחויבים.

(ז) כהונתו של מנהל מורשה תפקע עם אישור הממונה כי הסתיים שלב ההקמה כאמור בסעיף 16(א)(4).

הבטחת זכויות נושי חברה מתמזגת

16ט. (א) מועצת הרשות תקבע, בהתייעצות עם הממונה, כללים לשם הבטחת האיתנות הפיננסית של חברות אזוריות ועמידתן בהתחייבויות שהועברו אליהן מן החברות המתמזגות.

(ב) לא היה ביכולתה של חברה אזורית לעמוד בהתחייבויות שהועברו אליה מחברה מתמזגת, זכאים נושי חברה מתמזגת לסיוע מאוצר המדינה בשיעור שיקבע שר האוצר, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת.

(ג) נושה חברה מתמזגת המבקש סיוע לגבי התחייבות כלפיו יגיש את בקשתו למי ששר האוצר הסמיך לכך מבין עובדי משרדו (בסעיף זה – הגורם המוסמך), לאחר שחלפו 60 ימים מהיום שנקבע לפירעון ההתחייבות ו־30 ימים מהיום שבו פנה לחברה האזורית בדרישה לקיום ההתחייבות; שר האוצר רשאי לקבוע הוראות לעניין הגשת בקשה כאמור.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (ב), לא יינתן סיוע אם הגורם המוסמך החליט, לאחר התייעצות עם הממונה, כי אי־יכולתה של החברה האזורית לקיים את התחייבויותיה אינו נובע מהמיזוג.

(ה) ניתן סיוע לפי סעיף קטן (ב), יראו את החוב לנושה החברה המתמזגת, בסכום הסיוע שניתן, כאילו הומחה למדינה, אף אם בהסכם שבינו לבין החברה המתמזגת נקבעה הוראה המונעת המחאה כאמור.

(ו) בסעיף זה, "נושה חברה מתמזגת" – נושה שהתקשר עם חברה המחויבת במיזוג לפי הוראות חוק זה או עם חברה בת של חברה כאמור, לפני יום כ"ה באב התשע"ג (1 באוגוסט 2013), בהסכם לתקופה הנמשכת עד לאחר המועד הקובע, ואינו רשות מקומית, תאגיד בשליטת רשות מקומית או מקורות חברת מים בע"מ.";

(4) בסעיף 9(א), בסופו יבוא:

"(6) מידע על צרכנים, הנדרש לחברה לשם מתן שירותי מים וביוב לפי חוק זה, כמפורט להלן: שם פרטי ושם משפחה, מספר תעודת זהות, מספר נכס, כתובת הנכס, כתובת למשלוח דואר, קוטר מד מים ושנת התקנתו; מועצת הרשות, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאית לקבוע בכללים פרטים נוספים על אודות צרכנים לעניין פסקה זו, הנדרשים לחברה לשם מתן שירותי מים וביוב לפי חוק זה.";

(5) בסעיף 11 –

(א) בסעיף קטן (א), ברישה, אחרי "לחברה" יבוא "או מהחברה המתמזגת לחברה האזורית";

(ב) בסעיף קטן (ב), אחרי "לבין החברה" יבוא "או בהסכם בין החברה המתמזגת לבין החברה האזורית";

(6) בסעיף 13(ב), ברישה ובפסקה (4), אחרי "מהרשות המקומית לחברה" יבוא "או מהחברה המתמזגת לחברה האזורית" ובסיפה החל במילים "לעניין זה", בסופה יבוא "או יום החתימה על הצעת המיזוג לפי סעיף 316 לחוק החברות כנוסחו בסעיף 6ה, לפי העניין.";

(7) בסעיף 21א, בסופו יבוא "לרבות לעניין הגבלות על העברת רישיון, שעבוד ועיקול לפי סעיף 19, והבטחת האיתנות הפיננסית של חברה.";

(8) בסעיף 25 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "תאגיד כאמור בסעיף קטן (ב)" יבוא "תאגיד שמתקיימים בו התנאים האמורים בסעיף קטן (ב) או חברה מנהלת" ובמקום "לו" יבוא "להם";

(ב) בסעיף קטן (ב), אחרי "בסעיף קטן (א)" יבוא "עם תאגיד";

(ג) בסעיף קטן (ג), אחרי "ייתן לתאגיד" יבוא "או לחברה מנהלת" ובמקום "עמו" יבוא "עמם";

(9) במקום סעיף 26 יבוא:

"עסקאות והתקשרויות עם הרשויות המקומיות

26. (א) בסעיף זה ובסעיף 26א, "רשות מקומית" – לרבות תאגיד בשליטת הרשות המקומית שאינו חברה לפי חוק זה.

(ב) חברה לא תתקשר בעסקה עם רשות מקומית שבתחומה היא פועלת אלא מטעמים של יעילות כלכלית לחברה ושיפור השירות לצרכנים, ובלבד שהעסקה היא אחת מאלה המנויות בפסקאות שלהלן והתקיימו התנאים הקבועים בהן לגבי העסקה:

(1) התקשרות לשכירת נכס מאת הרשות המקומית, לפי כללים שקבעה המועצה ובאישור הממונה מראש ובכתב, מטעמים שיפרט בהחלטתו; לשם מתן אישור כאמור, יבחן הממונה אם השימוש בנכס אינו פוגע באיכות השירות שהחברה נותנת ואם דמי השכירות בעד הנכס הם בתנאי השוק;

(2) התקשרות לצורך עבודות פיתוח, לפי כללים שקבעה המועצה;

(3) התקשרות לצורך רכישת טובין, לפי כללים שקבעה המועצה;

(4) התקשרות לקבלת שירותי גבייה מאת הרשות המקומית, לפי כללים שקבעה המועצה ובאישור הממונה מראש ובכתב;

(5) כל עסקה אחרת, באישור מראש של המועצה, לאחר קבלת חוות דעת של הממונה.

(ג) נוסף על האמור בסעיף קטן (ב) –

(1) החל ביום תחילת פעילות החברה רשאית החברה לשאול עובדים מקצועיים ממחלקות המים והביוב ברשות המקומית שבתחומה היא פועלת (בסעיף זה – העובדים), ובלבד שהממונה אישר את שאילת העובדים לתקופה שלא תעלה על עשר שנים מיום תחילת פעילות החברה; החברה רשאית להמשיך את שאילת העובדים לפי פסקה זו, כולם או חלקם, מעבר לעשר שנים באישור הממונה; אישור הממונה לפי

פסקה זו יינתן מראש ובכתב לגבי כל אחד מהעובדים, ומטעמים שיפרט בהחלטתו, לאחר שבחן אם יש צורך בכך בין השאר מטעמים של יעילות כלכלית לחברה ושיפור השירות לצרכנים, ובתנאים שקבע באישור;

(2) החלה תקופת השאילה של עובדים לפני יום כ"ה באב התשע"ג (1 באוגוסט 2013), והעובדים היו מושאלים ביום האמור, רשאית החברה להאריך את תקופת שאילתם, כולם או חלקם, עד תום עשר שנים מהמועד שבו הושאלו מהרשות המקומית לחברה (בסעיף זה – מועד ההשאלה), ובלבד שהממונה אישר את הארכת תקופת השאילה; החברה רשאית להמשיך את שאילת העובדים לפי פסקה זו, כולם או חלקם, לתקופה נוספת, מעבר לעשר שנים ממועד ההשאלה, באישור הממונה; אישור הממונה כאמור בפסקה זו יינתן לפי פסקה (1) סיפה;

(3) חל מועד ההשאלה למעלה מעשר שנים לפני יום כ"ה באלול התשע"ג (1 באוגוסט 2013) והעובדים היו מושאלים ביום האמור, רשאית החברה להאריך את תקופת שאילתם, כולם או חלקם, לתקופה נוספת, באישור הממונה שיינתן לפי פסקה (1) סיפה.

(ד) בקשה לפי סעיף קטן (ג) תוגש לממונה בין שלושה לשישה חודשים לפני פקיעת תוקפו של אישור הממונה לשאילת העובדים, והממונה יחליט בבקשה כאמור בתוך שלושה חודשים.

(ה) עסקה שנעשתה בניגוד להוראות סעיף זה – בטלה, ולבית המשפט לא תהיה סמכות לפי סעיף 31 לחוק החוזים (חלק כללי).";

(10) אחרי סעיף 26 יבוא:

"רכישת שירותים מספק משותף

26א. חברה לא תתקשר בעסקה לרכישת שירותים ממי שנותן שירותים לרשות המקומית שבתחומה היא מספקת שירותי מים וביוב, אלא אם כן השירותים הנרכשים הם שירותי מינהלה מסוגים שקבעה המועצה בכללים, וההתקשרות אינה מעמידה את נותן השירותים במצב של חשש לניגוד עניינים; כללים כאמור יכללו בין השאר תנאים להתקשרות והסדרים למניעת ניגוד עניינים.";

(11) בסעיף 30(א), במקום "ושר התשתיות הלאומיות" יבוא "ושר האנרגיה והמים";

(12) בסעיף 53(א)(1), במקום "לתקנות שיותקנו" יבוא "לכללים שייקבעו";

(13) בסעיף 54, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) חברה תערוך ליום האחרון של חודש יוני של כל שנה (להלן – יום הדוח) דוח ביניים, מסוקר בידי רואה חשבון, ותגישו לרשות ולממונה עד תום חודשיים מיום הדוח (בחוק זה – דוח ביניים).";

(14) בסעיף 59 –

(א) בפסקה (א), בהגדרה "דירקטור חיצוני", במקום פסקאות משנה (1) ו־(2) יבוא "כהגדרתו בחוק החברות;";

(ב) בסופו יבוא:

"(ג) "הוועדה למינוי דירקטורים חיצוניים" או "הוועדה" – הוועדה שמונתה לפי סעיף 63א.";

(15) בסעיף 60 –

(א) בסעיף קטן (ב), אחרי "כחבר מועצה" יבוא "לרבות כראש רשות מקומית,";

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב1) מבקר של רשות מקומית לא יכהן כדירקטור בחברה שאותה רשות מקומית היא בעלת אמצעי שליטה בה.";

(16) בסעיף 61, בסופו יבוא:

"(ו) מינוי דירקטורים בחברה אזורית ייעשה בהסכמה של כלל בעלי המניות; לא מונו דירקטורים במספר המזערי כאמור בסעיף 63(א)(1) ו־(1א) עד המועד הקובע, תמנה אותם הוועדה למינוי דירקטורים חיצוניים לפי סעיף 63א.";

(17) בסעיף 63 –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) בפסקה (1), בסופה יבוא "ואולם מספר חברי הדירקטוריון בחברה אזורית שבתחומה 200,000 תושבים לפחות או שאמצעי השליטה בה מוחזקים בידי עשר רשויות מקומיות לפחות, לא יעלה על אחד עשר, אם הסכימו בעלי המניות כי כולם יהיו דירקטורים חיצוניים;";

(2) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(1א) מספר הדירקטורים החיצוניים בדירקטוריון לא יפחת משלושה, ובדירקטוריון שמספר חבריו עולה על שבעה – לא יפחת ביותר מאחד ממספר הדירקטורים שאינם חיצוניים;";

(3) במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) לא יותר מרבע מחברי הדירקטוריון יהיו חברי מועצה ברשות המקומית;";

(4) בפסקה (5), אחרי "אישור הממונה" יבוא "לפי כללים שקבעה המועצה; בלי לגרוע מכלליות האמור, הממונה לא יאשר ייעוד רווחים לחלוקה אם החברה לא ביצעה שלב משלבי ההקמה או הוראה לפי סעיף 16ז(ה) במועדים שנקבעו לכך באותו סעיף";

(5) אחרי פסקה (5) יבוא:

"(6) עסקה כאמור בסעיפים 26 ו־26א וכן עסקה של חברה עם אדם אחר, שלרשות מקומית בעלת עניין בחברה יש בה עניין אישי, טעונות אישור ועדת הביקורת של החברה, כל עוד החברה חייבת במינוי ועדת ביקורת לפי סעיף 70(א), ולאחריו אישור הדירקטוריון

ברוב של הדירקטורים החיצוניים הנוכחים והמשתתפים בהצבעה, ובלבד שבישיבה נוכח לפחות דירקטור חיצוני אחד; הוראות אלה לא יחולו לגבי עסקה שעניינה חלוקת דיבידנד; בפסקה זו, "בעל עניין" ו"עניין אישי" – כהגדרתם בחוק החברות;

(7) ישיבה או חלק מישיבה שיושב ראש הדירקטוריון מנוע מלהשתתף בהם עקב ניגוד עניינים, ינוהלו בידי דירקטור חיצוני שיבחר הדירקטוריון.";

(ב) בסופו יבוא:

"(ג) (1) פחת מספר הדירקטורים מהמספר המזערי הקבוע בסעיף קטן (א)(1) או פחת מספר הדירקטורים החיצוניים מהמספר המזערי הקבוע בסעיף קטן (א)(1א), יורה הממונה לרשות המקומית למנות דירקטור לשם השלמת החסר בתוך שלושה חודשים ממועד מתן הוראתו, או בתוך תקופה קצרה יותר שעליה יורה, אם סבר שנסיבות העניין מצדיקות זאת, ובלבד שלא תפחת משישים ימים.

(2) לא מונה דירקטור או דירקטור חיצוני כנדרש לפי הוראת הממונה בתוך התקופה כאמור בפסקה (1), תמנה הוועדה דירקטור חיצוני במקומו.

(3) תקופת כהונתו של מי שהוועדה מינתה לפי פסקה (2) תהיה עד שימונו דירקטורים או דירקטורים חיצוניים במספר ובהרכב הנדרש לפי סעיף קטן (א)(1) או (1א), לפי העניין, או עד תום שנה ממועד מינויו, לפי המאוחר;

(4) הוראות סעיפים 60 ו־61 יחולו על מינוי וכהונה של מי שהוועדה מינתה לפי פסקה (2), בכפוף להוראות פסקאות (1) עד (3).";

(18) אחרי סעיף 63 יבוא:

"ועדה למינוי דירקטורים חיצוניים

63א. (א) מועצת הרשות תמנה ועדה למינוי דירקטורים חיצוניים בחברות.

(ב) בוועדה יכהנו שלושה חברים, ובהם אישה אחת לפחות, והם:

(1) שופט בדימוס של בית המשפט המחוזי שיציע שר המשפטים, והוא יהיה יושב ראש הוועדה;

(2) שני חברים שיציע יושב ראש הוועדה, שהם בעלי מומחיות בתחום המים והביוב ומתקיים בהם האמור בסעיף 16א לחוק החברות הממשלתיות, או שהם אנשי סגל אקדמי בכיר במוסדות להשכלה גבוהה בתחומים הנוגעים לעניין או מי שהיו אנשי סגל כאמור.

(ג) חבר הוועדה יתמנה לתקופה של שלוש שנים וניתן לשוב ולמנותו לתקופת כהונה אחת נוספת.

(ד) לא ימונה כחבר ועדה מי שהורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כחבר המועצה, או שהוגש נגדו כתב אישום בעבירה כאמור.

(ה) חבר הוועדה יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו באחת מאלה:

(1) הוא התפטר במסירת כתב התפטרות למועצת הרשות;

(2) מועצת הרשות החליטה להפסיק את כהונתו בשל אחת מאלה:

(א) נבצר ממנו למלא את תפקידו או שאין הוא ממלא את תפקידו כראוי;

(ב) התקיימה בו אחת הנסיבות הפוסלות אדם מהיות חבר ועדה, למעט הגשת כתב אישום כאמור בסעיף קטן (ד).

(ו) המועצה רשאית להשעות חבר ועדה בשל הגשת כתב אישום נגדו בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי לכהן כחבר ועדה, ולמנות לו ממלא מקום למשך תקופת ההשעיה, לפי הוראות סעיף זה.

(ז) רוב חברי הוועדה יהיו מניין חוקי בישיבותיה.

(ח) החלטות הוועדה יתקבלו ברוב קולות של חבריה המשתתפים בהצבעה; היו הקולות שקולים, יהיה ליושב ראש הוועדה קול נוסף.

(ט) הוועדה וחברי הוועדה לא ייחשבו כמחזיקים באמצעי שליטה בחברה שהוועדה דנה בעניינה או כשולטים בחברה האמורה.

(י) הוועדה היא גוף מבוקר כמשמעותו בסעיף 9(6) לחוק מבקר המדינה, התשי"ח–1958 [נוסח משולב][49].

(יא) חבר ועדה שאינו עובד המדינה זכאי לקבל גמול בעד השתתפות בישיבות הוועדה וכן החזר הוצאות שהוציא לצורך השתתפות באותן ישיבות, ובלבד שאינו זכאי לקבל ממקור אחר תמורה והחזר הוצאות בעד ההשתתפות; שר האוצר יקבע כללים ותנאים שלפיהם ישולם גמול והחזר הוצאות כאמור ואת שיעוריהם.

(יב) לעניין ניגוד עניינים, מינוי חבר ועדה במקום חבר ועדה שחדל לכהן ותוקף פעולות יחולו הוראות סעיפים 13ד עד 13ו לחוק הנפט, התשי"ב–1952[50], בשינויים המחויבים, ובשינוי זה: במקום "השר" יקראו "המועצה".";

(19) בסעיף 66 –

(א) בסעיף קטן(א)(1), הסיפה החל במילים "ואולם בדירקטוריון" – תימחק;

(ב) בסעיף קטן (ב), בסופו יבוא "ובהם דירקטור חיצוני אחד לפחות";

[49] ס"ח התשי"ח, עמ' 92.

[50] ס"ח התשי"ב, עמ' 322.

(20) בסעיף 68 –

(א) בסעיף קטן (א), אחרי "מנהל כללי" יבוא "ואולם החברה רשאית לקבוע כי לא ימונה בה מנהל כללי, וכי תפקידי המנהל הכללי, שירותי הניהול השוטף של ענייניה ושירותי הביצוע של תפקידיה יבוצעו באמצעות חברה מנהלת.";

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) המנהל הכללי הראשון של החברה ימונה לא יאוחר מתום שלושה חודשים ממועד מתן הרישיון לחברה; קבעה חברה כי לא ימונה בה מנהל כללי כאמור בסעיף קטן (א), תתקשר עם חברה מנהלת לא יאוחר מהמועד האמור.";

(21) בסעיף 70(א), בסופו יבוא "ורוב חבריה, ובהם יושב ראש הוועדה, הם דירקטורים חיצוניים";

(22) בסעיף 73 –

(א) האמור בו יסומן "(א)" ובו, במקום הסיפה החל במילים "או בחלוקה" יבוא "ואולם הרשויות המקומיות רשאיות להסכים ביניהן, באישור הממונה, על חלוקה אחרת מזו שנקבע בכללים כאמור.";

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), חלוקת הבעלות בחברה אזורית בין הרשויות המקומיות תהיה כפי שיורה להן הממונה, בהתאם לכללים שתקבע מועצת הרשות בהתייעצות עם הממונה; כללים כאמור ייקבעו בהתחשב בשווי הנכסים שבבעלות כל אחת מהרשויות המקומיות בלא חברה והתחייבויותיהן ובכמות המים שכל אחת מהרשויות המקומיות סיפקה לצרכניה; חלוקת הבעלות בין רשויות מקומיות המחזיקות במשותף בחברה אחת שאינה חברה אזורית תיעשה בהתחשב בשיעור החזקתן של אותן רשויות מקומיות; הממונה יורה על חלוקת הבעלות בתוך שלושים ימים מיום קבלת מידע ומסמכים כנדרש לפי סעיף 6ג(ג)(1) לעניין חלוקת בעלות בחברה אזורית.";

(23) אחרי סעיף 73 יבוא:

"החלטות של חברה אזורית הדורשות רוב מיוחד

73א. (א) החלטות הדירקטוריון והאסיפה הכללית של חברה אזורית בנושאים אלה יתקבלו ברוב של שני שלישים:

(1) החלטה בדבר ייעוד רווחים; החלטה כאמור תתקבל על ידי הדירקטוריון באישור האסיפה הכללית;

(2) אישור עסקה שמתקיים בה האמור בסעיף 270(1) לחוק החברות; החלטה כאמור תתקבל על ידי הדירקטוריון;

(3) אישור עסקה לפי סעיף 63(א)(6), שאינה טעונה אישור של ועדת הביקורת.

(ב) מועצת הרשות, לפי המלצת הממונה ובהתייעצות עם שר המשפטים, רשאית לקבוע כללים לעניין אופן קבלת החלטות נוספות של חברה אזורית, לשם שמירת ענייניהם

של בעלי אמצעי שליטה בה שהחזקותיהם מצומצמות יחסית להחזקותיהם של בעלי אמצעי שליטה אחרים בה או לשם מניעת פגיעה ברמת שירותי המים והביוב הניתנים לצרכניה.";

(24) בסעיף 102(ב1)(2), במקום "כלל צרכני תאגידי המים והביוב" יבוא "כלל הצרכנים הצורכים מים למטרת צורכי בית לפי חוק המים";

(25) בסעיף 117(א), אחרי "לעשות כן" יבוא "ובכלל זה את קיום חובותיה לפי סעיף 16ז" ואחרי "להשעות את המנהל הכללי של החברה מתפקידו" יבוא "או להשעות את החברה המנהלת מביצוע תפקידי המנהל הכללי, לפי העניין,";

(26) בסעיף 130 –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) הפר הוראות לפי סעיפים 26 או 26א;";

(2) אחרי פסקה (4) יבוא:

"(4א) הפר הוראות סעיף 68(א1);";

(ב) בסעיף קטן (ב)(4), במקום "דרישה או צו שניתנו לפי סעיפים 56" יבוא "דרישה, הוראה או צו שניתנו לפי סעיפים 6א(ב), 56";

(ג) בסופו יבוא:

"(ג) היה לממונה יסוד סביר להניח כי רשות מקומית או חברה לא ביצעה שלב משלבי ההקמה או שחברה אזורית לא ביצעה פעולה לפי סעיף 16(ה) במועדים שנקבעו לכך בסעיף האמור, רשאי הוא להטיל עליה עיצום כספי בסכום הקובע, ואולם לא יוטלו, בשנה אחת, עיצומים כספיים לפי סעיף קטן זה על רשות מקומית אחת או על חברה אחת, בסכום העולה על שמונה מיליון שקלים חדשים; בסעיף קטן זה, "הסכום הקובע" –

(1) לעניין רשות מקומית – מכפלה של מחצית האחוז בסך ההכנסות השנתיות של הרשות המקומית ובאשכול שבו היא מדורגת לפי דירוג הרמה החברתית–כלכלית, והכול לפי פרסומי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, או שלושה וחצי מיליון שקלים חדשים, לפי הנמוך;

(2) לעניין חברה – הסכום המתקבל ממכפלות שיעור הבעלות היחסי של כל רשות מקומית בחברה בסכום החל על כל רשות מקומית כאמור בפסקה (1).";

(27) אחרי סעיף 130 יבוא:

"הודעה על כוונת חיוב

130א. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות המנויות בסעיף 130 (בסימן זה – מפר) ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותו סעיף, ימסור לו הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בסימן זה – הודעה על כוונת חיוב).

(ב) בהודעה לפי סעיף קטן (א) יציין הממונה, בין השאר, את אלה:

(1) המעשה או המחדל (בסימן זה – המעשה) המהווה את ההפרה;

(2) שיעור העיצום הכספי והמועד לתשלומו;

(3) זכותו של המפר להגיש את טענותיו לפי הוראות סעיף 130ב;

(4) שיעור התוספת על העיצום הכספי בהפרה נמשכת או חוזרת לפי הוראות סעיף 131.

זכות טיעון

130ב. (א) מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב רשאי לטעון את טענותיו לפני הממונה, בכתב או בעל פה, כפי שיורה הממונה, לעניין הכוונה להטיל את העיצום הכספי ולעניין שיעורו, בתוך 45 ימים ממועד מסירת ההודעה.

(ב) הממונה רשאי, לבקשת המפר, להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (א) בתקופה שלא תעלה על 45 ימים.

דרישת תשלום

130ג. (א) הממונה יחליט, לאחר ששקל את הטענות שהוגשו לו לפי סעיף 130ב, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 131א.

(ב) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) להטיל עיצום כספי, ימסור למפר דרישה לשלם את העיצום הכספי (בסימן זה – דרישת תשלום); בדרישת תשלום יציין הממונה, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן כאמור בסעיף 132 והמועד לתשלומו.

(ג) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) שלא להטיל עיצום כספי, ימסור הודעה על כך למפר בכתב.

(ד) בדרישת תשלום או בהודעה לפי סעיף קטן (ג), יפרט הממונה את נימוקי החלטתו.

(ה) לא הגיש המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 130ב בתוך 45 ימים מיום שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב, יראו הודעה זו, בתום 45 הימים האמורים, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.";

(28) בסעיף 131 –

(א) בסעיף קטן (א), בסופו יבוא "לעניין זה, "הפרה נמשכת" – הפרת הוראה מההוראות המנויות בסעיף 130, לאחר שנמסרה למפר דרישת תשלום בשל הפרת אותה הוראה.";

(ב) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) בהפרה חוזרת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות המנויות בסעיף 130, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.";

(29) אחרי סעיף 131 יבוא:

"סכומים מופחתים

131א. (א) הממונה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בסימן זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

(ב) מועצת הרשות, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאית לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהקבוע בסימן זה, בשיעורים שתקבע.";

(30) במקום סעיף 132 יבוא:

"סכום מעודכן של העיצום הכספי

132. (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו כאמור בסעיף 130ב – ביום מסירת ההודעה על כוונת חיוב; הוגש ערעור, ובית המשפט הורה על עיכוב תשלומו של העיצום הכספי – יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערעור.

(ב) הסכומים הנקובים בסעיף 130(ג)(1) ו־(2) יתעדכנו ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור עליית המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ביום העדכון בשנה שקדמה לו, ולעניין יום העדכון הראשון – לעומת המדד שהיה ידוע ביום כ"ד באב התשע"ג (31 ביולי 2013); הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של עשרה שקלים חדשים; בסעיף קטן זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ג) הממונה יפרסם ברשומות הודעה על הסכומים המעודכנים לפי סעיף קטן (ב).";

(31) בסעיף 133 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "שלושים" יבוא "45" והסיפה החל במילים "הדרישה תוצא" – תימחק;

(ב) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), הממונה רשאי לדחות, ב־45 ימים, את תשלום העיצום הכספי וכן להחליט על פריסת התשלום של העיצום הכספי, ובלבד שמספר התשלומים לא יעלה על עשרה תשלומים חודשיים, והכול על פי בקשתו של המפר ובשל נסיבות מיוחדות שהתקיימו לגביו.";

(32) אחרי סעיף 133 יבוא:

"פרסום

133א. (א) הטיל הממונה עיצום כספי לפי סימן זה, יפרסם באתר האינטרנט של הרשות את הפרטים שלהלן, באופן שיבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה בדבר הטלת עיצום כספי:

(1) דבר הטלת העיצום הכספי;

(2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבותיה;

(3) סכום העיצום הכספי שהוטל;

(4) אם הופחת העיצום הכספי – הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום ושיעור ההפחתה;

(5) שמו של המפר, אם הוא תאגיד.

(ב) הוגש ערעור על דרישת תשלום, יפרסם הממונה את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו.

(ג) על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם המנהל פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח–1998, וכן רשאי הוא שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה, שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.

(ד) פרסום כאמור בסעיף קטן (א) בנוגע לעיצום כספי שהוטל על תאגיד יהיה לתקופה של ארבע שנים, ובנוגע לעיצום כספי שהוטל על יחיד – שנתיים.

(ה) שר המשפטים, בהתייעצות עם מועצת הרשות ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, יקבע הוראות לעניין אופן הפרסום לפי סעיף זה, כדי למנוע, ככל האפשר, את העיון בפרטים שפורסמו לפי סעיף קטן (א), בתום תקופת הפרסום כאמור בסעיף קטן (ד).";

(33) בסעיף 137 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "בשל ההפרה" יבוא "בשל הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה המנויות בסעיף 130, המהווה עבירה לפי חוק זה.";

(ב) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), שילם המפר עיצום כספי בשל הפרה כאמור באותו סעיף קטן, לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותו מעשה, אלא אם כן התגלו עובדות או ראיות חדשות, המצדיקות זאת; שילם המפר עיצום כספי והוגש נגדו כתב אישום בנסיבות האמורות בסעיף קטן זה – יוחזר לו הסכום ששילם, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

(ג) הוגש נגד אדם כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא ינקוט נגדו הממונה הליכים לפי סימן זה בשל אותה הפרה.";

(34) בסעיף 147(א), במקום "לפי סעיפים 36, 43, 48 ו־51" יבוא "לפי סעיפים 16(ג), 36, 43, 48 ו־51";

(35) בסעיף 155, במקום "שר התשתיות הלאומיות" יבוא "שר האנרגיה והמים";

(36) אחרי סעיף 157 יבוא:

"**תוספת**

(סעיף 16(א)(2))

1. בתוספת זו –

"יחס מינוף מרבי" – היחס שבין סך ההתחייבויות לבין סך המאזן;

"השקעות דרושות" – סך ההשקעות בשיקום ובפיתוח של מערכת המים והביוב, כפי שנקבעו בתכנית העסקית, בניכוי תשלומים בעד הקמת מערכת מים או מערכת ביוב כאמור בסעיף 103 הצפויים להירשם בספרי החברה לפי התכנית העסקית;

"יחס כיסוי חוב" – היחס שבין הרווח התפעולי המצטבר בחמש השנים שאליהן מתייחסת התכנית העסקית לבין הסכום המצטבר של הוצאות המימון והחלויות השוטפות באותה תקופה;

"רווח תפעולי" – הרווח השנתי של חברה לפני הוצאות מימון ופחת על רכוש קבוע, בתוספת הכנסות אחרות ובניכוי השקעות דרושות;

"תכנית עסקית" – תכנית חמש־שנתית לפעילות החברה, שהגישה חברה לממונה בהתאם להוראות שנתן לה ואושרה על ידו.

2. אלה התנאים שעל חברה לעמוד בהם לשם קבלת הפטור לפי סעיף 16:

(1) יחס המינוף המרבי על פי הדוחות השנתיים האחרונים שחברה מחויבת להגיש לפי חוק זה, והוגשו לפני מועד בדיקת המסמכים לצורך הבקשה לפטור לפי סעיף 16, לא יעלה על 65%;

(2) התקיים לפחות אחד מאלה:

(א) ממוצע יחס כיסוי החוב עולה על 1.15;

(ב) ממוצע יחס כיסוי החוב עולה על 1, ובלבד שיחס המינוף המרבי לא יעלה על 55%."

תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים – מס' 80

60. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס–2000[51], בתוספת הראשונה, אחרי פרט 45 יבוא:

"46. תאגידי מים וביוב – החלטה של רשות לפי סעיף 6ט(ד) לחוק תאגידי מים וביוב, התשס"א–2001."

תיקון חוק חובת המכרזים – מס' 23

61. בחוק חובת המכרזים, התשנ"ב–1992[52], בסעיף 5, לפני סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ב1) לגבי עסקאות של חברה כהגדרתה בחוק תאגידי מים וביוב, התשס"א–2001, תבוא לעניין סעיפים 3 ו־4, במקום שר האוצר, מועצת הרשות כהגדרתה בחוק האמור, בהתייעצות עם שר האוצר."

תיקון חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו־2010) – מס' 13

62. בחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו־2010), התשס"ט–2009[53], בסעיף 76 –

(1) בכותרת השוליים, במקום "חוק הרשויות" יבוא "פקודת העיריות, פקודת המועצות המקומיות וחוק הרשויות";

(2) בסעיף קטן (א), אחרי ההגדרה "חוק הרשויות המקומיות (ביוב)" יבוא:

""חוק לשינוי סדרי העדיפויות" – חוק לשינוי סדרי העדיפויות הלאומיים (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנים 2013 ו־2014), התשע"ג–2013[54];";

(3) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) בלי לגרוע מהוראות חוק תאגידי מים וביוב –

---

51 ס"ח התש"ס, עמ' 190; התשע"ג, עמ' 29.

52 ס"ח התשנ"ב, עמ' 114; התשע"ג, עמ' 86.

53 ס"ח התשס"ט, עמ' 220; התשע"ג, עמ' 71.

54 ס"ח התשע"ג, עמ' 116.

(1) התעריפים בעד שירותים בתחום המים שנותנת רשות מקומית בלא תאגיד, למעט איגוד ערים למים או לביוב, שנקבעו לפי כל דין ושהיו בתוקף ערב תחילתו של חוק זה, והסמכות לגבות תשלום לפי אותם תעריפים, ימשיכו לחול לעניין שירותים בתחום המים שנותנת רשות מקומית בלא תאגיד לאחר יום תחילתו של חוק לשינוי סדרי העדיפויות, ורשאית מועצת רשות המים והביוב לקבוע עדכונים לתעריפים אלה לפי מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה או לפי מדד אחר שייראה לה הולם, עד שייכנסו לתוקפם תעריפים שקבעה מועצת רשות המים והביוב לגבי אותה רשות מקומית לפי סעיף 112(א) לחוק המים, התשי"ט–1959[55];

(2) התעריפים בעד שירותים בתחום הביוב שנותנת רשות מקומית בלא תאגיד, למעט איגוד ערים למים או לביוב, שנקבעו לפי כל דין ושהיו בתוקף ערב תחילתו של חוק זה, והסמכות לגבות תשלום לפי אותם תעריפים, ימשיכו לחול לעניין שירותים בתחום הביוב שנותנת רשות מקומית בלא תאגיד לאחר אותו יום, ורשאית מועצת רשות המים והביוב לקבוע עדכונים לתעריפים אלה לפי מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה או לפי מדד אחר שייראה לה הולם, עד שייכנסו לתוקפם תעריפים שקבעה מועצת רשות המים והביוב לגבי אותה רשות מקומית לפי סעיף 15א(ב) לחוק הרשויות המקומיות (ביוב), כנוסחו בסעיף 75(1) לחוק זה;

(3) התעריפים בעד שירותים בתחום המים והביוב שנותנת רשות מקומית שאינה רשות מקומית בלא תאגיד ואשר טרם העבירה את שירותי המים והביוב בתחומה לחברה, שנקבעו על ידה לפי כל דין ושהיו בתוקף ערב תחילתו של חוק לשינוי סדרי העדיפויות, והסמכות לגבות תשלום לפי אותם תעריפים, יבוטלו החל ביום כ"ח בטבת התשע"ד (31 בדצמבר 2013); מועצת רשות המים והביוב תקבע עד למועד האמור, בהתאם לסמכויותיה לפי דין, תעריפים בעד שירותים בתחום המים והביוב שנותנת אותה רשות; רשות מקומית כאמור שהעבירה את שירותי המים והביוב בתחומה לחברה, יחולו לגביה הוראות סעיף 139(ב) לחוק תאגידי מים וביוב."

פרק ט' – תחילה, הוראות מעבר ותקנות וכללים ראשונים

63. (א) תחילתם של סעיפים 130 עד 133א ו־137 לחוק תאגידי מים וביוב, כנוסחם בסעיף 59(26) עד (33) לחוק זה, ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014), ובלבד שעד אותו מועד הותקנו תקנות לפי סעיף 131א לחוק תאגידי מים וביוב, כנוסחו בסעיף 59(29) לחוק זה; על דרישות תשלום לפי סעיף 133 לחוק תאגידי מים וביוב שהוצאו לפני המועד האמור יחולו הוראות סעיפים 130 עד 137 לחוק האמור, כנוסחם ערב אותו מועד.

(ב) תחילתו של סעיף 16ג(ד) לחוק תאגידי מים וביוב, כנוסחו בסעיף 59(3) לחוק זה, ביום י' בטבת התשע"ה (1 בינואר 2015).

(ג) (1) על אף האמור בסעיף 16(א) ו־(ב) לחוק תאגידי מים וביוב, כנוסחו בסעיף 59(3) לחוק זה, הממונה יפטור חברה מהחובה להצטרף לחברה אזורית בשנה הראשונה שלאחר המועד הקובע, אם קבע כי היא ביצעה את תכנית הפיתוח השנתית לשנת 2014 שאישר הממונה לפי סעיף 112 לחוק תאגידי מים וביוב, בשיעור שלא יפחת מ־65%, וכי ממוצע יחס כיסוי החוב שלה לא פחת מ־1.

[55] ס"ח התשי"ט, עמ' 169.

(2) לשם קביעה כאמור בפסקה (1) תגיש החברה המבקשת לממונה דוח כספי שנתי לשנת 2014 לפי סעיף 54(א) לחוק תאגידי מים וביוב, ותכנית עסקית חמש–שנתית כפי שיורה לה הממונה, עד יום י"א בניסן התשע"ה (31 במרס 2015).

(3) פטור לפי פסקה (1) יהיה בתוקף למשך שנה אחת בלבד; לשם מתן הפטור, רשאי הממונה לבקש מחברה הבהרות, השלמות ומסמכים נוספים (בפסקה זו – מסמכים נוספים); לא הגישה חברה מסמכים נוספים לפי בקשת הממונה, רשאי הממונה לפנות למועצת הרשות בבקשה שלא לאשר מתן פטור, ויחולו לעניין זה הוראות סעיף 16(ג) ו־(ד) לחוק תאגידי מים וביוב, בשינויים המחויבים.

(4) לעניין חברה שלא קיבלה פטור לפי סעיף קטן זה, יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות חוק תאגידי מים וביוב, כנוסחו בחוק זה, החלות על חברה שלא קיבלה פטור לפי סעיף 16 לחוק האמור.

(ד) על אף האמור בסעיף 26(ג)(2) ו־(3) ו־(ד) לחוק תאגידי מים וביוב, כנוסחו בסעיף 59(9) לחוק זה, חברה רשאית להמשיך את שאילת העובדים שהושאלו כאמור באותו סעיף עד ליום א' באדר א' התשע"ד (1 בפברואר 2014), או עד למועד שאישר הממונה כאמור באותו סעיף לשאילת העובדים, לפי המאוחר, ובלבד שהגישה את בקשתה לפי סעיף 26(ד) האמור עד יום כ"ח בחשון התשע"ד (1 בנובמבר 2013).

(ה) הוראות סעיף 63(א) לחוק תאגידי מים וביוב, כנוסחו ערב יום תחילתו של חוק זה, בדבר הרכב הדירקטוריון, ימשיכו לחול על חברה שערב יום התחילה כיהנו בה תשעה חברי דירקטוריון, עד למועד שבו לראשונה לאחר תחילתו של חוק זה תסתיים תקופת כהונתו של דירקטור שהוא חבר מועצה או עובד של רשות מקומית.

(ו) כללים ראשונים לפי סעיפים 16ג(ג)(1) ו־73(ב) לחוק תאגידי מים וביוב, כנוסחם בסעיף 59(3) ו־(22) לחוק זה, ייקבעו עד יום כ"ח בטבת התשע"ד (31 בדצמבר 2013).

(ז) תקנות ראשונות לפי סעיף 16ט(ב) לחוק תאגידי מים וביוב, כנוסחו בסעיף 59(3) לחוק זה, יובאו לאישור ועדת הכלכלה של הכנסת עד יום ט' בטבת התשע"ה (31 בדצמבר 2014).

(ח) כללים ראשונים לפי סעיף 5(ב1) לחוק חובת המכרזים, התשנ"ב–1992, כנוסחו בסעיף 61 לחוק זה, ייקבעו עד ליום ט' בטבת התשע"ה (31 בדצמבר 2014); עד לקביעת כללים כאמור רשאית חברה להתקשר, לצורך רכישת טובין, לביצוע עבודה או לרכישת שירות, עם מי שזכה במכרז שפרסם גוף ציבורי שמאגד את רוב הרשויות המקומיות והמוסמך לפעול מטעמן, והכול לפי הוראות הממונה באישור מועצת הרשות.

(ט) בסעיף זה, "המועד הקובע", "הממונה", "חברה", "חברה אזורית", "יחס כיסוי החוב" ו"מועצת הרשות" – כהגדרתם בחוק תאגידי מים וביוב כנוסחו בחוק זה.

פרק י': תחילה

תחילה

64. תחילתו של חוק זה ביום כ"ה באב התשע"ג (1 באוגוסט 2013) (בחוק זה – יום התחילה), אלא אם כן נקבע בו אחרת.

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

יאיר לפיד
שר האוצר

שמעון פרס
נשיא המדינה

יולי יואל אדלשטיין
יושב ראש הכנסת

תיקון טעות בחוק הספורט (תיקון מס' 6), התשע"א–2011*

(לפי סעיף 10א לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח–1948)

1. בחוק הספורט (תיקון מס' 6), התשע"א–2011[1], בסעיף 11(ג)(4), במקום "9(2)" צריך להיות "9(4)".

ב' באב התשע"ג (9 ביולי 2013) יולי יואל אדלשטיין

יושב ראש הכנסת

---

* התקבל בכנסת ביום א' באב התשע"ג (8 ביולי 2013).

[1] ס"ח התשע"א, עמ' 674.

הערה: תיקון הטעות פורסם בס"ח 2403, והוא מתפרסם בשנית בשל שיבוש שחל בו.

המחיר 34.02 שקלים חדשים ISSN 0334-3030 סודר במח׳ רשומות, משרד המשפטים, והודפס במדפיס הממשלתי